

MUSIKKENS SINET

GAMMAFA

SKUNK ANANSIE
Grrr! fra London

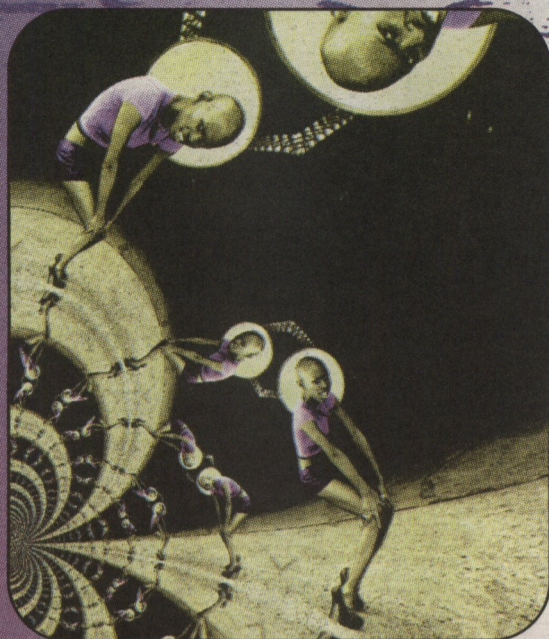

Gangway
Boo Radleys
Hotel Hunger
Sub Kult '96
Bunny Wailer
Eksklusivt Interview

nr. 10
oktober
1996
GRATIS

Rockers på tour
Sanne Salomonson

10
oktober 1996

G-word: Grr!

INDHOLD:

Noter & Informer -Eels, Weezer and more	4
I audiens -hos Bunny Wailer	8
I hungersnød -med Hotel Hunger	10
I Lo-Fi land -med Sebadoh	11
I Jazz land - med Cæcilie Norby	13
Ugens uundgæelige -Sanne Salomonsen	14
Boooooo -Radleys	15
Grrrrrrrrlllll -Skunk Anansie	16
That's life -Gangway	18
Partisan eller pionér -Morten Grønvald & Ethnotronic	19
På tour -med RockersByChoice	20
Electric Boogie -med GAFFA til Europamesterskab	22
I HipHop land -SubKult '96	23
Viva -med GAFFA til åbning på Vega	24
Anmeldelser -musik-forbruger-guiden	26
Båndsalat -Nils tar pulsen på undergrunden	32
Kalenderen -Where's the party?	34

Dedikation

Et stinkdyr, en rygesort og en edderkop af tarantel-familien – en eksplosiv og kradsende cocktail.

✓ Eksplosiv' dækker til fuldkommenhed denne måneds energiudladning, der fokuserer på hardrock bandet – engelske Skunk Anansie, hvis enkle livsfilosofi kan tage pusten fra selv den mest aktive idrætsmand. Et liv på turné med hinanden, for hinanden – i et konstant stagedive, evigt udfordrende sig selv og publikum. Et så højt tempo har på længere sigt sin pris, men giver samtidig indtrykket af en kontant ærlighed, der ikke lægger op til en fortænkt, udflydende karriere, som ellers ville ende mellem respirator, rør og kunstigt åndedræt.

Det samme gælder for reggae, hvor både ryge-sorter og politisk stillingtagen er den evige kerne og det globale budskab.

Det er med mindst ligeså stor ære vi kan byde Bunny Wailer plads på vores sider – en mand, der i en alder af 50 år med behård vilje og dedikation drager ud på de evige spillemarker for at udbrede kendskabet til reggae, rastafari og sort racebevidsthed. Æren skal også tilfalde alle de kunstnere, der har fundet vej til vore spalter og som allesammen har fællesnævneren ukuelighed og dedikation. Fra Sanne til Hotel Hunger til SubKult-arrangørerne til Rockers til Norby til ja, os selv om jeg må være så fri.

For eksplosiviteten, den gnistrende tilstedeværelse og dedikationen er noget GAFFA kan identificere sig med. Det er dét bladet siden 1983 har levet for at formidle videre til læserne via et skiftende antal idealistiske redaktører og journalister, der alle har været med til at gøre GAFFA til det vi er idag; en gratis, månedlig inspiration for 141.000 musikelskende danskere.

For mig er der ingen større glæde end at møde og beskrive mennesker, der har gode, helhjertede og skarpsindige missioner her i livet – det være sig musik eller alt muligt andet. Dem har jeg søgt herfra redaktørstolen, men rejser nu for at finde dem i den sindssyge metropol New York.

Jeg takker for inspirationen og giver den hermed i al respekt videre til GAFFA's nye redaktør, Peter Ramsdal.

Mia Pollmann

I'll take Manhattan.....

UDGIVER

FORENINGEN
MUSIKMAGASINET
GAFFA
SJÆLLANDSGADE 92
8000 ÅRHUS C
TEL.: 86 12 98 99
FAX: 86 18 92 22
GIRO: 4 37 68 97
E-mail: gaffa@gaffa.dk
Web: www.gaffa.dk

ANSV. REDAKTØR
MIA POLLMANN

ANNONCECHEF:
OLE HYKKELBJERG
TEL.: 86 12 98 99

ADMINISTRATION:
ROBERT SVANE

ABONNEMENT:
ROBERT SVANE

MARKETINGCHEF:
ROBERT BORGES

ART DIRECTION:
JESPER BIRK
@ BUDDHA GRAPHIX

KALENDER:
ULLA KILDALL HEJBØL

GAFFER:
FINN STABEL
MALENE MOGENSEN

SKRIBENTER:
PER REINHOLDT NIELSEN
KÅRE GADE
NILS HARBO
PETER WIDMER
JAN OPSTRUP POULSEN
CHRISTIAN GRAU
JESPER SKAANING
MICHAEL RASMUSSEN
FINN P. MADSEN
THOMAS LARSEN
MORTEN BUSCHMANN
KJELD TOLSTRUP
JESPER SØNDERGAARD
DR. ACID
ANDERS REUSS
KASPER SIMONSEN
RENÉ THALUND
HENRIK TUXEN

FOTOGRAFER:
PEER MORTENSEN
STEEN TRONSGAARD
LARS BLACKMORE
ISAK HOFFMEYER
KLAUS THYMAN
PER HOUBY

TRYK:
FRANZEN OFFSET

OPLAG:
68.000 EKSEMPLARER

ABONNEMENT:
120,- KR. FOR 12 NUMRE
INDBETALES PÅ GIRO
4 37 68 97.

DEADLINES:
REDAKTIONELT: 14.10.96
KALENDER: 16.10.96
ANNONCER: 16.10.96

GAFFA
Er hos dig igen den 31. oktober

NOTER SKÆVE EKSTISTENSER

En sjælden gang sker det, at et komplet ukendt orkester udsender et debutalbum, der får en hel musikverden til at spidse ører. Det er hvad amerikanske Eels har gjort med albummet *Beautiful Freaks*. GAFFA mødte frontmanden til morgenmad i København og fik endnu engang bekræftet, at man aldrig skal indlede en samtale med en rockmusiker før langt over middag.

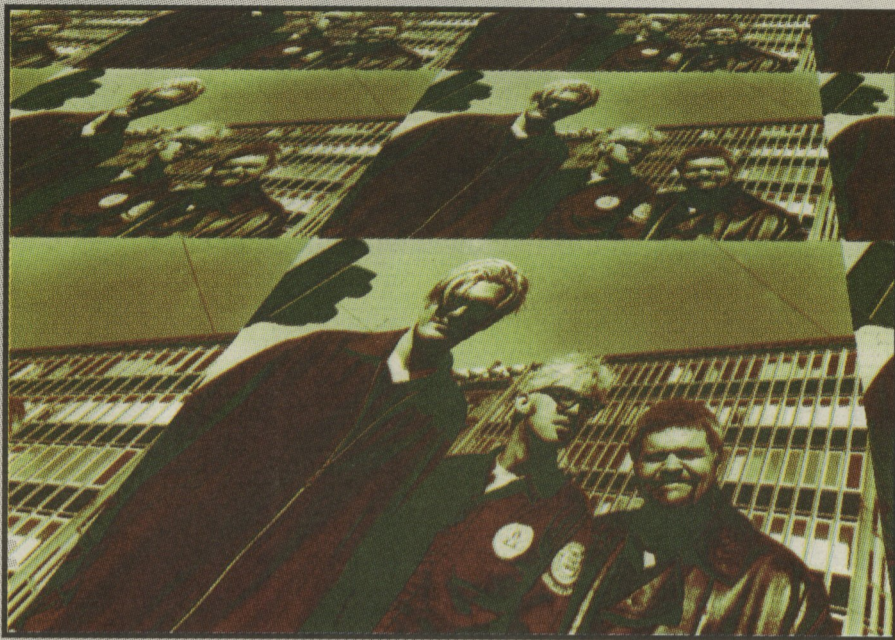
Af **Anders Rewss**
Foto **Per Howby**

Eels er et underligt band fra Los Angeles bestående af tre unge mænd med gult hår. En af dem har nørdbryller på og hedder "E". Han er sanger, spiller på guitar og på alt hvad han ellers kan opstøve af gamle crap-instrumenter og dimser. Det er ham der er hovedmanden i Eels. Han er 30 år gammel og har tidligere udgivet to plader i eget navn. Eels debutplade *Beautiful Freaks* skulle have været E's tredje soloplade, men så faldt han over trommeslageren Butch og bassisten Tommy, og dannede et band i stedet for. Jeg mødte en søvndrukken E under morgenmaden en tidlig formiddag i København.

Indspillede 70 sange til debutpladen

I to år har Eels rodet rundt i E's kælder og i en vens garage for at indspille *Beautiful Freaks*. De tolv numre på pladen er valgt ud af ikke færre end 70 sange, og afspejler E's interesse for skæve og anderledes eksistenser. Heraf pladens titlen som betyder "Smukke Afvigere". E er tiltrukket af det vagabondagtige, og *Beautiful Freaks* lyder til tider som en lidt pæn og velfriseret blanding af Beck og Tom Waits. Og ligesom de to har E altid følt sig som en outsider. Ensom og anderledes.

-Jeg besluttede at blive musiker da jeg gik i første klasse. Jeg spillede på trommer til en forårskoncert på skolen og alle forældrene klappede, så jeg tænkte "det her vil jeg lave når jeg bliver stor". Jeg var en underlig lille dreng der havde langt hår på et tidspunkt hvor ingen andre havde det, siger E med sin snølede stemme og munden fuld af cornflakes.

Tre glatte morgen-ål - det er "E" i midten

Prøver at begrænse morskaben

Der er en pæn portion humor i Eels musik, og dengang E optrådte live med sine soloting var hans koncerter ved at udvikle sig til ren og skær stand-up comedy. Han talte så længe mellem sangene at der var flere jokes end der var sange.

-Humor er vigtigt, men jeg prøver at bekæmpe det i Eels.. Jeg har heller ikke energi tilovers til det mere. Jeg har det med at blive meget opslugt af ting, og lige nu optager musikken mig 100%. Selvfølgelig slipper der lidt humor ud hist og her, men vi lægger vægt på at være en gruppe nu, siger E og gaber. Cornflakes'ne er blevet bløde og interviewet er slut.

FRA PIGTRÅD TIL RAVE

September 1956 rullede chockbølger gennem de slikkede sideskilningers Danmark, da Ib "Rock" Jensen skreg den nye rock'n'roll ud i K.B. Hallen. Blandt forargede avisoverskrifter og læderjacker begynder DRs 40 timer lange lydrejse gennem *Rockens Danmarkshistorie*.

Af **Lars Nielsen**

Den musikjournalistiske veteran Jens Jørn Gjedsted sidder i sit lille kontor på Danmarks Radio begravet i flere hundrede store arkivbånd. Ude på gangen står kassevis af bånd, som er lyttet i gennem.

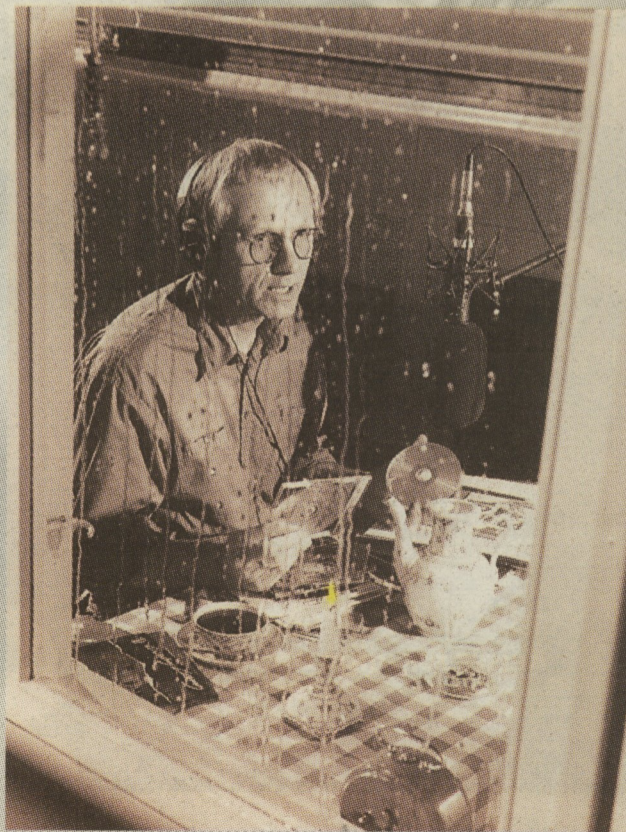
Lige nu er hans øre plantet solidt i begyndelsen af 70'ernes og de nye kvindegruppers musik. Arbejdet blandt gamle studie- og koncertoptagelser, interviews og klip fra aviser og magasiner skal blive til afsnit 17 i den 40 afsnit store *Rockens Danmarkshistorie*, som DRs P3 for første gang sendte ud i æteren søndag d.1. september.

Hvad arkivet gemte eller ikke gemte

Allerede sidste år begyndte Jens Jørn Gjedsted, Benny G. Jensen og teknikeren John Brøndum Pedersen på kæmpeprojektet om dansk rocks 40 års historie.

-Ideen har ligget og luret, fordi Benny og jeg begge har lavet programmet *Årgang Dengang*, som har kørt i ca. fem år. Igennem det arbejde fandt vi så meget materiale, som kunne bruges i en større sammenhæng. Og da projektet gik i gang, fandt vi mere efterhånden som vi dykkede længere ned i arkivet, fortæller Jens Jørn Gjedsted, der bl.a. startede musikmagasinet M.M.

Danmarks Radios store lydarkiv har været den vigtigste kilde til de mange afsnit, hvoraf de første 18 stykker allerede er produceret. Men selv den statslige radios bånd indeholder ikke ret meget fra de vilde

Jens Jørn Gjedsted

ikke kun musik. Gennem klip og gamle interviews tegnes et hørbart billede af det samfund, som skabte og ikke mindst reagerede på den danske rock. Den enestående lydrejse gennem den danske rockhistorie fra pigtråd over fusionsrock til rave, fra Otto Brandeburg over Burnin Red Ivanhoe til Thomas Helmig kan og skal høres hver søndag kl. 17.10 på P3. og den gendenses den efterfølgende fredag 21.08.

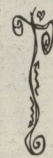
50'ere. Derfor har redaktionen bag *Rockens Danmarkshistorie* haft kontakt til private musiksamlere over hele landet, som har bidraget med sjældne optagelser specielt fra 50'ernes og de tidlige 60'eres dansk studier og scener.

Fra Otto til Thomas

- Det mest interessante og sjoveste er at fortælle den gamle rockhistorie, fordi man kan se det hele i perspektiv. Selv havde jeg min storhedstid sidst i 60'erne og i 70'erne, og jeg har da fået et kick ved at fortælle om min egen ungdomsmusik. Det er også lettere at skrive historie på 20 til 30 års afstand, det kan blive svært med den nyere rockhistorie, og derfor hiver vi nok nogle yngre folk ind, når det bliver aktuelt, siger Jens Jørn Gjedsted.

Rockens Danmarkshistorie er

Informen

rans Europe Halles, som er et netværk af selvstændige kulturcentre, præsenterer fra den 30. oktober til den 2. november *the Phoenix Project*, der er fire dage med forestillinger, debatter og seminarer på den ombyggede færge Kronborg. Desuden vil *the Phoenix Project* radio sende direkte, europæiske bands vil møde danske bands og som afslutning arrangerer Co-Motion fra Cambridge et techno-rave med DJ's, live musik og dansere. Bag navnet **Labyrinth** gemmer der sig 3 arrangementer der går i luften i oktober i Torpedohallen ved Holmen. Der bydes på tre fester af varierende karakter, hvilket også kan ses på de forskellige kunstnere; Ex-Napalm Death-medlem Mick Harris, der nu kalder sig **Scorn** og super-DJ'en **Claude Young** har takket ja - gå i kalenderen for mere info. Efteråret står som sædvanlig i løvfaldets og koncerternes tegn. Trip hoppens gudmor **Neneh Cherry**, der netop har udgivet albummet *Man*, giver koncert den 21. november på det nyåbnede københavnske spillested Vega. Samme sted kan man den 15. december opleve den engelske techno/rock-gruppe **The Prodigy**, hvis nye album er udsendt til sidst i denne måned. Det skyldes angiveligt Liam Howletts (til sygelighed grænsende) perfektionisme, der indtil nu har resulteret i ikke mindre end 17 remixes - alle endt i skraldespanden.

Prodigy live på årets Rockshow. Foto: Lars Blackmore

Den amerikanske rockgruppe **No Doubt**, der gav koncert på årets Roskilde Festival, spiller på Pumpehuset i København den 10. november.

Danske **Ludox**, der tidligere både har heddet Frantic og Ludo, skal være support på **Cardigans** forestående Skandinavien turné, efter at være blevet valgt ud mellem fem bands af svenskerne selv. Turnéen fører også de to bands til Danmark, hvor de giver koncert i Pumpehuset den 13. oktober.

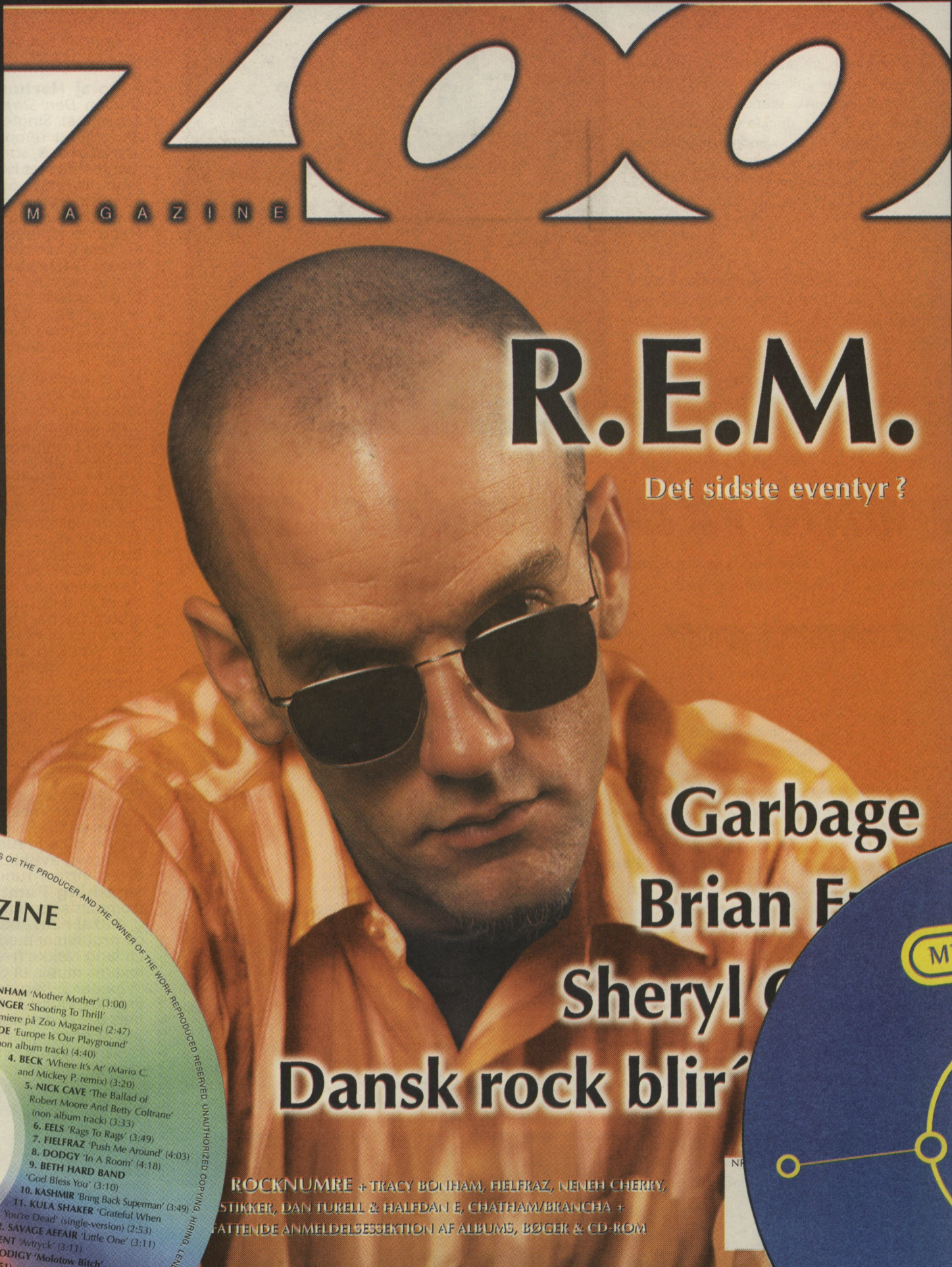
Et andet af den nye danske scenes navne Schwarzwald Library har også valgt at skifte navn, de har droppet Library, og hedder nu kun **Schwarzwald**. Gruppen udsender i slutningen af oktober deres andet album, som er produceret af Kim Hyttel. Schwarzwald er desuden blevet reduceret til en trio efter, at den tidligere forsanger har helliget sig sin teaterkarriere. Det er nu sangskriver og guitarist Peter Sandorff, der er i den vokale front.

Og endnu en historie om et band, der blev trætte af at hedde det, de hed. **Murmur** hed bandet, og de udgav for to år siden den spraglede og vilde cd *Sexpowder 2000 Volts*. Nu er bandet genopstået som **Speaker Bite Me**, med nye sange, men stadig lige så larmende og med lige så mange skrاملende feedbacks som da gruppen hed Murmur.

Læs **100 sider** dybdegående musikjournalistik
 Få **2 CD'ER** inkl. D:A:D, Suede, The Sandmen, Lars H.U.G,
 Beck, Nick Cave og 20 andre tracks.
 Køb **ZOO** - Danmarks nye, store musik-magasin

ZOO NR. 03 PÅ GADEN NU

BLAD + 2 CD'ER KR. 59,50

M A G A Z I N E

R.E.M.

Det sidste eventyr?

Garbage

Brian F

Sheryl C

Dansk rock blir

ROCKNUMRE + TRACY BONHAM, FIELFRAZ, NENEH CHERRY,
 STIKKER, DAN TURELL & HALFDAN E, CHATHAM/BRANCHA +
 FATTENDE ANMELDELSESEKSTION AF ALBUMS, BØGER & CD-ROM

KØB ZOO MAGAZINE
 I DIN BLADKIOSK
 ELLER PLADEBUTIK

TUBORG...gør noget ved MUSIKKEN.

KUNSTEN AT LAVE TEATERMUSIK

Circle Cirkus er navnet på et to-mands ensemble, der specialiserer sig i filmisk og dragende musikalsk underlægning til blandt andet teaterforestillinger. Som noget ganske nyt tog GAFFA ind for at høre og anmelde teaterforestillingen *Springeren*, der havde premiere på det eksperimenterende teater Kaleidoskop i København.

Af **Kasper Simonsen**

Circle Cirkus, der består af Klaus Risager og Morten Dalsgaard, var en væsentlig drivkraft i den danske forestilling *Springeren*. Stykket var bygget op om et endnu ikke udlevet 2. verdenskrig-traume, hvor offer og bøddele efterfølgende bytter roller. Forestillingen blandede meget omfavnede traditionel kukkasse-teater med overflødig danseperformance.

Musikken blev leveret live og bevægede sig fra præ-indstillede sequence-re over percussion til almindelig tolvstrengt guitar-ekvilibrisme. *Springeren* indeholdt 11 numre, hvor stærke elektroniske grund-tracks blev mixet med Hawaii-associerende guitarer. Knivskarpe, dunkle og nærmest mesende vokaler bevægede sig ubesværet rundt i et lovende og tiltrækkende lydteppe. Jazzede basgange trådte indimellem frådende frem og krævede deres ret i det Eno'ske univers, hvor kunstnere som Peter Gabriel, Ryochi Sakamoto og David Sylvian ville have befundet sig perfekt.

Klaus Risager fra Circle Cirkus

Når musikken slår billedet

Den ambiente stemning glider kortvarigt over og bliver metallisk krævede. Tempoet skifter ved hjælp af etnisk inspireret percussion. En storbyguitar baner sig vej gennem den "synth'ede" verden. Den elektroniske og psykologisk inciterende lydskulptur lokker tilskueren væk fra den banale forestilling.

Klaus Risager håber på, at denne specielle og knapt så brede musikform vil skabe lidt opmærksomhed hos pladeselskaberne. I øjeblikket arbejder han og kollegaen i Circle Cirkus på højtryk med et nyt filmisk projekt..... sjovt nok atter til et teater.

ROCK MAN KAN SKRÅLE TIL

Det er svært at sige Weezer uden også at sige Buddy Holly: Gruppens massive MTV-hit fra 1994. Nu er Weezer tilbage med albummet *Pinkerton* der byder på flere kåde ørehængere.

Af **Anders Reuss**
Foto **Morten Larsen/Schiller**

En aften i Los Angeles for fire år siden er guitaristen Brian Bell fra det lokale band Carnival Art en tur i byen. På klubben The Coconut Teaser hører han et fjollet lille rockband med det fængende navn Weezer. Carnival Art har udgivet en sribbe albums, og Brian Bell er lidt af en berømt i det lokale undergrundsmiljø. Han er vild med Weezer og efter koncerten går han back-stage for at hilse på. Her kommer han i snak med den hyperaktive bassist Matt Sharp og tilbyder Weezer en tjans som support for Carnival Art. Der udveksles telefonnumre, men kort efter går Carnival Art i opløsning så planerne ikke føres ud i livet.

Der går et år. Brian Bell har dannet et nyt band, men det går helt skævt. Efter deres første koncert opløses bandet. Da Brian Bell trætt og deprimeret vender hjem til sin lejlighed ligger der en besked på telefonsvareren. Den er Matt fra Weezer. De har mistet deres guitarist. Vil Brian Bell være med? Der skal optages plade i næste uge. Weezer har fået kontrakt med et stort selskab. Kort efter modtager Brian Bell et kassettebånd med demoer til Weezers album. Værsgo og lær. Du skal synge backing vokaler.

I Take That's fodspor

Weezers debutalbum udsendes i 1994 og bliver en stor succes takket være nogle iøjenfaldende musikvideoer til sangene *Buddy Holly*

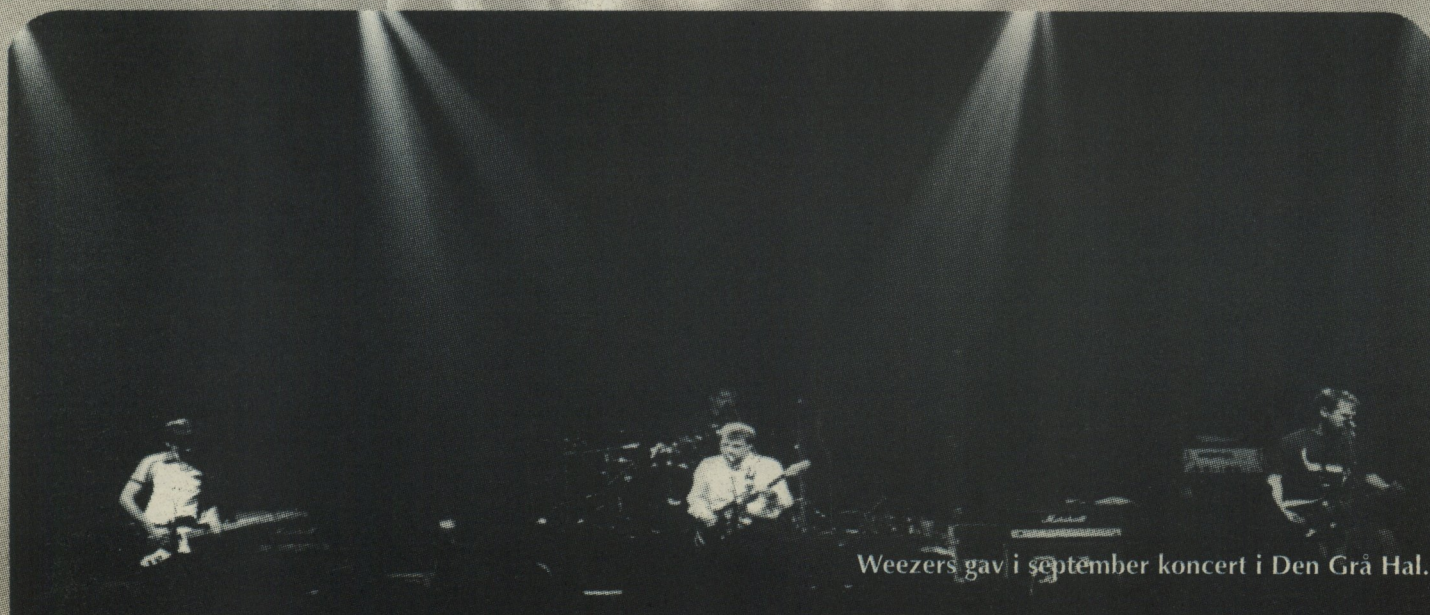
og *Undone - The Sweater Song*. Stilen er en kåd og drenget blanding af 60'ernes ubekrymrede surfpop tilsat en knivspids new wave og en hel del 90'er støj. Pladen har været lidt af et puslespil at sætte sammen, fordi Brian Bell slet ikke havde fået så meget tjek på sangene at de kunne spille dem live som et band. Det hele blev klistret sammen af små bidder. Lag på lag. Da Weezer skal på turné må de i en hård træningslejr for at få tjek på vokalharmonierne.

- Vi er nok et af de eneste alternative rockbands der har gået til vokaltræning ligesom Take That og Boys II Men, siger Brian Bell. Vi stod rundt om et flygel 2-3 timer om dagen med en sanglærer og trænede.

Pinkerton

I de to år der er gået siden debuten har Weezer fået styr på det hele og har placeret sig selv i førersædet. De har selv produceret det nye album hvor de folder sig mere ud end forgængererne.

-Forskellen på den nye og den gamle plade er at vi nu kan spille og synge alle sangene hele vejen igennem i studiet. Vi er blevet et bedre band. Det betyder at den nye plade lyder mere spontan og løssluppen og mere live-agtig end den gamle. De nye sange er også mere aggressive men stadig iørefaldende. Det er faktisk et problem at vælge hvilke sange der skal udsendes som singler. Alle sangene kan bruges, siger Brian Bell, og jeg kan se hvad han mener. *Pinkerton* byder på en række hymneagtige rocksange som næsten alle egner sig perfekt til at hoppe op og ned og skråle med på.

Weezers gav i september koncert i Den Grå Hal.

Psyched Up Janis udgiver i begyndelsen af oktober et minialbum med fire numre, som hedder *Where The Lights Won't Shine*. Gruppen drager senere på måneden ud på en mindre efterårsturné i Danmark, Sverige og Norge inden de umiddelbart efter går i studiet for at lave en opfølger til albummet *Swell*. Endnu engang er det den amerikanske producer Craig Leon, der sidder i producerstolen.

Nikolaj Nørlund har netop udsendt singlen *Den Støjende Tid* fra *Navnløs* albummet. Singlen indeholder også et anderledes remix af nummeret udført af **Future 3**, som giver nummeret en jungle-inficeret lyd. Den 5. oktober kan man iøvrigt opleve både Nikolaj Nørlund med Rhonda Harris og Future 3 til en koncert i Pumpehuset.

Hvordan kollaborationen mellem duoen **The Chemical Brothers** og Oasis' **Noel Gallagher** lyder, kan opleves den 14. oktober hvor singlen *Setting Sun* bliver udsendt (Virgin). Gallagher har skrevet tekst til musikken, som Tom og Ed fra Chemical Brothers beskriver som "ret intens, med et dybt, psykedelisk feel."

U2 er i øjeblikket ved at lægge sidste hånd på det kommende album hvis release-tidspunkt stadig er uvist. Det mest realistiske bud er i starten af '97, fortæller kloge kilder. Som producere har de dygtige irer brugt blandt andre **Nellee Hopper** (Madonna, Massive Attack o.m.fl.) og **Howie B.** Sidsnævnte er i'ultimo ud i elektroniske producenter og har selv for få måneder udsendt ambient-albummet *Babies*.

Mere end 20 gamle optagelser fra perioden 1989-1994 får nu de tilbageværende medlemmer af **Nirvana** til at udsende et praktisk talt splinternyt Nirvana-album. Det har fået titlen *From The Muddy Banks Of Wishkah* og henviser til floden Wishkah, der løber gennem Kurt Cobains hjemby Aberdeen, Washington.

Så er der snart nyt fra **Lemonheads**. Evan Dando har taget sig sammen og færdiggjort albummet *Car Blue Cloth*, der forventes ude midt i oktober. Blandt gæstesolister finder man.....ja, Noel Gallagher.

For **Elvis**-fans er der - tro det eller ej - et nyt samlerobjekt på gaden. Det drejer sig om en CD-Rom der skulle indeholde alt om Elvis Presley's karriere, billeder fra shows, avisklip, lydstumper og endda en 'virtuel' rundtur i Graceland.

Smashing Pumpkins har fyret deres trommeslager Jimmy Chamberlain på grund af hans åbenbart uoverkommelige problemer med drugs.

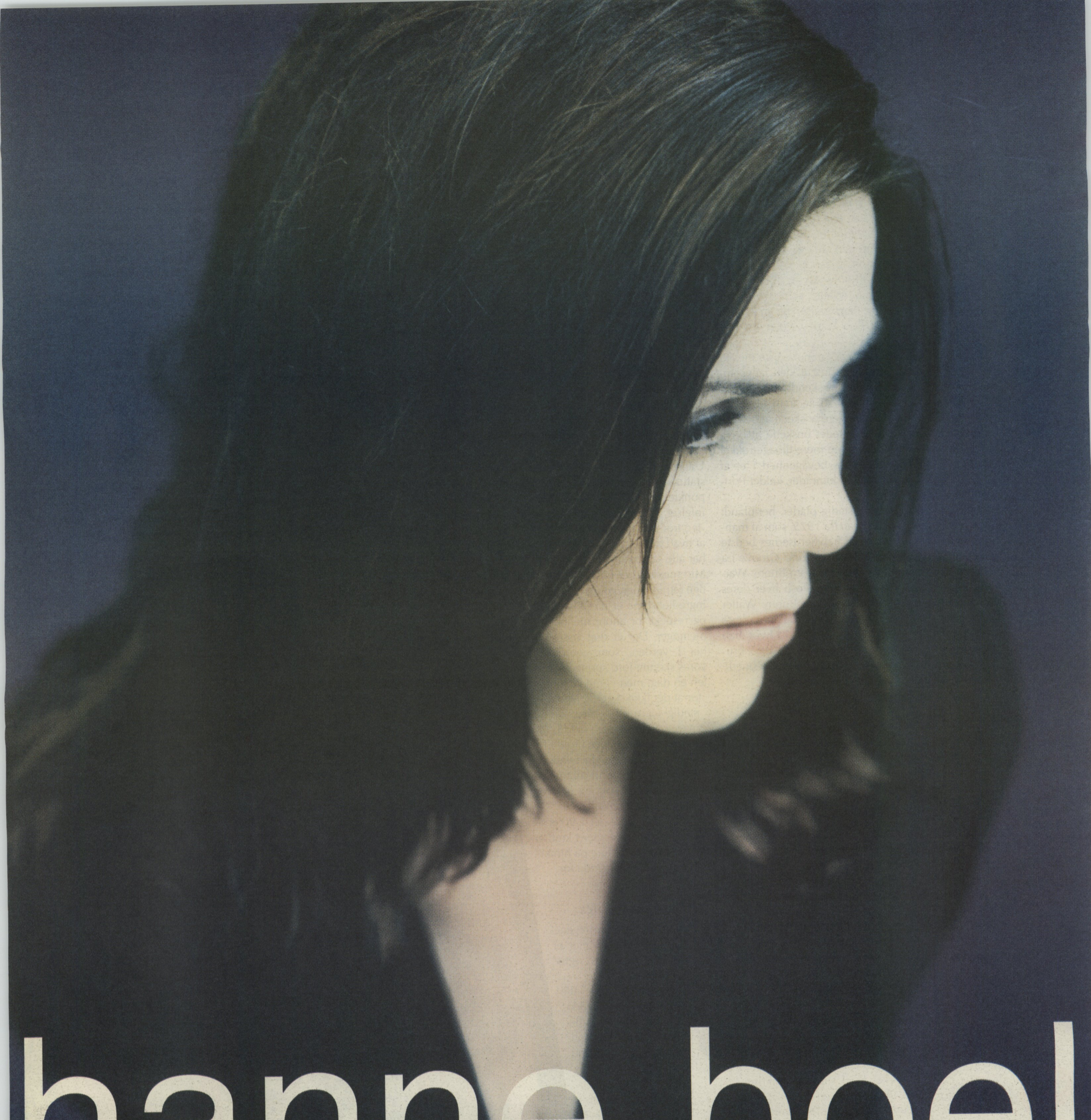
En lang række fremragende bands har leveret musik til **Sony Playstations Wipeout 2**, herunder Underworld, The Prodigy, Fluke, Leftfield, Chemical Brothers o.m.fl. det resulterer nu i udsendelsen af et compilation-album, ført an af Fluke-singlen *Atom Bomb*.

Massive Attack-rapper **Horace Andy** har netop udsendt solo-albummet *Sky-larking*, der er det første album udsendt på Massive's nye label *Melankolic*.

A Guy Called Gerald, der som den eneste gav koncert på Musikteatret i Århus sidste måned (Alex Reece og Wax Doctor var ikke med flyet!), har netop været i New York for indlede samarbejdet med David Bowie, som GAFFA omtalte i sidste måned.

Underworld, live på Roskilde
Kineset af Per Houby

hanne boel

silent violence

new cd in stores now

Stedet er Køln's flotte Regatta-stadion en overskyet lørdag aften. Datoen er den 6. juli i år og klokken har netop passeret 21:00. Flere end 20.000 tilskuere i alle aldre og fra hele verden har fundet vej til et af Tysklands flotteste ro-anlæg, men denne aften er folk er ikke kommet for at se sportsfolk hive i årene, men derimod for at se reggaemusikkens ukronede konge, det grundlæggende og eneste nulevende medlem af de oprindelige The Wailers.

Af Henrik Bæk

The Wailers var bandet, der vendte op og ned på en hel verdens musikopfattelse tilbage i tresserne og starten af halvfjerdserne. Arrangørerne af den årlige reggaefestival Summer Jam havde gjort et scoop ved at kunne præsentere Neville O'Reilly Livingston, bedre kendt under navnet Bunny Wailer, som i 1963 stiftede det, der skulle blive begyndelsen på en lang og glørværdig karriere for Bob Marley, Peter Tosh og Bunny Wailer.

På det tidspunkt hed Jamaica's populæreste musikform ska', som senere blev afløst af den langsommere, blidt vuggende og verdenskendte reggae.

The Wailers blev sammen i 10 år, frem til 1973, hvor Bunny Wailer ikke længere ønskede at deltage i gruppens turneer, men i stedet ønskede at blive hjemme på Jamaica og leve en mere tilbagetrukket tilværelse udenfor mediernes bevågenhed i et af Jamaica's mere anonyme landområder, kaldet Portland.

Bunny Wailer udgav dog stadig plader, heriblandt kanon-LP'en *Blackheart Man* fra 1975, som af mange blev regnet blandt en af halvfjerdsernes bedste LP'er og de suveræne LP'er *Rock And Groove* fra 1981 og *Liberation* fra 1989. Ligesom Bunny Wailer fortsatte Bob Marley og Peter Tosh hver deres solokarrierer, men i modsætning til Bunny Wailer turnerede de over det meste af kloden. For Marley's vedkommende endte karrieren i 1981, hvor han døde af cancer og for Peter Tosh, da han i 1989 brutalt blev skudt ned og dræbt, da bevæbnede pistolmand stormede hans hus i Kingston.

I audiens

Bunny Wailer havde siden bruddet med barnsvennerne Bob Marley og Peter Tosh vægret sig ved at turnere, bortset fra en enkelt fascinerende optræden i 1986 i Madison Square Gardens i New York. Siden Peter Tosh's død har han imidlertid med jævne mellemrum turneret og har hver gang tryllebundet folk med sine fantastiske live-shows.

Sjældent har han imidlertid ladet sig overtale til at give interviews, men denne aften i Køln skulle vise sig at blive speciel.

For pludselig var den der - accepten fra 'The Blackheart Man'; Bunny Wailer, der indvilligede i at lade sig interviewe til GAFFA's udsendte medarbejder. Med en stoisk, næsten kongelig ro sad han der i omklædningsrummet med sine knælange dreadlocks, det uundværlige skinnende løvepandebånd om hovedet og med sin guldbrokatbesatte scenedragt i reggaemusikkens symbolfarver rød, gul og grøn. Det var nu mindre end 30 minutter siden han havde forladt scenen, men som han sad der smilende, grinende og ganske upåvirket af al ståhejet omkring ham, var det ikke til at forstå, at han netop i mere end 90 minutter havde danset, sunget og hoppet rundt på scenen, med en energi der ville have taget pusten fra selv den mest konditionstærke atletikudøver.

Reggae på vej tilbage

Mit første spørgsmål måtte derfor være, hvorfor han efter mange års isolation på Jamaica nu pludselig i en alder af 50 år, er begyndt at turnere.

-Jeg følte, jeg blev nødt til at turnere, nu da hverken Peter Tosh eller Bob Marley længere er her til at sprede reggaemusikken og dens budskaber udover verden, sagde Bunny Wailer, der fortsatte: -Jeg følte tiden var kommet for mig til at vise folk, hvor den rigtige reggae stammer fra og give noget af min erfaring som musiker videre til den næste generation.

-Det glæder mig at se, at reggaemusikken igennem de sidste 2-3 år har taget en drejning i form af at man igen tør skrive tekster med et bevidst indhold. Tekster om Afrika, Rastafari, sort racebevidsthed,

tekster med mening, tekster som kan ændre folks opfattelse af den sorte kultur og baggrund. Reggaemusikken har åndeligt været nede i en bølgedal, hvor intetsigende tekster har været dagligdagen, men med 'nye' navne som Luciano, Buju Banton, Beeniman, Bounty Killer og Capleton er musikken igen på rette spor, bedyrer Bunny Wailer.

Bunny Wailers mission

Den såkaldte bevidste reggae har hele tiden været der, men om årsagen til at den nu pludselig er blevet det hele store, siger Bunny Wailer:

-Der kommer et tidspunkt, hvor folk bliver trætte af at høre om sex og materielle goder. Folk søger en dybere mening med livet, og det kan musikken være med til at give dem. Det er dét, der gør reggaemusikken til noget særligt frem for alle andre musikgenrer. Reggaemusikkens styrke er dens magiske kraft til at nedbringe såvel synlige som usynlige grænser for derefter at bringe folk sammen. Uanset om du er hvid, sort eller gul, uanset nationalitet, status eller livsholdning, så er reggaemusikken samlingspunktet, og den har kraften til at røre ved folks inderste følelser, forklarer The Blackheart Man og fortsætter:

-Jeg tror på, at reggaemusikken kan ændre folks opfattelse af hvad der er rigtigt og forkert og dermed ændre verden. Vi har alle sammen noget godt i os, og det er dét vi skal få frem. Min mission her i livet er at forsøge at påvirke folk i den rigtige retning, den gode retning, hvor ingredienserne er næstekærlighed og respekt for andre menneskers meninger. Der er dog visse folk her i verden, som gerne ser vores skønne jord springe i luften en dag, men vi må kæmpe for at det ikke sker, og jeg vil stadig være på turne i de næste 40 år og gøre mit til,

at vi fortsat kan leve i fred med hinanden. Alt hvad du behøver at gøre er at ringe til mig på min mobiltelefon, og jeg kommer, griner Bunny Wailer.

-Vi lever trods alt i 90'erne, og med teknologiens kraft er vi kommet tættere på hinanden end nogensinde før.

Father of Jamaica

Den nu 50-årige reggaestjerne Bunny Wailer er kendt som en rigtig familiemand.

-På Jamaica kalder alle mig for Don Dadda, faderen af dem alle, alles fader, men selv har jeg altså endnu 'kun' fem børn, hvoraf den ældste er 9 år. Jeg lægger ikke skjul på, at jeg vil have flere børn, ligesom jeg ønsker, at min ældste søn Peter vil følge i mine fodspor og en dag vil turnere og indspille plader. Til den tid vil jeg være hans manager, promoter, director, mentor, kort sagt hans et og alt, men stadigvæk vil jeg være hans far. Jeg vil give ham al den støtte han har brug for, og med mine erfaringer kan det ikke gå helt galt, griner Mr. Wailer for-

nøjet, som fortsætter med et stort smil på læben: -Peter Tosh's søn Andrew indspiller plader, Bob's børn Ziggy, Steven og Damion indspiller plader, og måske vil de en dag kunne indspille plader sammen med mine børn, som en slags 2. generation af The Wailers. Dét vil være en ganske speciel musikbegivenhed, som vil ryste verden.

Bunny Wailer forsikrer dog, at det først vil blive aktuelt, når hans børn er blevet ældre.

-Mine børn betyder alt for mig, og de er med til at holde mig i gang. Jeg dyrker alle former for sport, og jeg nyder at spille bordtennis, cricket, fodbold eller blot løbe en tur i bjergene. Stadigvæk kan jeg hamle op med mine børn, men de bliver bedre og bedre, slutter Bunny Wailer.

Den megen sport sammenholdt med hans sunde levevis (han spiser aldrig kød, med undtagelse af fisk, men masser af frugt og grønsager, red.), er måske en del af forklaringen på hans utrolige energi på scenen.

Med den musikoplevelse han bød 20.000 begejstrede reggaefans fra hele Europa denne specielle aften i Køln, giver os samtidig troen på, at vi også i år 2036 !!! har mulighed for at opleve Bunny Wailer på en scene. Til den tid er han ifølge hans egne ord: 'kun' 90 år og klar til fortsat at erobre verden med sine positive reggaerytmer og klare budskaber om en bedre og mere fredfyldt verden for os alle.

“Ekstremt”
EkstraBladet

**“Krævende,
givende og
uafrystelige...”**
Politiken

john parish & polly jean harvey

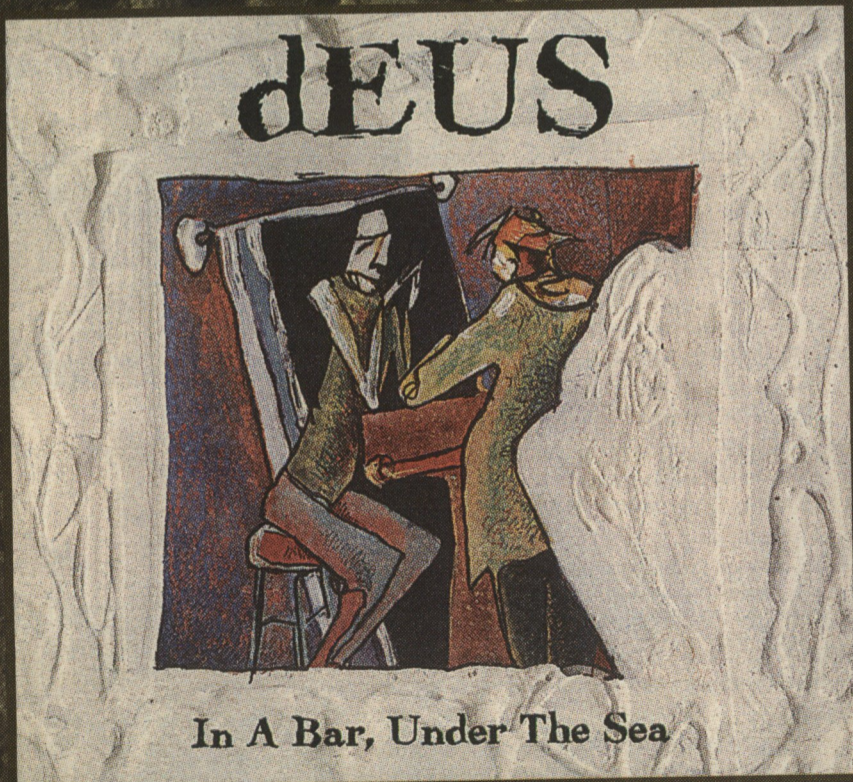
dance hall at louse point

JOHN PARISH/P. J. HARVEY: “DANCE HALL AT LOUSE POINT”

Der er guder...*

...og der er

dEUS

dEUS: “IN A BAR, UNDER THE SEA”

Indeholder hittet:
**Little
Arithmetics**

*(REM, Simon & Garfunkel,
Tom Waits, Captain Beefheart)

Laney LCserie

"Classic British Amplification"

-all tube class "A" mastertone!

Nu er du fri for at ta' din AC 30 med hjem fra "øveren".

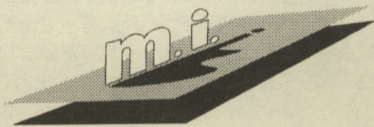
Laney's LC 15 er også klasse "A" koblet, yder 15 watt og vejer 6 kg.

LC 15
kr. 2050,00

I samme serie: LC 30 & LC 50

Hør de mange modeller til både bass, guitar, keyboard & p.a. hos bla.:

Center Musik, Frederikshavn, 9842 4270. Musikhuset, Hjørring, 98920300. Rockshoppen, Aalborg, 9813 2811. Alfred Christensen, Aalborg, tlf. 9813 2433. Musikhuset, Struer, tlf. 9785 4333. Alfred Christensen, Holstebro, tlf. 9742 3344. Musikcentret, Skive, tlf. 9752 2550. Knud Eskildsen Musik, Viborg, tlf. 8661 2515. Rock City, Århus, tlf. 8612 7522. Woodstock, Århus, tlf. 8612 2189. Musikbixen, Horsens, tlf. 7562 7972. Musikleverandøren, Vejle, tlf. 7583 3626. Musikbixen, Kolding, tlf. 7553 8666. Knud Eskildsen Musik, Esbjerg, tlf. 7512 3022. Musikken, Fredericia, tlf. 7592 5900. Kvik Musik, Haderslev, tlf. 7453 5350. Peter Musik, Middelfart, tlf. 6441 7906. Guitar no. 1 Shop, Odense, tlf. 6612 7477. Musikladen, Odense, tlf. 6614 0035. John Godtfredsen, Ringø, tlf. 6262 2022. Rocksound, Helsingør, tlf. 4926 0039. Musik i Hillerød, Hillerød, tlf. 4824 1170. Music Key, Søborg, tlf. 3969 3440. Rytmix, Roskilde, tlf. 4632 4202. Musikhuset, Slagelse, tlf. 5352 2444. Musikhuset, Dianalund, tlf. 5826 5739. Musikstationen, Næstved, tlf. 5577 6465. Musikcentret, Nakskov, tlf. 5392 0853. Super Sound, København, tlf. 3332 5088.

Import & Distribution:
M.I. Musik ApS, Jagtvej 115, E2, tlf. 3185 4800.

WESTERN

by
Ovation®

Kun: **2.995,-**

APPLAUSE AE 128
Ovation's bud på en rigtig god akustisk guitar.
Pris 2.995,- Få et Ekspres Lån over 36 måneder. Lån f.eks. 3.000,-

Kun **113,-** pr. måned

AAGE JENSEN

FA ET
EKSPRES LÅN

Ekspres Lån er ren netto:
Stempel kr. 0,-
Provision kr. 0,-
Gebyrer kr. 0,-
Du betaler kun renter, der kan fratrækkes fuldt ud!

HandelsFinans

Musikhuset Aage Jensen • Åbenrå 1-3 og Landemærket 27-29 • København K
Rock afd. Tlf.: 33 14 29 00 • E-mail: Musikhuset_aage@Cybernet.dk

Der er liv efter Mars

af Morten Buschmann

På Hotel Hungers CD *Mars Need Guitars* findes "det dårligst spillede nummer i dansk rock nogensinde", fortæller Jimmi Jørgensen i et interview i anledning af bandets nye album, *Happy Hour*.

Hvorfor laver I ikke nogle klistermærker?" Det var et af de gode råd Hotel Hunger fik sidste gang GAFFA tog med på med bandets road-movie. Men som med så mange andre faktorer i den altid uforudsigelige musikverden, så dukkede hittet og gennembruddet op via en tilfældighed.

Ved indspilningen af *Mars Need Guitars* havde bandet en lille ingenting med i studiet. Den var uden titel, men producer Rene Cambony insisterede på, at sangen skulle med. Cambony klippede intro-stykket sammen med outtrostykket, fordoblede det samme vers et par gange og *Sitting In A Room* var født.

-Det er nok det dårligst spillede nummer i dansk rock nogensinde, fortæller forsanger Jimmi Jørgensen på stamværtshuset 'Promenaden' på Frederiksberg.

Hittet halter

-Både teknisk og tempomæssigt halter *Sitting...*, men det er en lille hilsen til myreknepperne. Vi vil ud af tightness-bølgen og ind i kaos.

Er nummeret en joke fra jeres side?

-Ja, men en seriøs joke. Det er lavet med venstrehånd, det var ikke noget vi selv ville have med, og kompromis'et blev så, at sangen blev placeret som nummer ti på albummet. Tænk hvis vi havde byttet rundt og placeret det som nummer et, griner Jimmi Jørgensen, en af de oprindelige igangsættere af Hvidovrebandet Street Rats i 1982, der senere blev til *Baby Hotel Hunger* og nu HH.

Samles omkring happy hour

Er det rigtigt, at I ligefrem hader Sitting...?

-Det er rigtigt, at nogen af os gør. Helt sikkert. Det nummer er et had/kærlighedsforhold. Men man kan jo ikke lade være med at få det godt, når flere tusinde mennesker står og hopper til det. Det er også derfor, at vi laver alle mulige variationer af nummeret live.

Knut Haaviks indtræden i orkestret i 1993 med pladen *Frankie, My Dear...* opfatter Jimmi som en helt ny start og en vigtig grund til succésen.

Men hvordan får I alt det praktiske til at lykkes, når nu han er sådan en travl herre?

-Han har meget at lave, men han er så splitterhamrende åndsvag i hovedet og så utilregnelig, at det er en stor fordel. Knut er nok en mand, der lever bedst i kaos. Men da han kom med, skete der en anden holdning til musikken. Vi begyndte at tage tingene lettere uden at myrekneppe musikken og uden at skele til forbilleder. Vi er stadig meget kaotiske, og vi har altid haft svært ved at finde den røde tråd. Men nogen siger, at denne gang er den nye CD mere samlet.

Det går godt for Hotellet. *Mars*-turnéen er lige akkurat slut, og efter en måneds pause, starter en ny *Happy Hour*-turné. Bandet er kendt for ikke at være et sammenstrikket projekt til lejligheden og derfor spiller konstant. Indimellem Knut "Boy Wonder" Haaviks engagementer i Elvis Ellington & His Lazy Latin Lovers og med Nina Forsberg. Succes'en er i hus i DK, men i Tyskland er *Sitting In A Room* ikke engang udgivet. Alligevel har HH været dernede adskillige gange.

Morfars kolonihavehus

-Det er ikke altid lykken at spille i Tyskland, og hvis ikke vi var så stærkt et band, havde vi ikke kunnet holde det ud. Fx. spillede vi en aften for fulde huse i Berlin, "Taggalosch" hed stedet. Dagen efter var vi i et faldefærdigt kolonihavehus ved navn "Kunstverein", hvor vi spillede for 18 mennesker på en ølkassescene, kun én monitor og toilet i haven. Samme aften kørte vi til Nürnberg 500 kilometer derfra til et lidt større kolonihavehus, hvor ejerens børn i otte-årsalderen spillede opvarmning, og 30 mennesker dukkede op. Tolv af dem var nynazister, fortæller Jimmi om elendige forhold og overnatninger i turbussen.

-Men vi kan overleve den slags oplevelser, fordi vi har prøvet så meget. Vi spiller hele tiden, og så handler det i høj grad om ikke at gentage sig selv. Men sangkataloget er jo enormt, så både nye og gamle numre ryger ind og ud af repertoire.

Den nye CD, *Happy Hour*, udkom den 27. september, produceret og mixet af Knut Haavik og indspillet på den gamle base, Elsound studiet. Og så er der måske en *Greatest Hits* og en *Outtakes From Uranus* med alternative versioner af gamle numre på vej.

Den gamle dina er løs i lo-fi land

Efter en kikset og nervøs koncert på årets Roskilde Festival er lo-fi-legenderne Sebadoh stærkt tilbage med et nyt album, som slet ikke er så lo-fi endda.

Af **Anders Reuss**

Koncerten på Roskilde Festival var Sebadoh's første på dansk jord nogensinde. Og det var et lidt traumatisk første møde. Gruppens frontfigur Lou Barlow er en ekstremt følsom person, som er fuldstændig allergisk over for festivaler. Lou Barlow og Sebadoh foretrækker at spille på små klubber foran et lille og dedikeret publikum, som kender gruppen. Lou Barlow bliver ekstremt nervøs, når han spiller på en festival, for han tror ikke folk kender gruppen. Han tror simpelthen, at festivalpublikummet kun er til Sepultura og Red Hot Chili Peppers. For to år siden smadrede Lou Barlow sine to bedste guitarer på scenen på Reading Festival i England i ren og skær frustration. Den ene mod sit eget hoved. Og også på Roskilde Festivalen lyste frustrationen ud af bandet, som i stedet for at spille de følsomme, stille sange, som eller er gruppens styrke, fyrede et kaotisk, støjende punk-rock sæt af...

Polariseret album

Sebadoh's karriere begyndte i 1987, mens Lou Barlow stadig var bassist i Dinosaur Jr. Sammen med sin ven Eric Gaffney optog han nogle små, mærkelige akustiske sange ved hjælp af to elendige kassettedoptagere. Da Lou Barlow senere blev smidt ud af Dinosaur Jr., etableredes Sebadoh, som en elektrisk trio sammen med Jason Lowenstein på bas. På de efterfølgende plader var Sebadoh en underlig blanding af barnlige fjollerier, hardcore punk og følsomme ballader. Mange af sangene var optaget hjemme hos de respektive bandmedlemmer på firespors kassettemixere og lyd kvaliteten var derefter. Stilen var nu lo-fi i stedet for hi-fi ud fra filosofien: Hvis sangen er god, er det lige meget, hvor dårligt den er indspillet. Først i 1994 udsendte Sebadoh et album uden decideret lo-fi indspilninger. Titlen var *Bakesale*, og på dette album var der også skåret ned på det pjankede. Mere melankoli, færre jokes og mindre punk. En udvikling som Lou Barlow på daværende tidspunkt lovede vil fortsætte på den næste plade. Nu er den kommet. Den hedder *Harmacy*, og Lou Barlows profeti har ikke holdt stik. Lige som sine forgængere, stikker den i alle mulige retninger, og den er mere punket end *Bakesale*.

– Den er mere dynamisk end *Bakesale*, som var meget ens hele vejen igennem. *Harmacy* er mere polariseret. Balladerne er mere stille og folk-agtige, og de larmende sange er mere larmende. Men alligevel synes jeg, *Harmacy* er mere konsistent. Den er mere gennemarbejdet. Nogle af sangene fra *Bakesale* var ikke særlig godt indspillede. De var lidt ufærdige. Vi lærte sangene lige inden vi gik i studiet og måtte leve med, at en masse fejl kom med på pladen. Sådan er det ikke på *Harmacy*. Her har vi taget sangene om indtil vi alle spillede rigtigt. Der er meget færre fejl. Hvis der er nogen fejl, så er det i sangskrivningen og ikke i fremførelsen. Det er første gang, vi har haft råd til at arbejde på den måde, siger Lou Barlow, som Gaffa mødte efter koncerten på Roskilde Festival.

Spejling af tiden

Jeres sange er så forskellige. Der er ekstremt langt imellem for eksempel den følsomme *Perfect Way* og den aggressive *Love to Fight*. I mange andre bands

flyder de forskellige inspirationskilder sammen i én stilart. Hvorfor er det ikke sådan i Sebadoh?

– Jeg forstår, hvad du mener, men sådan tænker vi ikke på det. Vi kan godt lide, at hele pladen virker sådan lidt fucked-up, selvom det er helt med vilje. Vi kan godt lide at drille folk. Når de har nynnnet med på *Perfect Way*, når de kun lige at tænke "hmm, det var smukt", før de bliver overrumplet af det næste nummer, som er vildt larmende. Det er noget, vi selv godt kan lide, når vi hører pladen, siger Lou Barlow, som sekunderes af Jason Lowenstein:

– Lou's og mine sange er egentlig meget ens. Vi har begge mange forskellige sider. Lou har det her rygte, som en meget stille folk-fyr, men han laver også mange af de virkelig hårde numre. Man kan ikke rigtig sætte nogen af os i bås. OK, på den nye plade er det Lou, der har skrevet de rigtig, rigtig stilte sange, og jeg har skrevet de mere aggressive. Men det er bare den plade. Det skifter hele tiden. Det er ikke nødvendigvis en spejling af, hvordan jeg er, og hvordan Lou er. Sådan er det bare på den plade, forklarer han.

Tro mod hardcore rødderne

I plejede at have en masse slogans, som I fyrede af inden jeres koncerter. Blandt andet, at I er tro mod jeres rødder i hardcore-punken. Gælder det stadig?

– Det var nu bare en joke. Men det er sandt på en eller anden måde. Jeg tror, vi er mere tro mod vores hardcore-rødder end for eksempel Offspring. Hardcore gør mig glad. Jeg kan lide lyden, og så er det vores rødder.

Men hvis vi sagde det til en eller anden teenage hardcore-fan i dag, ville vedkommende grine af os og sige, at vi var fulde af lort. Jeg håber, mange hardcore-kids vil lytte til vores musik, når de bliver ældre og ikke hører hardcore mere. Vi har sikkert også nogle fans, som er vokset med os ud af hardcore via Dinosaur Jr., som i starten udkom på hardcore-selskabet SST. Det er cool, for de fans vil helt sikkert forstå musikken bedre.

De har det på samme måde som os med musikken. Det har altid handlet om at lave den musik, vi har lyst til og prøve at komme videre og udvikle sig, siger Lou Barlow.

Jason, du har en Sepultura t-shirt på. Er I virkelig inde i den slags?

– Ja, jeg kan rigtig godt lide dem. De er ved at ændre heavy-metal, og tager det hele et skridt videre, siger Jason Lowenstein.

– De tager påvirkninger fra Slayer og prøver at spille det hele lidt langsommere og mere groovy, og de har en god forståelse for vokalens betydning. Selvom man måske synes det virker dumt, forstår man det alligevel med det samme. Min kone hader metal musik og er i det hele taget ikke en stor musikfan. Men hun kunne lide Sepultura med det samme. Det er dybt, det er repetativt, det har enkle tekster, og trommeslageren er virkelig groovy og lader musikken rocke. Det er ikke ligesom de andre bands, der spiller samme slags musik, og som jeg hader, siger Lou Barlow.

Cool at arbejde med samplere

Fornylig havde Lou Barlow stor succes med sit sideprojekt Folk Implosion, som lavede musik til den meget omtalte film *KIDS*. Et projekt, som musikalsk var meget anderledes end Sebadoh. Her arbejder Lou Barlow og hans makker meget med breakbeats og synthesizere og skaber noget, der nærmest kan beskrives som lo-fi trip-hop. *KIDS* soundtracket er af mange blevet betragtet som Lou Barlows postrock-projekt, men det vil Lou Barlow ikke høre tale om. Han mener ikke, at postrocken er noget nyt eller post-noget-som-helst.

– *KIDS* soundtracket er altsammen sange. Der er melodiske temaer i alle sammen. I det postrock du snakker om, er det melodiske materiale utroligt tyndt. Det jeg har lavet til *KIDS* med Folk Implosion handler mere om melodier end om grooves. Der skal være en fin balance mellem de to ting. Et groove er en fantastisk ting. Jeg har aldrig før arbejdet med samplere og sådan noget. Det var vildt cool, indrømmer Lou Barlow.

Har erfaringen og succesen med *KIDS* påvirket det nye Sebadoh album?

– Nej, så skulle hele grundlaget for Sebadoh laves om. Det ville kun ske, hvis vi allesammen fandt på det sammen. Der er lidt moog på pladen, men det er noget, vi har brugt før. Også før *KIDS* soundtracket.

Skal vi forvente et UNKLE remix af Sebadohs næste single?

– Det kunne være interessant, men de ville aldrig kunne lægge et andet beat på. Det er to forskellige verdener. Rockmusik er ligesom sin egen ting. Man kan remixe det lige så tosset man vil, men man kan aldrig rigtig skifte instrumenterne ud. Men det kunne da være sjovt. Der er aldrig rigtigt nogen, der har prøvet det.

52.000 CD-opslag.....

Rillen's omfattende 1996 CD-årskatalog er nu på gaden - og større end nogensinde : 465 sider (!) trykt på lækkert kraftigt papir. Og nu med 52.000 opslag!

Også 1996 kataloget udmærker sig ved den sjældne kombination af et købskatalog og et biografisk opslagsværk i ét !

Således er det her uhyre nemt at få oplyst en gruppe eller solists komplette repertoire og samtidig hvor meget af dette, der rent faktisk er tilgængeligt. Ligeså oplyses også udgivelsesåret for den enkelte titel; er det import? til hvilken pris? osv.

Altsammen uvurderlige oplysninger for den rock/pop/jazz/etc-interesserede læser/køber.

MINISTRY

With Sympathy
Work for Love
The Land of Rape & Honey
The Mind is a Terrible Thing
In Case You Didn't See the Showing up - Live!
Korean (aka Peasin)
Rox (Singles, Remixes & rare B-Sides)
Fifth Pig

144 - 1993
139 - 1993
115 - 1990
115 - 1990
190 - 1992
238 - 1993
160 - 1995

MINK DE VILLE

Mink Devine
Cabretta
Return to Margenta
La Chat Bleu
Sweet Fudge - Best Of
Cave De Grace
Where Angels Fear to Tread
Sports' Life

175 - 1977
175 - 1991
175 - 1990
175 - 1981
115 - 1981
115 - 1983
115 - 1985

Er du rimeligt musikalsk interesseret, bør du ikke snyde dig selv for denne guide gennem den mere og mere uoverskuelige musikbranche!

Kun 69 kr.(!) - og med fuld returret!
Samtidig medsender vi gratis vort nyeste (100 siders) månedsblad - samt uforpligtende abonnementsstilbud.

Afs.:

Vej:

Postnr./by:

Tlf.nr.:

(BRUG VENLIGST BLOKBOGSTAVER)

klip ud og send ind !

Homepage: <http://www.Rillen.dk/>
E-Mail: Rillen@Rillen.dk

Tlf.nr.: 8632-4322
Fax nr.: 8632-4216

Send venligst årskatalog & gratis månedsblad + abn.tilbud til

Sendes ufrankeret

Modtageren betaler porto

RILLEN

Storegade 7
Postboks 10
+++0094+++
8500 Grenaa

Skriv, ring, fax- idag!

Af Kåre Gade
Foto Per Howby

V i mødes over en café au lait på Barbar Bar i nærheden af Cæcilie Norby's Vesterbro-lejlighed. På væggen hænger den perfekte indledning til mit interview: Pladecovers fra selskabet Blue Note's storhedstid i tresserne. Joe Hendersons *Page One*, Jackie McLeans *Let Freedom Ring* og Horace Parlan's *Us Three* – alle klassiske Blue Note-udgivelser. Cæcilie Norby har netop i september udsendt sin anden plade på det estimerede amerikanske plademærke. *From My Corner of The Sky* hedder den, og ligesom på den forrige er det jazzsangerinden Cæcilie Norby, der profilerer sig.

Yngre standards

Der er færre nyskrevne numre på *From My Corner of The Sky*. Det er mest ældre og yngre standards, altså også en del numre fra tresserne, halvfjerdserne og firserne?

-Jeg kan godt lide, du siger "ældre og yngre standards", for der er mange, der vil sige: "Hvorfor har du pludselig taget en masse popnumre med?" Og det er da også rigtigt, at sådan kunne man godt klassificere dem, men for mig er det netop ældre eller yngre standards. Nogle af numrene har jeg spillet live, Sting-nummeret *Set Them Free*, for eksempel. Så er der et nummer som *Calling You*, der i virkeligheden var lavet til den japanske udgave, som et bonus-track. Men den tog vi med, fordi folk har sagt, at den var meget speciel og meget langt fra originalen. Jeg har ikke hørt originalen, siden jeg sang det nummer for en syv-otte år siden, og jeg har heller ikke lyst til at checke den, ihvertfald ikke før der er gået et stykke tid. Men jeg har sådan set ikke nogen begrundelse for at have taget de her numre, udover at de indeholder nogle smukke melodier og tekster, og at jeg havde lyst til at synge dem, og at de passede ind i stemningen på pladen.

Forskellige indgangsvinkler

En del af de nyere numre ligner lidt et greb ned i posen med de mest populære ting fra sammenspils-undervisningen?

-Jamen, det er rigtigt. Nu lige præcis *Calling You*, den sad jeg og diskuterede med Niels Lan Doky, som er co-producer på pladen. Og jeg havde det fuldstændig ligesom med *Summertime* på den sidste plade. Jeg nægtede pure og sagde: "Det kan du godt glemme. Jeg synes, det er nogle fine numre, men aldrig om jeg vil røre dem med en lillefinger". Men så er det jo alligevel et nummer, der kan tåle at få nogle forskellige indgangsvinkler – det er ikke et uddebatteret emne. Nu tænker jeg ikke længere på det som dét nummer, altså, jeg ser ikke Musikcaféen for mig, vel? Men jeg er helt sikker på, at hvis en kollega kom og viste mig en ny plade, og jeg kiggede bagpå og så *Calling You*, så havde jeg tænkt: "Hold kæft mand, hvordan tør hun det?"

Din pladekarriere kan groft sagt deles op i tre faser: En fusions-fase, en gymnasierock-fase og nu en akustisk jazz-fase. Har du selv en klar fornemmelse af en rød tråd i den bevægelse?

-Altså, det kommer an på, hvad du mener med en rød tråd... Rent musikalsk vil jeg sige, at det, der er den røde tråd, det er de gode melodier – at der har været fokuseret på det melodiske. Men jeg tror faser er vigtige, fordi det minder én om, at man har rykket sig, og man ligesom kan dele sit liv op i, at så var der dén tid, og dén tid, og dén tid. Det er selvfølgelig ikke noget, man kan planlægge og heller ikke altid omkostningsfrit. Men jeg tror det er vigtigt at kunne sige til sig selv: "Jeg gjorde det sgu – jeg rykkede derhen, hvor jeg havde lyst til at være".

Kritik som ros

En del af kritikken af din forrige plade gik på, at musikken var ufarlig, stiled caféjazz. Har du aldrig lyst til at lave noget vildt eksperimenterende og provokerende?

-Jo, selvfølgelig har jeg lyst til det. Men jeg synes, det vigtigste er at udtrykke det, man føler for. Og lige nu da føler jeg for ret åbne, stille, til tider naive ballader. Og, øh, det er der ikke ret mange, der forstår..... Inklusiv mig selv, nogle gange. Men det er sådan, det er.

Hvordan har du det med de danske kritikere? Jeg kan huske en, der skrev om din sidste plade, at du lød som en efterligning af Nancy Wilson og Aretha Franklin?

-Det var da en kanonros.

Men det var ment som en kritik.

-Ja, men jeg tager det faktisk som en ros. Det kommer igen an på det der med... Altså, når du spørger mig, om jeg ikke har lyst til at lave noget provokerende: Jeg forstår godt, hvad du mener, men jeg har et problem med spørgsmålet. Du skulle hellere spørge, om jeg havde lyst til at lave sådan noget eller sådan noget – som måske ville virke provokerende i visse sammenhænge. Man skal ikke lave noget provokerende bare for at provokere. Man må lave det, man selv synes er fedt, på trods af, hvad alle andre synes. Altså, min kæreste for eksempel, han lytter på, øh, hvad fanden er det nu, de hedder... Ja altså, Red Hot Chili Peppers og alle de der bands, ikke, og fatter ikke en skid af det, jeg laver nogle gange. Og jeg mener, jeg tror, at uanset hvordan trenden er, så er det der, hvor man befinder sig nu, at man udtrykker sig bedst, ikke?

Café au lait og en gammel Mazda

Du har i en vis forstand brugt din popkarriere som murbrækker for en jazzsucces – ligesom Søs Fenger og Marie Bergman. Sætter det ikke nogle grænser for, hvad man kan tillade sig at lave?

-Jamen, jeg tror faktisk, det er omvendt. Selvfølgelig har det meget at sige, om man er kendt af det større, pladekøbende publikum. Men jeg tror ikke, det er tilfældigt, at vi tre går hen og laver nogle ret poppede jazzplader, for vi er jo vilde med pop – det går jeg da ud fra, at de andre også er. Jeg befinder mig godt med iørefaldende melodier; med at høre sangere som Sarah Vaughan, Nancy Wilson, Dinah Washington... Når jeg hører Nancy Wilson synge *Your Eyes Don't Shine Like They Used To Shine*, den dér, ikke, så står det hele på mig. Selv om jeg vil opfatte hende som en ret glat sangerinde, hvis vi bruger den betegnelse, for hun var jo dengang hamrende bevidst om, hvordan hun så ud, hvordan hendes klang var o.s.v. Alligevel kan man høre, at det har rod helt nede i maven; det har rod helt ind, hvor man kan høre, hvem hun er.

Din forrige plade har solgt 41.000 eksemplarer. Det er meget for en dansk jazzplade, men ikke for en dansk popplade. Kan du leve af at spille jazz?

-Altså, jeg kan leve af det. Jeg har et stort forbrug af café au lait på caféer, men jeg har ingen børn, og jeg bor i en, sådan, middel andelslejlighed. Og så har jeg en ældgammel Mazda 323. Forleden dag holdt jeg i et venstresving, og en mand kiggede på mig og sagde: "Du trænger vist til en ny kilerem". Og lidt efter: "Eller en ny bil". Ja, jeg kan leve af det, fordi mine udgifter er mindre end de flestes. Jeg har altid hadet store udgifter.

Jazz er et sted
jeg har lyst til
at være

For Cæcilie Norby er det vigtigt at dele livet op i faser, fordi det minder hende om, at hun har flyttet sig. Lige nu er hun rykket nærmere jazz'en, og det er et sted, hvor hun har lyst til at være.

SPARKLEHORSE

VIVADIXIESUBMARINETRANSMISSIONPLOT

16 SANGE, DER HANDLER LIGEMEGET OM RESERVEDELE SOM
OM VELDUFTENDE HÅR. LIGEMEGET UPTEMPO SOM BALLADER.
TRE SANGE OM MARERIDT, MEN KUN EN OM PÆNE PIGER.

Eller sagt på en anden måde:
16 skæve, men interessante
ballader og rocknumre, der
skifter mellem at være stille
sange, storladent country &
små, støjende garageperler!

KUN
99,-
I OKTOBER

ACCORD - Odense • AXEL MUSIC - Scala + Hovedbanen København
CASABLANCA - København Ø • CORNER - Allerød • DREJESKIVEN - Vejle
GUF - Ballerup + København N + København S + København K + Brønshøj + Tåstrup
MUSIK MECCA - København K • PHONOTEKET - Helsingør • PLADEBIKSEN - Køge
PLADESHOPPEN - Silkeborg • RILLEN - Grenå • SKIVEN - Frederiksund
SPAR MUSIK - Slagelse • TAKT OG TONE - Holbæk • TEEN SHOP - Horsens
STEREO STUDIO - Ålborg + Århus + Randers + Esbjerg + Kolding + Herring + Holstebro + Odense
DRUGSTORE - Roskilde • TOP 20 - Greve + Lyngby + København S • ØRESNEGLEN - Valby

Ugens u-undgåelige

Når en ny CD bliver udgivet, er det tid til tallose interview-runder, og GAFFA er ingen undtagelse. Sanne Salomonsen ville snakke, men det blev til en helt anderledes musik-samtale om fortiden, England, USA og rock-historier

Af Morten Buschmann

Uge 37 var officiel Sanne-uge. Og med udgivelsen af albummet 1996 fulgte interviews i alle medier. Og endnu mere opmærksomhed ikke mindst efter Ekstra Bladets forsidehistorie, "Makværk". Til skribenten Peter Nørgård har den 40-årige sangerinde kun denne kommentar: – Gud velsigne ham. Jeg håber, at han er klar til at modtage sin karma, når den dag kommer.

Forbilledet Sanne

Men GAFFA er jo i den heldige position at være et musikblad, hvor dags-aktualitet ikke er eneste omdrejningspunkt. Derfor blev de næsten to timer med te og en endeløs række af cigaretter til en musik-snak.

–Jeg synes, at medierne narrer folk som de magtfaktorer de er. Fx. EB og BT får kun 20 minutter, fordi de spilder min tid, og det er alligevel kun klichéerne, der står tilbage, mener Sanne, der siden starten på Holte Ungdomsskole som 13-årig sangerinde med bl.a. Lasse Lunderskov, altid er blevet kaldt forbilledet for danske sangerinder.

–Jeg lød som en rigtig dårlig kopi af Chaka Khan og Aretha Franklin. Jeg var for ung og uerfaren til at forstå, hvad det går ud på som kunstner: At fortolke selve melodien. Jeg efterlignede alt hvad jeg kunne, ligesom andre danske sangerinder kopierede Chaka og Aretha. Det var jo de to amerikanere mange forsøgte at synge som.

Karriere med Kærså

Sanne har ikke gået på musikskole og spiller ikke klaver, men har taget sangundervisning i et halvt år hos Tony Dahl fra Det Kgl. Teater, da hun var 16 år. Sideløbende med yoga og meditationstræning og lidt undervisning hos en talepædagog. Om de mange forskellige genrer hun har sunget op gennem 70'erne lige siden debuten *Sanne Salomonsen* på dansk og nr. to på engelsk *Precious Moments*, siger hun:

–Alt jeg lavede i 70'erne var fest og ballade – jeg ville prøve det hele. Og for at finde ud af at spille musik, var jeg nødt til at leve det. Så gik jeg ud af alle bands undtagen Sneakers. Med Sneakers og Morten Kærså startede min karriere, det var dér jeg fandt ud af, at jeg ville finde min helt egen stil.

Anti Mariah og Whitney

Din stemme lyder meget soulpræget?

–Mine forbilleder er også det gamle Chaka Khan med Rufus og Aretha Franklin.

Men så er jeg vokset op med AC/DC, Led Zeppelin, Beatles, Hendrix og Stones, så jeg er til rock, helt klart. Jeg havde alle de plader, men jeg har haft så mange indbrud, så...

–Men R&B og soul idag er for meget maskiner og præstationsræs. Jeg har utrolig meget imod Mariah Carey og Whitney Houston, som voldfraserer melodierne i stykker. Jeg er så træt af de nye unge, der synger på den der totalt overfraserede måde – det er pissekoldt! De Memphismusikere jeg arbejdede med omkring *Where Blue Begins*, fortalte mig, at Mariah Carey har mange dage imellem sine koncerter, fordi hun ikke kan synge sådan flere dage i træk. Og Whitney laver sine numre i én toneart, men når hun så går ud og synger live, så sætter hun dem fire toner ned! Jeg gør det omvendte. Jeg sætter mine sange tonalt op live, fordi der skal være forskel mellem live og cd'er. Det skal stadigvæk være federe at gå ud og høre musikken live – det skider jeg på!

Pizarock

Hvad siger du til, at man har kaldt dine cd'er for "pizza-rock"?

–Det kan jeg slet ikke tage mig af. Men hvis du tænker på de gamle Little Feat-fans, så kunne Richie Hayward (Little Feats trommeslager, – Red.) ikke indspille med mig – han var på tour med Eric Clapton. Så fik vi Kenny Aronoff med istedet, og han tilførte musikken noget rock' n' roll, som Little Feat var utroligt glade for. Og hvis ikke de havde været oppe på det, havde jeg aldrig fået dem samlet igen. Så kan hr. og fru Jensen blive enormt fornærmede – de ved ikke noget.

Hvorfor kom Little Feat ikke med på turnéen?

–De var for dyre, med alle de koner, kærestes, egne programmører og roadies de ville have med.

Fundet en sparringspartner

Du har, lige siden du startede, altid haft en musikalsk partner og et hof omkring dig?

–Jeg er i virkelighed et bandmenneske, og ikke så meget solist. Jeg elsker at være i et band. Siden Sneakers-tiden har jeg ledt efter en sparringspartner, og det har jeg fundet i Nikolaj Steen. Og nu i bandet fungerer vi ud fra tesen: Alle har en mening, og den skal de have lov til at komme ud med.

Hvorfor har du ikke kastet dig over nogle af de nye genrer – techno, rap, trip hop?

–Jeg ved ikke hvad trip hop er. Jeg aner det ikke! Den nye musik har en meget

god energi, men der er også meget lort, for jeg kan godt lide rigtige musikere. Og så kan jeg ikke rappe.

Der plejer at være en mand, der rapper, og en kvinde der synger omkvædet...

–Måske laver Nikolaj og jeg noget rap på turnéen. Vi skal også spille nogle af Nikolajs numre, han skal også synge.

Udisciplinerede musikere

Du har lige været i Tyskland på turné – hvorfor?

–Udlandet er en kæmpeudfordring, og i Tyskland spillede vi hver aften for 25.000 mennesker, ingen kendte mig, og det var en enorm udfordring. Det at spille i udlandet bruger jeg til finde ud af og mærke, hvad jeg er i stand til.

Men du har aldrig slået igennem i udlandet?

–Det må man se i øjnene, at jeg ikke har, og det har jeg det fint med, men jeg har lært meget og fået nogle fantastiske oplevelser. Og så har pladeselskabet bedt mig om at prøve.

Danske musikere er da lige så gode som udlændinge er...

–Ja, mange af dem er, men en del mangler disciplin og ansvarsfuldhed over for deres egne muligheder. Jeg kan fx godt lide at øve tre uger i træk for at få showet til at køre. Og det irriterer mig, at folk kommer for sent, fordi "det er jo bare lille Danmark".

Ville blive i USA

Sanne har indspillet plader i Tyskland med Peter Herbolzheimers Rhythm Combination, i England med *Like An Angel*-pladen og de to sidste i USA.

–Jeg har været i Los Angeles tre gange, og jeg kunne fandeme ikke holde dem ud! Indtil jeg nåede til et punkt med mig selv, at jeg hellere ville møde en person, der som det første fra morgenstunden siger: "Hello good morning, how are you? What can I do for you today?". Jeg vil hellere opleve en positiv attitude fra et menneske jeg overhovedet ikke kender. Jeg fik vendt mit billede, og da jeg havde været der i to måneder, jordskælv eller ej: Jeg ville blive der!

Musiker-snak

På et tidspunkt gik der rygter om, at Sneakers' LP *Roulet* skulle produceres af David Foster (amerikansk superproducer, der har produceret Earth, Wind & Fire, Kenny Loggins, Dionne Warwick m.fl. – Red.).

–David Foster havde ikke tid, men det var tættere på at blive guitaristen fra E, W & F, Al McKay, der stadig ringer mig op fra tid til anden for at lave noget. Hans hjem lignede et pladeselskab med platin, guld og sølv-plader overalt. Plastic-dække-ner lagt over alle møbler og alle tæpper, og et totalt rygeforbud allerede i 1982, griner Sanne midt i kæderygningen.

En ny Tina Turner

Du indspillede en LP i England, *Like An Angel* – den var jeg utrolig skuffet over.

–Det kan jeg godt forstå. Det var dels p.gr.a den engelske pladeselskabs-direktør, der gik bag om ryggen på mig, og ville have "en ny Tina Turner". Og det var *Where Blue Begins* jeg ville have lavet. Og så dels p.gr.a de musikere jeg indspillede med. De kunne ikke spille! Og slet ikke trommeslageren Cozy Powell (Ex-Whitesnake bl.a. – Red.). Han kunne ikke engang holde et tempo – heller ikke live! Jeg havde simpelt hen ikke power nok til at få min mening igennem. Så jeg gik bag om ryggen på direktøren, og tog hjem og indspillede fire numre om med Sneakers-drengene.

Fortabt i Atlanterhavet

Sanne har solgt plader udenfor Skandinavien, men salgstallene er mildest talt ikke store. Fx 35.000 i Australien og 20.000 i Spanien. I USA lykkedes anstrengelserne aldrig.

–I USA solgte jeg ingenting. Det blev kun til promoer, flere tests og "lad os nu se"-snak. Og i Europa sad de og sagde: "Vi skal lave en plade til USA". Og det var dér jeg gik tabt! Jeg landede midt mellem to stole midt ude i Atlanterhavet. Det var inkonsekvent, jeg er ikke skuffet for det lærte mig en hel del. Men englænderne er mere fucked up end man umiddelbart skulle tro. De er totalt marketing- og trend-fixerede: "Nu er det moderne, så skal vi prøve det"- princippet, mener Sanne og afbrydes af pladeselskabet.

Hun skal signere 100 cd'er til Fredgaard-forretninger. Og Se og Hør vil også gerne lave et interview: "Det skal være sobert", er meldingen fra Muggen. Ekstra Bladets forsidehistorie har haft sin effekt. Og så vil rutinerede Sanne også gerne lige have at vide, hvor meget salget af 1996 er steget efter Peter Nørgårds svinestreg. Ugens u-undgåelige?

Med på Sannes turné er: Peter Schiøtz, trommer, Nikolaj Steen, trommer, keyb og guitar, Lars Danielson, bas, Hannibal Gustafson, gui., Nalle Pahlsson, guit., Frede Ewert, keyb., og Pascal Krawetz, keyb.

Uge 37 var officiel Sanne-uge, og alle medier interviewede. Også GAFFA, men det blev til en helt anderledes musiker-snak.

For mange danskere er engelske The Boo Radleys kun kendt fra morgenradioen som bandet med det optimistiske hit *Wake Up*. Men der er meget mere til gruppen end det. Måske synes nogen at deres nye plade *C'mon Kids* lyder underlig, men rent faktisk er den mere Boo Radleys end *Wake Up* var.

En vaskeægte Boo Radley

Af Anders Røwss

Boo Radleys debuterede i 1990 med det selvudgivne album *Ichibod And I* der lød som en blanding mellem My Bloody Valentine og Dinosaur Jr. På det tidspunkt var de hotteste navne Ride, Chapterhouse og Slowdive, og The Boo Radleys blev sat i bås med disse under etiketten *Shoegazing*, fordi grupperne stirrede ned i gulvet når de spillede deres indadvendte støjpop. Desværre for The Boo Radleys blev de betragtet som et andenrangs shoegazing-band, og deres rigtige debutalbum *Everything's Alright Forever*, som udkom i 1992, blev genstand for en hel del hån fra anmelderne som var ved at aflive genren. Men bare et år senere var Boo Radleys på banen igen med mesterværket *Giant Steps*, der midt i en grunge-tid bød på en vellykket og spændende blanding af støj, pop og dub. Skæbnens ironi ville at shoegazer-familiens grimme ælling som de eneste havde overlevet tidens nye strømninger, og tilmed havde forvandlet sig til en smuk svane.

Pop-eksperimenter

Sidste år fortsatte The Boo Radleys så deres kurs mod stjernerne med hitalbummet *Wake Up*, hvor gruppen havde skåret ned på eksperimenterne og på støjen, og nærmest lød som The Beatles eller Simon & Garfunkel. På det fabelagtige nye album *C'mon Kids* er The Boo Radleys imidlertid gået helt over i den modsatte grøft, og har lavet et vildtvoksende album fyldt med kradsbrøstige støjguitarer, flippede effekter og kringledede sange. Det lyder ret underligt, og det er da også symptomatisk at det stadig er *Wake Up* Boo der spilles i radioen, og ikke den nye single *What's In The Box?* Men de to guitarister Sice og Martin Carr insisterer på at *C'mon Kids* ikke er et underligt album.

-Det er ikke underligt sammenlignet med *Giant Steps* eller *Ichibod And I*. Hvis man kender os godt vil det hele give mening. Også den nye plade. Vi har altid brugt b-sider til at eksperimentere på, men det er selvfølgelig nok få der har hørt alle vores EP'er. Men grundlæggende er det bare forpulet rock. Vi har altid kunnet lide at rocke ud. Vi er også meget barnlige og legesyge. De ting du synes lyder underligt er de samme ting som vi griner af i studiet. Vi skar ned på begge dele da vi lavede *Wake Up*, så i virkeligheden var det en mere underlig plade for os, fordi vi måtte begrænse støjen og eksperimenterne. Det var i

sig selv et eksperiment at lave en strømlinet popplade, og vi gjorde det med fuldt overlæg, siger Sice som er forsanger i bandet.

Britpop er underligt

Sangskriveren Martin Carr synes kun at man kan tale om at den nye plade er underlig i forhold til den musik der oppe i tiden. Det vil sige britpop. -For mig personligt er Sleeper mere underligt. Hvordan kan de lave den slags musik? Det er røvkedeligt. Det er underligt at have drivkraft til at lave sådan noget lort. Det er et mysterium for mig. Der er brug for at folk begynder at lave noget der udfordrer og skræmmer. Britpop er noget lort for din mor elsker det også. Hvad er der sket med den musik som forældre hader? -På sin vis var *Wake Up* dårlig timing. Vi udsendte den lige da britisk musik var på vej frem igen, så den blev modtaget som en britpop-plade. Men vi hader britpop. Hvis vi havde lavet den på et andet tidspunkt, var det måske dén der var blevet betragtet som underlig, siger han.

-Britpop var alternativt for fem år siden. Nu er det mainstream, og grunden til at musikken er blevet så kedelig er at grupperne er bange for at miste den adgang de har fået til at komme i radioen og på TV. Vi var heldige at vores pladeselskab ikke prøvede at presse os til at lave endnu en *Wake Up*. Vi vil helst ikke lyde som fire fyre der spiller på guitarer. Hele menneskeheden udvikling bygger på, at nogen finder på noget nyt. Da Beatles lavede deres LP'er syntes folk også at det var underligt. *Sgt. Pepper* og *White Album* var meget underlige i deres tid,

siger Sice.

-Men der skal være plads til alting. Jeg vil ikke have at Oasis skal begynde at lave trip hop eller sådan noget, siger Martin Carr. Vi elsker Oasis. De er ikke britpop. Britpop-bands'ne er dem, der ikke kan klare sig selv, og skal have en etikette på. Vi kan lide alt musik, der er godt. Jazz, hip hop og alt muligt. For tiden kan vi bedst lide intelligente amerikanske bands som Tortoise og Pavement. Det er de bands som stilmæssigt er tættest på det vi laver. Jeg tror ikke der er nogen engelske bands der laver det samme som os.

The Boo Radleys spiller i oktober og november support til Suede's Europa-tour - dog ikke i England.

DRORi-HANSEN FURNITURE

nyt album

"FAMILY"

på tour i
hele landet
fra 17. oktober

MEGA

Hard-core kollektivet

GAFFA skulle have mødt 'piggen' på årets Roskilde Festival - men stemmen røg. GAFFA skulle have mødt 'piggen' i London - men stemmen røg. 'Piggen' er legemliggørelsen af den vildskab og power den britiske dunderkvartet Skunk Anansie præsenterede verden for, da de sidste år udsendte debut-albummet *Paranoid & Sunburnt*. Nu er turen kommet til Stoosh og vi syntes det var tid til et par forklaringer på røgen, stemmen og begrebet 'stoosh' fra de tre raske bandmedlemmer

Af Hans Peter Kuenzler

Det skulle have været 'piggen', der sad her i plastik-salonen i dette plastik-hotel bag Marble Arch i London og besvarede spørgsmål - men det er det ikke. Det er bassisten Cass

med dreadlocks og guitaristen Ace. 'Piggen', viser det sig, er ved lægen. Ved begyndelsen af koncerten i går aftes forsvandt hendes stemme. Dette er dobbelt så pinligt, da 'piggen' skulle have optrådt til endnu en koncert i aften på Astoria for fulde huse.

Netop som vi har fastslået, at Skunk Anansie begyndte at optage deres nye 2. album for kun 2 måneder siden lige i hælene på en streng USA-turné på 2 måneder og 40 koncerter, kaldes Cass til telefonen.

-Ved I hvad?, råber han, mens han passerer et bord besat af gamle damer med blå og pink-tonet hår, uden at nogle af parterne løfter et øjenbryn. -Koncerten i aften er aflyst. Min piges stemme er væk.

-Det bliver værre, ikke, svarer Ace trist.

Cass: -I det mindste fik vi igår med.

Ace: -Dette skulle ellers have været den store aften.

Cass: -Vi skulle virkelig have givet den hele armen i aften.

Ace: -Fuck.

Elvis

'Kørte hun mon for hårdt på', spekulerer jeg. 'Pigens' stemmepræstation er trods alt kendt for dens rødglødende heftighed direkte fra vulkanens indre.

-Næh, forklarer Cass; -Vi spillede på en lille klub, og en eller anden satte ild på noget, og hun fik røgen i halsen. Dagen efter var vi på *Top of the Pops* hele dagen, og så senere var der koncerten. Vi elsker det virkelig, men nogle gange bliver det bare for anstrengende rent fysisk.

-Oh, her kommer Elvis.

Det er nu ikke Elvis, men trommeslageren Mark, der trods alvorlige tømmermænd stadig ser ret 'stoosh' ud i smart beige farvet silkeskjorte, utrolige cool sorte bukser, og et par skinnende sorte sko så totalt spidse, at de mere ligner pantere end sko, kulsort hår vredet ud i knivskarpe spidser og et ansigtsudtryk hen i retningen af isbjørne og nordlys.

-Yo, Elvis, klukker Cass igen. -For resten er der ingen koncert i aften. Hendes stemme er gået ned. Hun har brug for et hvil, vi kan ikke slå hende ihjel. Vi bliver nødt til at købe nogle blomster til piggen!

Mark og Ace er hjertens enige.

-Hun føler sig hundrede gange mere nedslået end os, siger Ace. -Det er altid værre, når det er én selv.

Splash Club

Er der nogen der ved, hvorfor den person satte ild til noget?

-Bare en eller anden idiot, siger Cass, imens han ryster sit hoved på en måde der indikerer, at han har set det hele før.

-Han tog nogle servietter, satte ild til dem og

smed dem på dansegulvet. Totalt tåbeligt. Druk.....

-En skam, indskyder Ace. -Det var den sidste aften på *Splash Club*, som jeg åbnede for 4 år siden med nogle venner. Bryggeriet havde taget pubben fra os. Så alle de folk, der har spillet der igennem tiden kom, og vi spillede sammen på denne her lille scene. Vi spillede lidt sange og sådan noget - en af de der ting der opstår spontant. En fantastisk aften.

Cass: -Der begyndte vi også som band.

Ace: -Det første job nogensinde! Det var et vildt sted i sin tid. Men *Splash* er ikke færdig, det flytter bare. Men det bliver aldrig det samme igen. Det er slutningen på en æra. En skam.

-Imens I fortsætter, går jeg ud og sørger for nogle blomster, siger Cass.

Ace foreslår: -Køb dem på gaden, der er en bod.

-Oh, hvilken dag, stønner Elvis. -Det må du undskylde.

Debut-modtagelsen

På en måde er det også slutningen på en æra for Skunk Anansie. For 2 år siden var de med deres politisk funderet musik modvægt til den fremspirende fnug-lette britpop. Med deres

utrættelige lige-i-synet metal-rock, og deres eksplosive forsanger Skin ('piggen') - og selv med *Skins* definerende af musikken som 'Clit rock' - virkede det dengang som om deres skæbne var at forblive en hemmelig kærlighedsaffære for en svindende scene af fattige besættede og militante sex-strategikere.

Det viste sig dog, at der var mange musikerskere derude, der længtes efter en lille bid. Det viste sig også, at i stedet for at falde pænt i hak med den politiske korrekte, men oftest oversete indie, fandt Skunk Anansie mange ventende ører blandt en ny generation af hard-rock fans, der ønskede noget, der var friskere end Ozzie, yngre end Kiss, og især noget der var mere i tråd med britisk smag og livssyn end californisk metalrock.

Derfor, lige så snart de havde fået kontrakt - alt for forudsigeligt på det uafhængige selskab 'One Little Indian' - kom hitsinglerne væltende. Debut-albummet *Paranoid & Sunburnt* kom som det skulle, og som det forventes måtte det kæmpe en tid. Men som Cass udtrykker det; "hvis man har en stjerne, en rigtig stjerne som Skin, åbnes dørene."

Nu skal der hittes

Rygtet spredes. Læserne af musikmagasinet *Kerrang* - engang et metalrock blad, nu noget bredere orienteret - kårede dem 'Bedste nye band' og 'Bedste live-band'. *Paranoid & Sun-*

burnt kom til at ligge lunt i den øverste del af den britiske LP-hitliste og befinder sig stadig på den uafhængige hitlistes Top 20. Pladen er nu solgt i 200.000 eksemplarer i Storbritannien og i 230.000 eksemplarer i resten af Europa - tallene for USA er endnu ikke kommet. Ikke så sært at direktøren for deres pladeselskab, Derek Birkett, har store forventninger til næste fase.

-Ud fra vores projektering, regner vi med, at dette album sælger 500.000 eksemplarer i Storbritannien - hvilket vil placere bandet på samme niveau som Björk og The Shamen, fortæller han branche-bladet *Music Week*.

Med andre ord, det er på tide Skunk Anansie skifter gear. Intet mindre end verdensherredømmet over poppen forventes. Det generede ikke bandet synderligt meget, da de begyndte arbejdet på det tilsyneladende altafgørende 2. album.

Studie-arbejdet

Ace: -Vi ønskede virkelig bare at lave et album, der opsummerede alt, hvad vi føler nu, men med fed lyd, og med så meget feeling som muligt. Vi ville ikke have det til at lyde opstillet, tørt eller mekanisk, som let kan ske, når man arbejder for længe på et album. Mest af alt ville vi have en fed lyd, og vores producer Garth Richardson ved, hvad der skal til for at få den fede lyd, den rigtige live-lyd fra vores forstærkere. Det gode ved opta-

842258 2

gelsen var, at vi bare gjorde det, lyttede til det bagefter, og så var den der bare. Vi planlagde aldrig en rækkefølge eller en række kontrastsange, en heavy sang her og en stille sang der. Det faldt bare sådan ud.

Det 2. album ser virkelig ud til at have alt det, debut-albummet havde, bare mere; flere gode melodier, mere roket nogle steder, mere stille andre steder, og mere alsidighed. Denne alsidighed modsiger især det faktum, at albummet blev indspillet på præcis 5 uger.

Stress

-Det var ikke en musikalsk beslutning, forklarer Cass, der netop er tilbagevendt fra sit blomsterkøb.

-Det var udelukkende en tidsmæssig beslutning. Af en eller anden grund stod vi lige pludselig og havde ikke mere tid. Så vi måtte gøre med, hvad vi havde. Der lå næsten ingen overvejelser forud for dette. Vi begyndte bare at arbejde med sangene, og wroum, der var en, wroum her kommer den næste. Vi havde 9 uger til at skrive sangene i og få styr på ideerne og sammenhængen. Og så havde vi 5 uger til at optage dem i.

Det grænser jo til det latterlige?

-Præcis, sammentygger Cass venligt, -og hvor mange sange skrev vi på de 9 dage?

-17, siger Ace og ryster vantro på hovedet.

-17, siger Cass: -Vi havde allerede 4 sange, men resten var bare ideer, da vi startede. Der var ikke tænkt meget over, hvordan albummet skulle lyde. Det blev som det blev, fordi vi blev smidt lige ud i det. Resultatet blev som det blev. Unødigt at sige at vi er meget, meget glade for det.

Ace: -Det utrolige var, at der var ingen kære mor, albummet skulle være færdig til en bestemt dato. Vi blev færdige kl.5 om morgenen, lyttede til det, drak os fulde, satte os ind i bilen og kl. 9 sad vi i et fly på vej til USA. Desværre var vi nok ikke så energiske som vi plejer, da vi næste dag spillede på festivalen.

U.S of A.

Skunk Anansie er stadig fuld af entusiasme over deres USA-tour.

-Vilddt, fantastisk. Ace begejstres ved tanken. -Det gik virkelig godt alle de steder, vi spillede. Men vi bliver nok nødt til at turnere en 3-4 gange, før vi får nogen egentlig anerkendelse. Som tingene er nu, bliver der udsolgt på steder med 500 billetter i byer som Chicago og New York, men når vi kommer til Midwest er det bare 50 mennesker. Men vi har alle sammen haft det fedt. Desuden oplevede vi staterne som totalt forskellige fra hinanden. Nogle steder som feks. New York, var vi bare de sejeste i byen. Men så i byer som Salt Lake City blev vi betragtet som antikrist. Eller hvis vi kom ind på en tankstation i Ohio, grinede de af os, fordi vi har små stykker metal i ansigtet. I San Francisco, derimod, kommer alle hen til en og inviterer os med til deres fester. Sagen er den, at i London er den kosmopolitiske 'vibe' virkelig cool. I den henseende er London det sejeste sted i verden, når man samlinger den med masser af andre byer, hvor man, når man går ud, kan føle rascismen og undertrykkelsen. Det findes selvfølgelig også i London, London har det hele. Men man kan tage ind til Londons centrum og være over det hele uden at føle sig truet og udskilt. Nogle steder oplever man det. Texas.....

-Texas, indskyder Cass, imens han svinger med lokkerne. -De får øje på mig og siger: "Hey, den boy har allerede et reb om halsen, drenge, vi behøver ikke at finde et til ham."

-Denne her raceadskillelse i USA er utrolig. I L.A. spillede vi på et sted i den ene ende af byen, og en ven kørte mig over til den anden ende af Hollywood Boulevard, Sunset Boulevard på sin motercykel. Vi gik ind på en bar, og da vi kom ud

igen, var der alle de her Chicago-gutter med pandebånd på udenfor, de sad bare i deres biler med geværer pegende i luften. Det var virkelig meget skræmmende. Man får et kulturchok bare ved at bevæge sig fra den ene ende af byen til den anden.

Skin måtte bare....

-Kan du huske koncerten med Rage Against the Machine, spørger Cass.

-De spillede på et sted, der hedder *La Hacienda* i downtown East L.A. Et skræmmende sted! Tatoveringer over det hele, fængselstatooveringer! Rage Against the Machine kører løs på scenen og alle blandt publikum smider deres bluser og banker hinanden, dræber hinanden på dansegulvet.

Forfærdeligt. FORFÆRDELIGT! Og pludselig opdager jeg, at Skin er væk. Hvor er Skin? Hun står midt i hoben og surfer! Hun måtte bare røre ved tyrens næse. Ser du, der hænger det her tyrehoved over scenen, der har en ring igennem næsen, som surferne prøvede at røre ved. Total galskab. Så jeg bliver nødt til at vade ind midt i flokken for at redde hende. Oh God, hørte jeg mig selv tænke, hvorfor skal jeg lede efter hende HER, ÅH NEJ! Publikum elsker Skin, og bandet elsker hende tydeligvis også. Og ikke bare fordi hun på flere måder legemliggør bandets styrke, stemme og image. Det er de ikke uvidende om, men heller ikke særlig bekymret over eller ovenud taknemmelige:

-Vi ved, at alle i bandet er i stand til at tale om Skunk Anansie, siger de.

-Vi er alle i stand til at videregive vores syn på tingene, og vi har alle vores egne stærke meninger. Men vi mener, det ville være dårligt for bandet, hvis vi ikke havde et stærkt image, og det image er støbt omkring Skins udseende.

Stoosh London

Apropos udseende: *Hvad betyder egentlig 'stoosh', titlen på dette nye Skunk-opus?*

Mark vågner op, da han hører ordet. Han rejser sig langsomt op, peger på sin skjorte, så på sine ben, og derefter på sine sko.

-Dette er *stoosh*, siger han; -Virkelig sejt tøj med et 'touch' af det farlige.

Ace føler han må uddybe: -*Stoosh* betyder, at han er et gennemført beskidt rock'n'roll vilddyr. Han mener, at han ingen manerer har, ingen etikette, er en total grov, uuddannet rock'n'roll trommeslager - men han klæ'r sig virkelig tjeppet.

-Dit svin, svarer Mark igen, idet han folder sig tilbage i hotellets plastiksofa og går i opløsning af grin.

-Et ord fra Jamaica, tilføjer Cass.

-Man kan også have en *stoosh* bil, eller et *stoosh* hus. Sådan er det med London. Det er sådan et kosmopolitisk sted, helt klart det rareste sted jeg har været, hvor der er så stor en sammensmeltning af kulturer. Folk kommer fra alle steder, alle kulturer, og alle bringer de deres egne ord og indføjer det i sproget, som vi alle taler.

Ace, Mark og Cass elsker helt klart at tale om ting som *stoosh*, plader som *Stoosh* og turnéer som den sidste og den næste, "der sikkert vil vare 1 1/2 -2 år." Men nu skal de ringe rundt til deres venner for at fortælle dem, at koncerten er aflyst i aften. Så, det er tid til at sige farvel. Men vent et øjeblik, på trods af jeres ægte turnébegejstring, virker 2 år på landevejen så ikke bare en lille smule afskrækkende? Cass: -Vi bliver bedre og bedre til det. Vi har ikke nået toppen endnu. Det er en fed fornemmelse.

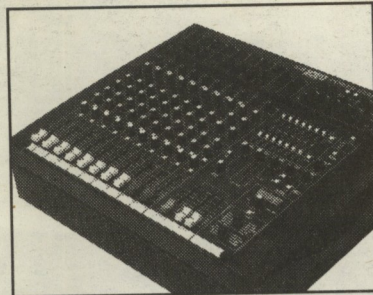
Ace: -Og vi har alle sammen prøvet at have et rigtigt arbejde, så vi ved alle, hvad vi ikke vil.

Cass: -Ja, ha ha, vi ved alle hvad vi flygter fra. Frygt er en fantastisk drivkraft. Vi er rædde for normaliteten og vi vil arbejde vores røv i laser for at undgå den.

-Oversat af Louise H. Lanstorp

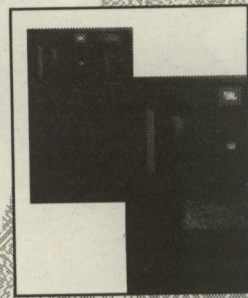
ET TILBUD DU IKKE

KAN OVERHØRE

SPIRIT POWERSTATION
POWERED MIXER MED INDBYGGET
LEXICON EFFEKT.

SPIRIT POWERSTATION TILBYDER
BL.A. 12 INPUTS (8 MONO + 2
STEREO), 3 BÅNDS EQ PÅ ALLE
INPUT (SWEEP PÅ MF V. MONO
INPUT), INDBYGGET LEXICON
DIGITAL EFFEKT MED ET BREDT
UDVALG AF RUMKLANG OG
DELAYS, GRAFISK EQ PÅ MASTER
OUTPUT, INSEARTS PÅ ALLE
MONO KANALER, 100 HZ HIGH
PASS FILTER, 2-TRACK SEND OG
RETURN, PFL PÅ ALLE
KANALER, 2 GANGE 300 W
OUTPUT... OG MEGET
MERE.

JBL TR 125
BASERET PÅ 15"
MED HORN LAVET TIL
DET DU SPILLER.

1 stk. Powerstation med
2 stk. JBL TR 125
Normalpris 23.985,-

KONTANT TILBUDSPRIS

17.500,- INCL. MOMS

Tilbudet gælder så længe lager haves

DANMARKS
STØRSTE SUCCES

Hjerte Danmarks Musikforretning
ALFRED CHRISTENSENS
MUSIKHANDEL A/S

HERNINGVEJ 76
7500 HØLSTEBRO
TLF.: 97 42 33 44

Power-mixer

NU! ka' du og dit band få en professionel powermixer til den helt rigtige pris. Spar netop nu 25% på Samick SMP 912, 2 x 300 watt kraftforstærker og 12 kanaler mixer med alle de muligheder du/I har brug for.

Normalpris: 11.495 kr

Særpris: **8795 kr**

- 2x300W forstærker
- 12 kanals mixer
- Rumklang
- Grafisk equalizer

- Phantom-power
- Sweep på mellemtonen
- Blæserkølet
- Monitor og effekt-send

Ring og få oplyst nærmeste lagerførende forhandler

DLT

Disco- & lydteknik ApS
Skjulhøj Allé 57
DK-2720 Vanløse
Telefon: 38 71 69 11

-Jeg syntes det er dybt umusikalsk at gå fuldstændig vildt op i musik tekster. Specielt når folk bruger det til at slå andre i hovedet med for at hævde hvor dygtige og kloge de selv er. Den type var der mange af i min gymnasie tid. Så så man de samme folk danse ude af takt til musikken til skoleballerne. Sådan noget holder bare overhovedet ikke.

Af **Henrik Tuxen**
Foto **Per Houby**

Ordene er Henrik Ballings, og rummer forklaringen på at man som lytter virkelig har måttet spidse ører, for at fange Gangways på en gang banale, komplekse, morsomme og frem for alt intelligente tekster, gennem de sidste 13 -14 år. De er nemlig helt bevidst aldrig blevet trykt. Gangways nye album *That's Life*, produceret af Kasper Winding, er på gaden den 23. september og denne gang med ekstra publikum-service. Teksterne er trykt på coveret!!

-Sangene kredser omkring paradokset i at se det gode i det dårlige og det dårlige i det gode. Der er altid et glimt af håb uanset hvor sort alting ser ud, og går det virkelig godt er der også noget der er fuldstændigt rædselsfuldt i dit liv et eller andet sted.

-Jeg prøver bevidst at være så vag som muligt, jo mere præcis man bliver des mere uvedkommende bliver det for andre. Det er sjældent at jeg skriver direkte om mig selv, men når man laver fiktion fortæller man jo uundgåeligt meget om sin egen person, siger Henrik.

-Men da jeg typisk skriver teksterne om natten dagen før vi skal indspille, sker det at jeg er tvunget til at skrive om mit eget liv, et eksempel er *I Could Be Wrong* fra det nye album. Sanger Allan Jensen citerer hooklinen, '...and its good fun to watch how some people are trapped in their own victories, while the rest always whip themselves with old defeats'.

-Det handler om at skamme sig alt for meget over ting som er fuldstændig åndsvage og ligegyldige. For ikke at være alt for selvspiskende, indflettede jeg noget om dem der i blinde hænger fast i at se sig selv som en succes. Jeg mener at der er noget dybt latterligt i kun at se positivt på tingene. *I Could Be*

Gangway

Wrong er en fuldstændig opsummering af at se det gode i det dårlige og det dårlige i det gode.

Pulsværten og stjernerne

Henrik Balling var i de første 8-10 år af Gangways karriere eneleverandør af musik og tekst, men efterhånden er de to andre medlemmer Torben Johansen, keyboards, og sanger Allan Jensen også kommet ind i billedet som komponister.

-Numrene skal passe sammen i helhedsbilledet, vi er et orkester og ikke tre komponister der udgiver hver sine sange på et compilation-album. Det er de kvalitetsmæssige og demokratiske ører der afgør hvad der kommer med på pladerne, og dem kan vi godt sætte til, mener Torben.

Henrik, du har været studievært på Puls, har det lært dig noget om branchen du ikke vidste i forvejen?

-Jeg fik bl.a. bekræftet at det med at skamme sig er et typisk dansk karaktertræk. Når der var danske artister i programmet gjaldt det om at få dem til at slappe af, vi er jo ikke vant til at være i fjersynet så tit. Med de udenlandske stjerner var det klart det omvendte, her gik automat-piloten bare i gang og lirede promotionstuff af. Joe Elliott fra Def Leppard har ca. 25 svar på alle de spørgsmål du kan komme i tanke om at stille til ham, og han sidder sikkert og tænker på noget helt andet samtidig. Her var udfordringen at få ham til at vågne op og være tilstede.

-Jeg har fået bekræftet at det der afgør om det virker, er om folk ser sig selv som stjerner. Robert Palmer, Joe Elliott og Meat Loaf som jeg alle har haft i programmet, de skammer sig ikke, de synes det er skide godt det de laver. Der er stor forskel på dem og os, vi skammer jo os over næsten alt hvad vi laver. Jeg gør ihvertfald.

Verden faldt sammen

Hvordan har Gangways ambitioner ændret sig - I har jo været igennem den del?

-Fra starten af var det hele verden og sådan var det op til 1988. Pludselig faldt verden sammen, det var som at blive kastet ud af flyveren uden faldskærm, husker Allan

-Debutten *The Twist* solgte 10.000 ex., efterfølgeren *Sitting in the Park* 25.000. Her blev vi så bremsede af vores daværende pladeselskab Irmgard, som nægtede at betale os de 60.000 kr. de skyldte os i royalties, forlangte skyhøje summer for masterbåndene osv. Vi kørte retssag som vi senere vandt, men valgte samtidig at genindspille *Sitting in the Park*, med stickeen again, da vi ikke gad at vente på udfaldet af retssagen. Det var for Polygram med den engelske producer David Motion, nu skulle det være stort..

-Da vi havde gjort det var vi overbevist om at vi var et verdenshit, nu skulle salgshallene bare komme, og selvfølgelig ville de det. Når jeg kigger tilbage ser jeg os som (dengang 4) mundlamme idioter der sad og talte et mærkeligt sprog og virkede ret sjove, men helt uden gennemslagskraft over for et internationalt pladeselskab, der løbende blev organisatorisk omorganiseret. Pladen kom kun ud i Danmark og solgte kun 10.000 eksemplarer.

-Vi var for svage og havde ikke et ordentligt management og kunne ikke gennemskue hvad der foregik. Pladeselskaberne elsker jo at man kaster op på skrivebordene, smadrer hotelværelser osv. Vi skulle ihvertfald have fundet en måde at gøre ordentligt opmærksom på os selv, mener Henrik.

Musikken som ven

-Når vi snakker om ambitioner mener jeg at det vigtigste er at have et godt forhold til musikken. Kan du bibeholde at have

musikken som en slags ven eller en kæreste er du virkelig godt kørende. Jeg har det stadigvæk sådan at jeg elsker at sætte en kassette i bilstereo-en på vej hjem fra studiet, med det vi lige har lavet. Du er en del af det og du er udenfor på en gang, det er en fantastisk følelse, der er meget svært at matche.

-Hvergang vi udgiver noget synes jeg at det er helt fantastisk, og har svært ved at forholde mig til salgstal. Det svarer til at insistere på særeje inden man bliver gift. Bliver det hele for kalkulerbart, risikerer man at en følelse går tabt og aldrig kan genvindes, mener Allan.

-Ambitionen er nu mere at slå igennem som niche på verdensplan. F.eks. var vi i Japan for 2 år siden og spillede for stuvede fulde, helt stille huse (folk havde betalt 450 kr. for at komme ind, red.). Publikum kendte alle numrene, det var fedt.

Der er mange danske bands der hitter i Japan?

-Ja, ja - selv Povl Kjøller har en revival kørende derovre.

Anti-helte

Humoren har altid haft en skæv placering hos Gangway.....

-Vi føler at der er noget uværdigt over den infame selvpromovering som branchen indbyder til, og her er humoren et modtræk. Ingen tvivl om at det ville være en enorm (økonomisk) tilfredsstillelse at sælge fantastisk mange plader, men tanken om at skulle tage verden rundt og snakke om sig selv i 7-8 måneder er ikke specielt tiltalende. Der er ligeså meget tyren Ferdinand i mig, det er lige så vigtigt at dufte til blomsterne, mener Allan.

Er det derfor I har dyrket en slags antihelt image?

-Ja, i starten havde vi et meget kraftigt image fordi vi lavede tingene fuldstændigt modsat af alle andre. Det er typisk at bands prøver at signalere at de er unge, ihvertfald at fremstå med et ungt image. Hos os endte det i stedet med at folk begyndte at troppe op til vores koncerter med pibe og ternede jakker. Vi har en aversion mod folk der bryster sig af at være enormt smarte og specielle, især når de ikke har noget at have det i, så er antiheltene 10 gange federe.

That's Life

Hvad er I gået efter denne gang?

-Kodeordet har været at gøre albummet enklere end de foregående, skære det overflødige væk og gøre Allans stemme tydeligere. Det lyder meget logisk, men det er lettere sagt end gjort.

Pladen er indspillet i London, hvor Kasper Winding bor. Vi indspillede i et tæt studie under en parkeringsplads. Det er et kompleks med 3 studier, typisk et sted hvor mange bands har startet. Meget kendetegnede for vores karriere, er vi helt deroppe nu efter 14 år, hvor andre starter, lyder det fra Henrik.

-Det har været fedt at være i London denne gang, dels bliver man helt opløftet af at høre hvor dårlige, grimme og stilløse de almindelige engelske bands er, og så kom man også i en helt speciel stemning af at gå igennem Oxford Street (hvor studiet ligger, red.) flere gange om dagen. Heller ikke noget med at komme hjem til opvasken og telefonsvareren, det har helt sikkert påvirket musikken, mener Torben.

Hvad forventer I af That's Life?

-Vi har fundet ud af der er et specielt mønster i vores salgstal. I antal tusinder har vores plader solgt hhv. 10-25-10-35-10, så denne her sælger selvfølgelig 45.000 eksemplarer!!

-Vi har en god fornemmelse af pladen. Jeg har tre gange i mit liv været sikker på at jeg har skrevet et hit. Den første var *My Girl and Me*, den næste *Mountain Song* og den sidste er *Come Back as a Dog* (første single-udspil fra *That's Life*, red.). Jeg havde ret med de to første, så nu må vi se om jeg får det igen, slutter Henrik Balling.

Svovelsulfid, mesters

Vil selv Kan selv

Partisan eller pionér? Det er lidt svært at sige. Der ligger ihvertfald både indignation og nysgerrighed gemt bag det engagement, som har fået percussionisten og vibrafonisten Morten Grønvad til at oprette sit eget produktions- og pladeselskab. *Ethnotronic* hedder det lille énmands-firma, som allerede har sendt sit første produkt på markedet.

Af Kåre Gade Foto Per Howby

Produktet er CD'en *Global Village* med Grønvads egen gruppe, The End.

Saxofonisten Thomas Hass, bassisten Ole Skipper Mosgaard og trommeslageren Niels Ratzer udgør de andre tre fjerdedele af The End, men *Global Village* bærer især Morten Grønvads fingeraftryk fra start til slut. Han har selv komponeret alle numrene, selv stået for indspilningerne i sit mini-studie, og selv taget sig af produktion, markedsføring og sågar distribution.

- Der har været to fordele ved at producere The End's plade på den måde. For det første er vi sluppet for det sædvanlige tidspres. Vores budget havde måske rakt til tre-fire dage, hvis vi havde lejet os ind i et studie. I stedet blev det muligt for os at arbejde afslappet i to måneder, hvor vi kunne finde nye vinkler på numrene og endda skrive nyt undervejs, fortæller Morten Grønvad.

- For det andet frigjorde vi os fra de sædvanlige produktionsbetingelser, som ofte stiller musikerne i en urimelig økonomisk situation. Det bliver f.eks. mere og mere almindeligt, at pladeselskaberne kræver andel i forlagsrettighederne som betingelse for at udgive en såkaldt "smal" plade. Det betyder, at kunstnerne må afgive en del af deres KODA- og NCB-indtægt, hver gang numrene spilles, hvad enten det er i radioen eller ved koncerter.

'Det etniske'

I Morten Grønvads kombinerede øvelokale og studie er det ene hjørne optaget af akustiske slagtojsinstrumenter fra alle verdenshjørner. Det andet hjørne er forbeholdt maskiner, som er kommet til at fylde mere og mere i Grønvads musik, siden han engang midt i firserne via MIDI kobled en Yamaha DX7 til sin vibrafon. Instrumentparken afspejler ligesom firmanavnet - Ethno-tronic - Morten Grønvads sammensatte musikalske præferencer.

- Det etniske har altid fascineret mig - jeg er jo percussionist - men jeg synes paradokset er vigtigt; sammensætningen med det fiktive, det virtuelle, forklarer han.

Det kultursociologiske begreb "global village" afspejler også dette paradoks. På coveret til The Ends CD har Lars Grønvad (Mortens bror) fulgt idéen op med et billede, der minder om disse "efter-atomkrigen"-tegneserier, hvor stammeritualer og højteknologiske vragrester går op i en højere enhed. En tilsvarende blanding af forhåndenværende skrammel og "state-of-the-art"-udstyr blev brugt, da pladen skulle indspilles:

- Vi havde kun én god mikrofon til de akustiske optagelser; en EV R20, som jo ikke engang hører til de dyreste. Og trommerne var vi nødt til at mixe ned på to spor med det samme, fortæller Morten Grønvad.

Fra start til slut

Alle optagelserne blev nemlig foretaget på en Fostex RD-8 ADAT-maskine med kun otte spor - og uden back-up! På computersiden er det en Atari med floppydisk, der kører Notator-programmet ("den fungerer glimrende"), og den gamle DX7 er stadig en vigtig del af Grønvads udstyr - suppleret med diverse yngre og, især, ældre synths og samplere.

- I mixfasen lånte vi en fremragende kompressor, TC's M5000, og fik Gert Sørensen, som har nabo-øvelokalet, til at hjælpe med at lave mastering - han har en PowerMac med Pro-tools. Men ellers har betingelserne egentlig været enormt primitive, og en stor del af udfordringen har faktisk ligget i at overbevise de andre tre om, at det kunne lade sig gøre, griner Morten Grønvad.

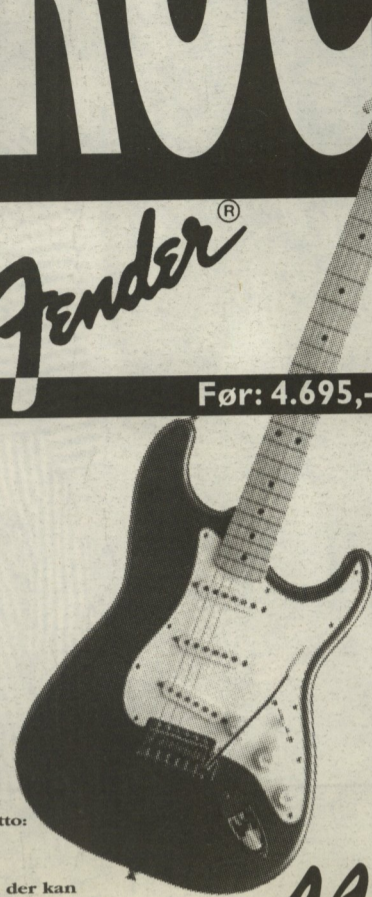
Ved at følge *Global Village* på vej helt ud til den enkelte pladeforhandler, har han lært en masse om musikbranchens utallige fælder og spidsfindigheder. At det alligevel er gået over al forventning, har givet ham mod på at tage fat om nye projekter.

- Pladen med Lindberg-Hemmer Foundation blev lavet her. Og i næste uge skal jeg producere noget filmmusik, som Thomas Hass skriver. Jeg kunne også tænke mig at gå igang med noget mere rock'et vokalmusik - intelligent rock, vel at mærke -, og så har jeg en drøm om at lave mit helt eget. En retrospektiv plade med det bedste fra alle de forskellige perioder, jeg har været igennem.

ROCK

by **Fender**

Før: 4.695,- Nu: **3.995,-**
incl. gigbag

STRATOCASTER
Fender's bud på en rigtig fed el-guitar.

Pris 3.995,- Få et Ekspres Lån over 48 måneder. Lån f.eks. 4.000,-

Kun **124,-** pr. måned

FÅ ET **EKSPRES LÅN**

Ekspres Lån er ren netto:
Stempel kr. 0,-
Provision kr. 0,-
Gebyrer kr. 0,-
Du betaler kun renter, der kan fratrækkes fuldt ud!
HandelsFinans

AAGE JENSEN

Musikhuset Aage Jensen • Åbenrå 1-3 og Landemærket 27-29 • København K
Rock afd. Tlf.: 33 14 29 00 • E-mail: Musikhuset_aage@Cybernet.dk

Nyheder fra Takamine

- se dem hos dit lokale Takamine-center
- Backseat, Søren Reiff Jr. og mange flere har allerede overgivet sig til den suveræne Takamine lyd og finish...

EF 508 C

Western med »Santa Fe« krop, antik indfarvet massivt dæk, mahogni bund og sider, 4 bånd eq med exiter, smuk speciel designet rosette.

9.975,-

EF 261 S

Western med »Santa Fe« krop, indfarvet dæk i sort, orange eller antik, massivt ceder dæk, mahogni bund og sider, 4 bånd eq med exiter

6.595,-

THINK ACOUSTIC LIVE ELECTRIC

- PLAY

Takamine

IMPORT: ASCON Trading a/s

TELEFON 98 18 50 66

anviser nærmeste Takamine Center.

De Fem

Fra venstre Pete, Isbjerg, Kenneth, Lars & Per

Af Lars Blackmore

RBC tour fact #1: Dr. Vogel's Molksan giver "et gunstigt surt miljø i tarmafsnittet"

Ikke én fra RBC posen brækkede sig i GAFFAs nærvær. Timing? Held? Æstetisk sans? Who cares? De fem amar'kanske flygtninge opførte sig så forbandt pænt i flere timer, at undertegnede hip hop-novice blev nervøs. Jeg mener – rappere på turné, skal de ikke ryge jætte-joints, tale sort, og drikke lunken Jack D. af flasken? Åbenbart ikke. Lars Pedersen, aka. Chief One er vegetar og vildt begejstret for økologi, akupunktur og healthy living. -Jeg får sgu' optur over at mærke, at min krop har det godt. Det er fedt at ha' det fedt, konstaterer han og fortæller i samme åndedrag om hashpsykoserne i de gamle, grimme dage. Års erfaring har sat sine positive spor på manden bag det meste af RBCs tekst og musik. Han er rolig og afslappet, afklaret og professionel. Han napper en lille spids mere af Dr. Vogel's wonderjuice, og tvinger lidt i MC Kølig Kaj, så han på trods af et slemt febertrip kan klare opvarmningen for RBC. Nytilkomne MC Kasper Bechmann, aka. Isbjerg, er nærmest skabsryger, kun Peder Musing, aka. Pete, har permanent smøghunger – han fastholder til gengæld hårdnakket, at han for flere måneder siden droppede rumcigarerne. Storebror Per Pedersen, aka. DeePee og Kenneth, aka. DJ Kool K drikker assorterede sodavand i litervis. Hardcore? Hardly. Men på trods af alle de urtesunde vibes, så hader crewet tilsyneladende hinanden så gnister, puder og knyttede næver fyger om ørene på os. Hvad fanden foregår der hér? Går RBC nu fra hinanden og i kloster af bar' kedsomhed? Det hele er så underligt.

RBC tour fact #2: En god, énpersoners Pizza Hut med læderindtræk og sprød skorpe koster sgu' næsten en hund Ti timer senere. MC Pete har den halve nat i en mutantbrandert givet en go' ninja-imitation i forsøget på at smadre en stor glastrude, Stormester H (en uadskillelig del af the RBC road crew) har kylet et par vandbomber efter Michael C.U.P. (pt. på tur med Humlerne ved siden af sit skånejob som hip hop-M/K

Ole Erling har netop udgivet en Easy Listening plade med sund, stueren husmormusik. Den er bestemt værd at checke ud, hvis du som Kim Skotte i Det Fri Aktuelt betragter Rockers By Choice som fem frustrerede teenagere med et pinligt primitivt kvindesyn og du i modsætning til Kim Skotte heller ikke ka' li' deres musik. Hvis du synes pik og patter er en del af et sundt, varieret sprogbrug og i øvrigt vil med Danmarks mest hårdtslående rappere på turné, så hør hér om fem ama'r-drenges fugtige og ildelugtende bedrifter i provinsen.

hér i bladet) og RBCs tour manager Kenneth – i virkeligheden ingen ringere end Paul Young på Prozac – har i ramme alvor forsøgt at score pigerne Kaj & Andrea samtidig ved at jodle for dem (no luck – duh!).

-Det er sgu' altid crewet, der fucker op og gi'r RBC et dårligt ry, konstaterer Kool K med et skuldertræk og spiser endnu et stykke pizza som om han havde Parkinsons i middelsvær grad. Jeg er blevet meget klogere. Jeg har fattet, at kammeratskabet på kryds og tværs i RBC-crewet er så tæt, at de kan tillade sig at storhåne hinanden uden at det ta's ilde op. Det er råt men kærligt, og bag de mange grove practical jokes bakker de hinanden 100% op. Desuden har hele holdet vist, at de er så seriøse, professionelle og ansvarsbevidste omkring deres musik at de udmærket ved hvornår man kan tillade sig at gå amok og drikke vodka og æblæjuice af askebægret med ét sugerør.

RBC tour fact #3: Det er forbudt at være bøsse i Rumænien

Klokken er 11, aften på Blitz i Århus. Det lyder som om Kølig Kaj træder op for sin døvstumme, gigtsvage tante snarere end et feststemt, veloplagt hip hop publikum. Bag scenen synker fem festlige fyre i fjollede fangedragter en kollektiv klump og stemningen bliver lidt trykket. Går jobbet op i flop? Chief One konstaterer, at han i hvert fald stadig har sommerfugle under forhuden, og sammen får flygtningene løftet stemningen inden de går på. Ud og sparke røv. En lille RBC fan med et par gigantiske tasker knalder den af på forreste række. One foxy

lady er dårligt blevet teenager, men kan allerede hele teksten til det fjorten dage gamle album. Da Isbjerg en time senere overlader scenen til RBCs old school og et old times medley, koger butikken over. Alt for vildt. Sidste nummer er *Lav Noget Larm*, og salen lyder som en højroret baby i en usmurt blender. RBC er ude, fem smil når fra øre til øre, det er bare for godt til at være sandt.

I RBCs univers er Malk de Koijn ganz cool, Humleridderne ligeså. Efter et suppe-steg-is engagement under Århus Festuge møder Humlerne op på Blitz, nikker anerkendende til Rockerne og bliver en del af den euforiske stemning, der breder sig.

-Hér har CV Jørgensen haft nogle af sine værste hashpsykoser, konstaterer en overstadig Chief One om Blitz' loftskammer, hvor natten går op i sprut og snak. Enkelte Rockere prøver at få sig et slag fiske, men de fleste har kærester hjemme og er for hærdede til det pjat. De benytter i stedet lejligheden til at tage tykt pis på de groupie-wanna be's, der tropper op med fjerboa og bollehår. I samlet flok ryger vi så langt syd for bæltet, at der til sidst sjatpisses i kroge af begejstring. Det er som at være på lejrtur i syvende klasse, og på et tidspunkt foreslår Isbjerg, at vi raider pigernes søvesal.

-Turpsykose allerede efter første job. Det tegner jo great, jubler

Lars. For flere af Rockerne er det først og fremmest livet på turné, der gi'r kicket og fungerer som en tiltrængt ferie fra en småsyg hverdag hjemme på lortøen.

RBC tour fact #4: Når et halvråddent æble rammer et motorvejsskilt med 100 km i timen siger det en sjov lyd Morgengrim & Co. lukker og slukker, næste stop Kolding. Med eneret for GAFFA kan vi oplyse, at McD's drive-in snask syd for Århus står til fem kolde tæer i røven og en livslang boycott fra det samlede Rockers-crew – trods de flotte karper i guld-fiskebassin. "Sut djævløpik i helvede, lede bøssedværg," er Isbjergs kommentar til kokken, da manden med den dumme hat påstår, det vil ta' ham ti minutter at begå en Chickenburger – trods Isbjergs kærlige smil er det ikke ment som en kompliment. Dertil kommer så, at burgerhulen ifølge Per har "det absolut kedeligste legeland" – manden er far til Alexander og Nikolai og må jo vide, hvad han taler om. Klokken er halv tolv, vi dropper burgerne og kører videre. Chief One vil ind på en rastaplads for at møde Bob Farlig og få noget fast føde, men forude lokker hotellets senge så han må se sig overruled af resten af posen.

-Vi var ude efter et billede af en mand med sygeligt store nosser til coveret, fortæller Kool K, -så folk ku' sige 'RBC? Nå, ja, det er den dér plade med nosserne.' Men vi ku' fanne ikke finde billedet.

Provokation er vigtig for RBC. Det var bla. derfor de satsede på *Fuck Din Chef* som førstesingle, selv om *Fem Fingers Udsalg* og især *Den Gamle Skole* klart havde haft større kommercielt potentiale. RBC styrer selv suverænt alle aspekter fra produktion til promo på *De Fem På Flugt* – pladeselskabet håndterer kun distributionen.

Provokation har sin pris. Wrestleren Asbjørn Riis skulle oprindeligt ha' medvirket på nummeret *Ubehagelige Typer*, men den store, dumme spejderdreng ville ha' hele skiven støvsuget for bandeord, hvis han skulle medvirke. "Og så var det løb jo kørt," konstaterer Chief One med et skuldertræk. Lars gik så selv ind og lagde en vokal på nummeret, der lyder som Riis' – og det havde nær medført et sagsanlæg.

RBC tour fact #5: Kool K og DeePees guldkæder er – måske – ikke helt ægte. Og Isbjerg bruger – måske – Wash'n'Go

Kolding Lokalradio sender ikke nyreligiøs propaganda, men

Om lidt går det her helt amok. Bemærk den pæne, hvide dug og flaskerne, der endnu står op. Alt dette skulle der være lavet radikalt om på bare et par timer senere.

På Højttaler

den har alligevel nogle af Danmarks kedeligste lyttere. Ikke én gider ringe ind til den åndeløst spændende quiz om 13 signerede RBC CD'er og billetter til aftenens koncert. Den eneste, der ringer, er "MediePeter" fra crewet – og den rare studievært opdager aldrig, at de dumme spørgsmål kommer fra holdets egen homeboy. Under interviewet går Pete i dyb tømmersmandstrance – kun de følehorn, Isbjerg på vejen fra Århus har snoet af mandens uhæmmede huehår, holder "insektet Peder" fra at knalde knoppen i bordet midt i den bedste sendetid. Imens forklarer Chief One træet, at RBC såmænd bare fandt Peter Peter i telefonbogen – lige under Jørgen Jørgen – og bad ham lægge spade på *Medieluder*. Piece of cake. En trafikmelding, reklame for den lokale boligpusher, DJ'en sætter *Fem Fingers* Udsalg på CD'en – og RBC er ude.

RBC tour fact #6: Rigtige mænd går ikke med Inspector Gadget støvler

"Jeg råber 'svin' og klapper din far på issen..." rapper Chief One iført stor, fjollet hat og et syret grin i nummeret *Skizofren* og klapper en trofast RBC'er på hans næsten skaldede hoved. Fyren har RBC barberet ind mellem de sidste nitten nakkehår og Lars' begejstring strømmer ned mod publikum på det urimeligt fede Pistop i Kolding. Der er tyndt med tilskuere, og Chief One har da også siden ankomsten til Kolding skumlet over entréen på hele 80 kroner. -Det er sgu' for dyrt. De skal holde den på max. en halvtredser. Men de slap godt fra den høje pris med Humleridderne, og så regner de med, at den nok går én gang til. De Fem lader sig ikke mærke af det manglende fremmøde. De trykker den af og gi'r de jyske RBC-disciple fuld valuta for pengene med et intenst scene-show, trampolin-rap og fem svin til hele første række. Hvem sagde Kolding betød 'kedeligt' på sjællandsk?

RBC tour fact #7: Ingen af RBC'erne bor på Tryggevej 18

Efter flere kilo pasta med pasta og pasta til snakkes der musik, og der uddeles hårde hug til højre og venstre. Der er bred enighed om, at den amerikanske scene er ramt af en popinfektion – alle skal ha' en eller anden sild til at stå og synge kor. "Kommercielt, sell-out," lyder dommen. "Tilbage" er kun navne som Beastie Boys, Gangstarrs, Tribe, Jeru og så old stuff som Stevie og Aretha. Men også Björk, Cardigans og Prodigy får respekt fra Isbjerg. "Twopac sucks," konstaterer han, og det var endda tre dage før manden døde. "Ice-T sucks," sukker Pete. "Ja, han skulle være stoppet efter den første. 'Iceberg' er en klassiker," nikker Isbjerg, og skriver så videre på noget nyt materiale om psykopater. Tro mig, den mand ved afgjort, hvad han snakker om...

-Kender du det, når man aldrig rigtig har brudt sig om nogen – så hænger det bare ved?, spørger Pete ud i rummet og ser trættede ud end nogensinde. Tja, fordomme er jo til for at blive manet i jorden.

Indtil for nylig brød jeg mig ikke videre om RBC. Påtagede, opblæste platheder fra en flok selvhøjtidelige danske gangster wanna-be's fra Ama'r. Men i dag har jeg grineren over de nye tekster, gåsehud af *Den Gamle Skole* og optur over at ha' set *Skizofren* live. Alle fem har komplet knald i låget, og gudskelov for det. De er for vilde på en scene og leverer professionel træden op, der sparker røv med stort R.

Så et tip fra én, der har spillet ølkort med De Fem: køb bogen, og kig forbi, når drengbanden kommer til et tugthus nær dig.

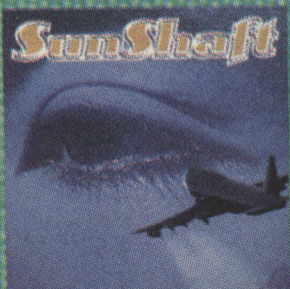
Isbjerg, live i Århus

København HMV City, Music Mecca, Martin Nielsen, GUF Sjælland Phonoteket, Smøgens Pladebar, Mariann, Roskilde Bogcafé, Takt og Tone, TV-Huset 2Tal, Frem Radio, Musikhuset Fyn Van Rock, HMV-Shop, Reib Radio, Musikskiven, Uptown Musik, Stereo Studio Jylland City X, Rillen, Pladeshoppen, Musikhuset, Teen Shop, Sound of Music, Pladepusher, Pladebaren, 2Tal/Baadsgaard Radio, 2Tal/Jørgensen Sten Radio, Lydsporet, Drejeskiven, Stereo Studio Lolland Falster 2Tal/Hoffmeyer & Jørgensen, 2Tal/K.P. Radio Bornholm Musikexpert SDC Dan Disc

www.element-x.dk MTV-text side 580

invitation

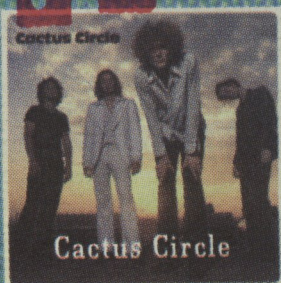
i din pladebutik

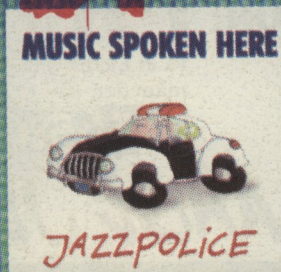
SunShaft: Copenhagen D.C.

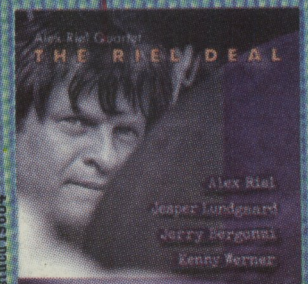
Real Time

Cactus Circle

Music Spoken Here: Jazzpolice

Alex Riel Quartet: The Riel Deal

Battle of the Year

“Vidste du, at man kan danse uden at det er for at score?” rappede Jazzy Haz for nogle år siden, og det var naturligvis breakdance og electric boogie han mente. Der blev for nylig afholdt Europamesterskaber i Tyskland inden for denne disciplin, og GAFFA tog med for at bevise at dansen ikke er noget der hører fortiden til.

Enemy Squad fra Ungarn (de evige toere) viser her at de ikke er uden evner.

Toys'n'Effect leverer her et perfekt "headspin", mens Enemy Squad ser til i baggrunden. Et headspin har udviklet sig til, at det sagtens kan være en 40-60 sekunders fornøjelse.

Af Michael G.W.P. Rasmussen Foto Andreas Johnsen

I starten af september rejste en dobbelt-dækker-bus med ca. 50 hip hoppere fra Danmark, Norge og Sverige afsted til Celle, en lille by på størrelse med Odense, og som ligger lige uden for Hanover, hvor der blev afholdt *Battle of the Year*, en slags Europamesterskaber i breakdance og electric boogie. Med i bussen var bl.a. Freestyle Phantoms som skulle forsvare de danske farver, og Out of Control som har repræsenteret Danmark de sidste år ved samme konkurrence, der resulterede i en flot tredjeplads ved sidste års battle, og i år var Out of Control blevet bedt om at være dommere.

tyske Battle Squad, denne gang sad i dommerpanelet. Men de ungarske Enemy Squad var på forhånd storfavoritter i år, på grund af at de både i '94 og '95 endte som nummer 2. Kenneth Fogel fra Out of Control udtaler: - Det var et meget tæt løb i år. Det var kun få points der skilte de 3 første pladser.

Schweizisk sejr

Danske Freestyle Phantoms fik en delt syvendeplass (ud af 13 deltagende hold) sammen med de tyske mestre med 42 points, mens vinderholdet fik 53 points. Så alt i alt, en flot debut til Freestyle Phantoms. Kampen om tredjepladsen blev overlegent vundet af tyske Wedding B-Boys, som ved lejligheden havde slået sig sammen med Flyin Steps. Finalen stod i mellem ungarske Enemy Squad og debutanterne Toy'n'Effect fra Schweiz, det blev (som billederne også antyder) en utrolig intens affære med en sejr til Toys'n'Effect, og atter engang måtte Ungarn henvises til andenpladsen.

Er du blevet en smule mere lun på at opleve breakdance og electric boogie, kan det opleves ved Pulejam, 2. juledag i København, ellers kan du jo følge med i GAFFAs månedlige hip hop spalte, som konstant oplyser dig om diverse hip hop jams, og hvilke af dem der byder på denne specielle dans. Battle of the Year '95 og '96 bliver også udgivet på købevideo, og kan bestilles hos Hardwax på tlf.: 20 33 77 75 mobil eller fax 40 48 23 08.

Kampen

Battle of the Year er et årligt tilbagevendende arrangement, som har eksisteret i 6 år, og det foregår sådan at hvert land stiller med en gruppe af dansere, som stiller op med hvert deres show. Derefter udvælger dommerne de 4 bedste hold, som så skal battle om tredje- og fjerde-, og første- og andenpladsen. *Battle* vil sige, at de 2 hold står overfor hinanden på scenen, mens musikken spiller, publikum er vilde og skrider, samtidig med at dommerne iagttager og adrenalinet pumper. Det er her det gælder om at være cool og holde hovedet koldt. Hvert hold skiftes til at sende en breaker ind i midten for at lave noget, og bagefter er det så modstandernes tur til at sende en breaker ind i midten, for at overgå den forrige breaker.

Årets konkurrence var ret åben, da de meget overlegne grupper, såsom Out of Control og

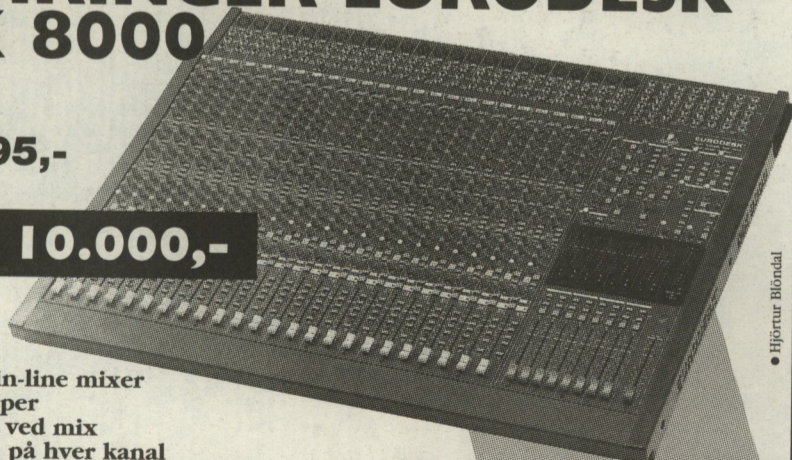
PRISFALD

BEHRINGER EURODESK MX 8000

Før: 24.995,-

SPAR 10.000,-

- 24 kanals in-line mixer
- 8 sub-grupper
- 56 kanaler ved mix
- 4 bånd eq på hver kanal
- 2 bånd eq på monitor
- 6 aux sends
- 100mm fadere
- samt meget mere!

NU KUN: 14.995,-

Få et Ekspres Lån over 36 måneder. Lån f.eks. 15.000,-

Kun 565,- pr. måned

AAGE JENSEN

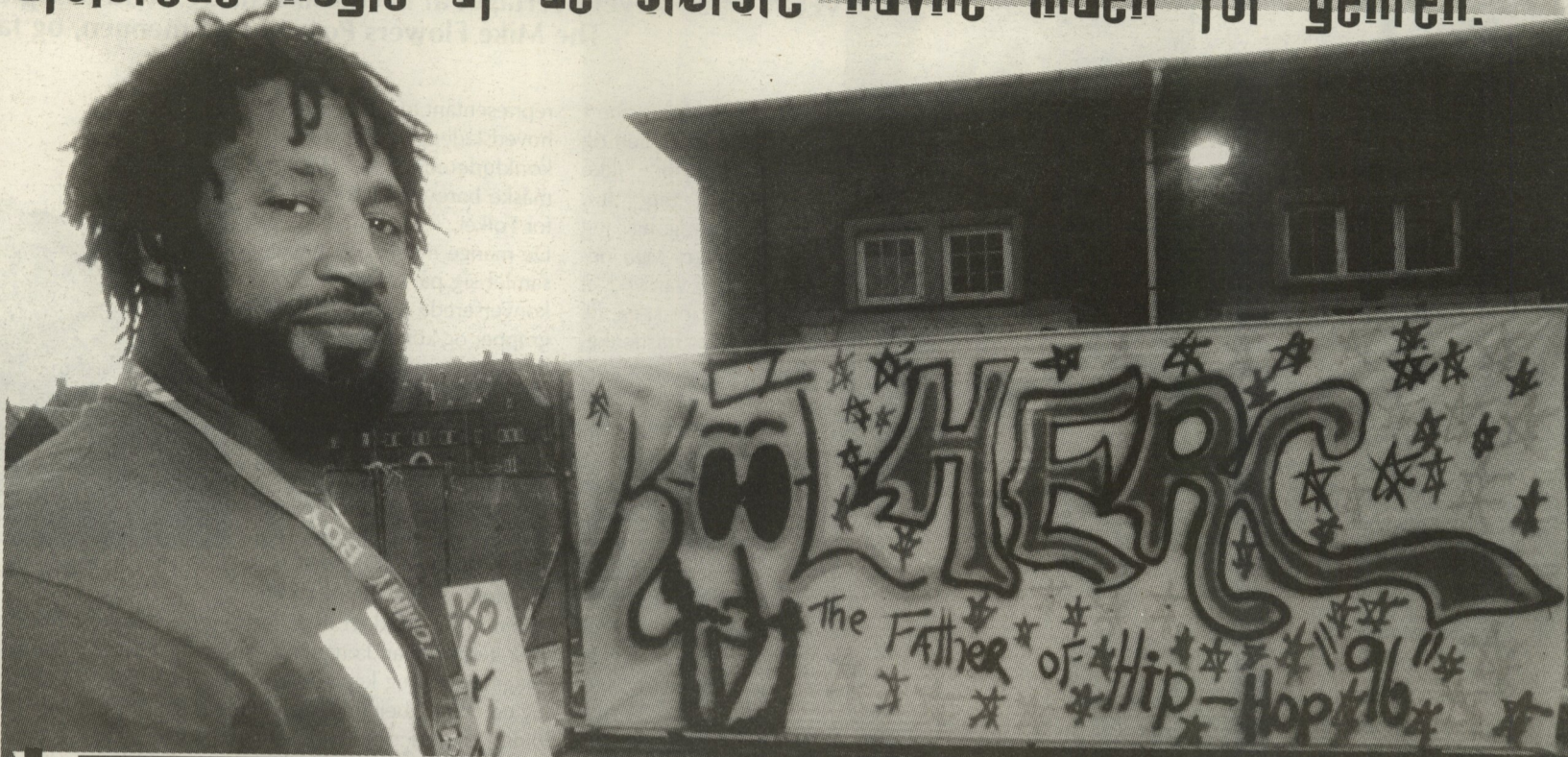
FÅ ET EKSPRES LÅN

Ekspres Lån er ren netto:
Stempel kr. 0,-
Provision kr. 0,-
Gebyrer kr. 0,-
Du betaler kun renter, der kan fratrækkes fuldt ud!

HandelsFinans

Musikhuset Aage Jensen • Åbenrå 1-3 og Landemærket 27-29 • København K
Rock afd. Tlf.: 33 14 29 00 • Keyboard og Studio afd. Tlf.: 33 14 50 09

Danmark er et festival-land uden tvivl, så det var kun et spørgsmål om tid før der blev lavet en hip hop-festival. Det skete i sommeren '96, og med en plakat der afslørede nogle af de største navne inden for genren.

af Michael C.W.P. Rasmussen
Foto Andreas Johnsen

Kool DJ Herc, manden der i 70'erne opfandt hip hop-musikken, greb et par dåser og biksede dette oldschool "mesterværk" sammen.

Det glæder mig at det var ægte hip hoppere som stod bag SubKult '96, og ikke et smart rock bookingbureau uden sjæl, som skulle lave Danmarks første hip hop festival. Twisted Mind System (TMS) kalder de sig de 3 homeboys Andreas, Jonas og Cristian, som havde knoklet et "lille" års tid, før det gik løs i 18 dage i træk i Pakhus 11 i København.

TMS havde gjort alt for at få festivalens gæster til at opleve den specielle "hip hop følelse", som er så svær at beskrive. Om eftermiddagen stod der graffitimalere fra hele verden og malede et lærred hver, tilsammen 80 lærreder (400 m. i alt) blev udsmykkede. De færdige lærreder blev udstillet i salen, hvor man samtidigt kunne se lysbilleder af ulovlig graffiti på væggene. GAFFA fangede et par af malerne.

Global kommunikation

Patrik fra Schweiz:

-Det er fedt at komme her til København, og se en masse kollegaer male så intenst, også på togene om aftenen. Der er mange malere her som jeg kender, og en del som jeg ikke kender, men dem kommer man let i snak med. Fordi vi alle er hip hoppere, har vi lettere ved at kommunikere.

Seen fra New York:

-Det er et utroligt arrangement, og det er tydeligt at se at hip hoppen lever herovre...respekt. CMP fra Næstved:

-Alle de store malere er her jo, så det er da noget af en ære at deltage her. Desuden er det skide hyggeligt at stå her i solen og male.

En anden gren af hip hoppen der blev dyrket flittigt var breakdance, ved navne som Rock Steady Crew (N.Y.), Battle Squad (Berlin) og danske navne som Out of Control og Freestyle Phanatics.

Rappen

En tredje gren af hip hoppen er rap, og der var arrangeret 6 jams til SubKult 96. Alle fredage med danske navne og de amerikanske på lørdagene, med navne som: Beatnuts, Jungle Brothers, Lord Finesse, og DJ's som Noice, Sinester og Roc Raider, har man givet alt hvad et hip hoppers hjerte kunne begære. At Kool Keith aka. Dr. Octagon og Mobb Deep ikke kom, er bare endnu et bevis på at amerikanerne ikke tager Danmark alvorligt - lidt synd for SubKult 96.

Den danske rap var også repræsenteret med store navne som: MC Jimmy, Hvid Sjokolade, No Name Requested, Humleridderne og Den Gale Pose - ja, jeg kunne blive ved, for alle var der. GAFFA fik en sludder med et par af de danske rapstjerner:

Jimmi (Humleridderne):

-Fedt arrangement. Det er nok det fedeste jeg har set. Jeg synes at det var så godt, at jeg havde lyst til at støtte det helt vildt, så jeg købte 3 T-shirts og en masse bajere.

Kølig Kaj:

-Det hele er bare så tjekket så jeg synes, at arrangørerne af SubKult 96 skulle være med i fangerne på Fortet.

Tommy (Hvid Sjokolade):

-Skal vi spille gratis for at støtte noget, så skal det være sådan noget som det her, for det stinker af hip hop. Der er hip hop på væggene, hip hop på gulvet og hip hop i luften. SubKult vil måske vende tilbage til næste år. I disse dage sidder TMS med mavesår af stress og puster velfortjent ud, og overvejer om det nu også var det hele værd.

Er du **vild med**

KARAOKE

?

Til de større fester:

LEJ KOMPLET KARAOKE/SANG-ANLÆG
INCL. 600 MELODIER FRA PR. DØGN
kun 1200,-

PERFEKT TIL PRIVATFESTEN, SKOLEFESTEN, UNGDOMSKLUBBEN,
BODEGAEN M.V. NEMT AT BETJENE OG TRANSPORTERE!

BESTIL KARAOKE-SHOW M/U. DISKOTEK
OG FED KONFERENCIER(!). RING!

Karaoke til privat brug!

F.eks. CD/CD-GRAPHIC AFSPILLER INCL. 2 MIKROFONINDGANGE,
EKKO, ALLE KARAOKEFUNKTIONER SAMT AUTOMATISK TEKST
TIL DIT TV FRA 2.995,-. NU OVER 3000 KARAOKETITLER!

38 74 18 01 eller
20 29 47 48
(E-mail: Tommy-99@post2.tele.dk)

Active Entertainment

Otte timers arbejde Otte timers fritid Otte timers onani

Af DRACID

Når den 13. dag i måneden falder på en fredag, plejer jeg at sætte en kæde på min dør, mens jeg prøver at holde tanker fra alle de blodige ulykker, der finder sted lige nede foran min trappesten, hvor en paranoid lystmorder har taget ophold for natten. Men i sidste måned overvandt jeg min angst for denne dødsmerkede dato og begav mig afsted på min jagt efter det spillested, som min socialt belastede bydel har savnet i årevis, og som i frustration har fået mange af dens indbyggere til at vælge junk fremfor rock.

Pæne mennesker

Jeg gik ned ad Istedgade, hvis dildoudsmykkede forretninger med plastikbollefar i vinduerne truede med at bortlede min opmærksomhed fra målet med mit trip i den københavnske kulturnat. Jeg fortsatte forbi den nydesignede Enghave Plads, hvor sumperne om dagen sidder samlet om baje, og pludselig stod den foran mig. En tung og grå bygning, der trods sit noget ufolkelige udseende og nærmest østtyske arkitektur har heddet Folkets Hus, siden socialdemokraterne lod det opføre i 50'erne.

På husets sider skinnede et hav af orangefarvede plakater mig i møde med fire bogstaver, der ikke gav nogen mening: VEGA. Jeg gik tættere på for læse det, der stod med småt, mens jeg samtidig undrede mig over, at de mennesker, der gik forbi mig, var så ualmindelig velklædte. På en måde lignede de slet ikke de mennesker, der normalt færdes på Vesterbro. Så stoppede der fem taxaer med kort mellemrum, og ud af bilerne steg endnu flere pæne mennesker. De skulle ind i Folkets Hus.

Jeg fulgte efter dem hen til indgangen, hvor store skilte fortalte mig, at der var to måder at komme ind. Enten som gæst eller som invite-

En musiker, der har formået at gøre smagløs og anstødelig pigtrådmusik til smukke og melodiose arrangementer.

ret. Jeg havde svært ved at se forskellen og kunne derfor ikke bestemme mig for, hvilken indgang jeg skulle vælge. Men netop da jeg var ved at vende mig for at gå, fik jeg øje på to mistænkelige køretøjer, der stod parkeret lige bag ved mig. Det var to gamle ølbiler med nogle fantastisk flinke ølkuske, der meget folkeligt delte ud af deres værdifulde last. Jeg snuppede en halv liter og endnu en, mens jeg aflurede teknikken hos alle de glade mennesker, der ankom til stedet. De fleste viste sig at være inviterede. Der var næsten ingen gæster.

Det måtte være Folket, tænkte jeg, og da jeg i høj grad betragter mig som en del af Folket, gik jeg efter nogle af de fineste folk ind ad døren, hvor der stod "Inviterede". Snart gik sandheden op for mig. Folket havde forladt Folkets Hus, og nu havde nogen nye ejere omdøbt det til VEGA. Jeg befandt mig midt i dåbsritualet for en sær kult, der af alle dage

Byfornyelse

Midt i rummet stod Københavns overborgmester Jens Kramer Mikkelsen og snakkede med nogle mennesker, der også lignede overborgmestre. Det beroligede mig. Den højeste

København har langt om længe fået et seriøst spillested, der kan udfylde tomrummet efter Saga's sørgelige svanedød for flere år siden. Det tidligere Folkets Hus har skiftet navn til VEGA og er blevet overtaget af livemusikken. Dr. Acid besøgte stedet på åbningsdagen, hvor The Mike Flowers Pops var på menuen, og fandt en helt anden virkelighed.

repræsentant for Folkestyret i hovedstaden var her, og jeg konkluderede, at VEGA måske bare var et andet ord for Folket. De mange mennesker havde samlet sig på 1. sal, hvor de konverserede lavmælt i små grupper og komplimenterede hinanden med deres påklædning. Bag to store bardiske havde en flok bartendere travlt med at lange rød vodka-punch og endnu mere gratis fadøl ud til de mange gæster og inviterede. Jeg nåede kun lige at få en øl, da en stemme fra rummet ved siden af fik snakken til at forstumme. "Kammerater! Vi har længe nok fundet os i, at magthaverne og kapitalisterne har undertrykt og udnyttet arbejderklassen til deres egen vinding!", sagde stemmen, og folk skyndte sig derind.

Det lød som en tale fra fortiden, men manden, der sagde dem, havde jeg set i et program i nutidens TV, hvor han plejede at virke usædvanlig tomhjernet og plat, mens han på et uforståeligt jysk staver sig i gennem fanbreve og musikønsker fra Folket. Denne aften havde han tilsyneladende mere på hjerte, og jeg antog, at han var blevet talsmand for VEGA-kulten, men knapt var han sprunget op på scenen, før han overlod ordet til overborgmesteren, der var mere vant til at stå på en scene.

Det var tydeligt, at hans pressesekretær havde gjort sig ekstra store anstrengelser for at gøre talen så folkelig, som overhovedet muligt. Han startede med at rose sine partifæller for deres store byggekunst og for i 50'erne at have skabt dette symbol for arbejderbevægelsens kulturpolitik. Jeg kiggede på de runde lamper, der viste vejen UD, og nikkede. De var ikke grønne, men røde som en socialdemokratisk lampe. Så roste han sig selv for at være bagmanden for den igangværende byfornyelse på Vesterbro, der tvinger masser af mennesker til at flytte langt væk fra bydelen, fordi de ikke har råd til at blive boende. Jeg hørte også noget om kulturel vækst og kulturelle lokomotiver, inden den næste taler gik op og sagde noget lignende.

Det var tydeligt, at hans pressesekretær havde gjort sig ekstra store anstrengelser for at gøre talen så folkelig, som overhovedet muligt. Han startede med at rose sine partifæller for deres store byggekunst og for i 50'erne at have skabt dette symbol for arbejderbevægelsens kulturpolitik. Jeg kiggede på de runde lamper, der viste vejen UD, og nikkede. De var ikke grønne, men røde som en socialdemokratisk lampe. Så roste han sig selv for at være bagmanden for den igangværende byfornyelse på Vesterbro, der tvinger masser af mennesker til at flytte langt væk fra bydelen, fordi de ikke har råd til at blive boende. Jeg hørte også noget om kulturel vækst og kulturelle lokomotiver, inden den næste taler gik op og sagde noget lignende.

Det var tydeligt, at hans pressesekretær havde gjort sig ekstra store anstrengelser for at gøre talen så folkelig, som overhovedet muligt. Han startede med at rose sine partifæller for deres store byggekunst og for i 50'erne at have skabt dette symbol for arbejderbevægelsens kulturpolitik. Jeg kiggede på de runde lamper, der viste vejen UD, og nikkede. De var ikke grønne, men røde som en socialdemokratisk lampe. Så roste han sig selv for at være bagmanden for den igangværende byfornyelse på Vesterbro, der tvinger masser af mennesker til at flytte langt væk fra bydelen, fordi de ikke har råd til at blive boende. Jeg hørte også noget om kulturel vækst og kulturelle lokomotiver, inden den næste taler gik op og sagde noget lignende.

Vega, Vesterbro kl. 5:30 Foto: Lars Blackmore

Tørst

Det skete fire gange. Måske tænkte de, at hvis bare de sagde det samme til Folket tilstrækkelig mange gange, så ville Folket tro på det. De brugte samme taktik, da Folket skulle sige Ja eller Nej til EU, men det virkede heller ikke denne gang, for Folket ville meget hellere snakke med hinanden.

Da var det, at musikken kom til Vesterbro. Først med en række danske bands – men det er altså ung musik, som direktøren for VEGA passende advarede om – og hen ad midnat med en musiker, der på mirakuløs vis har formået at gøre smagløs og anstødelig pigtrådmusik til smukke og melodiose arrangementer: Hair, Bowie, Velvet Underground, Oasis.

Jeg blev langsomt suget ind i bigbandets univers og den musikalske forførelse af Folket og trængte til mere at drikke, men på det tidspunkt var baren holdt op med at servere gratis øl. Nu kostede de 30 kroner, og lige meget, hvad jeg sagde, fik jeg ikke flere forærende. Det gjorde mig i dårligt humør, og jeg gik ned for at trække vejret ved de gamle ølbiler. Men de var væk, og det samme var skiltene. I stedet kostede det nu 50 kroner at komme ind.

Jeg var på vej hjem, da jeg så en stodder, der havde været med lige fra aftenens start. Måske var han bange for at møde Folket, for han næsten brølede det, der skulle have været et slogan fra Arbejderbevægelsens storhedstid: "Otte timers arbejde, otte timers fritid, otte timers onani!"

GET RECORDABLE

Pioneers nye CD-recorder står i din musikforretning.

Ring til Pioneers professionelle afdeling og få oplyst nærmeste forhandler på telefonnummer 42 52 60 66.

PIONEER
The Art of Entertainment

NIRVANA UDE NU!

"Hopefully, people who didn't get to see us live will get a flavor of what the band was all about"

Krist Novoselic, Nirvana

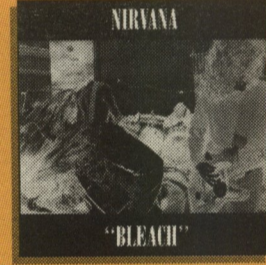
FROM THE MUDDY BANKS OF THE WISHKAH

Det OFFICIELLE og ULTIMATIVE længe ventede live-album fra Nirvana...

fås på CD/MC/LP

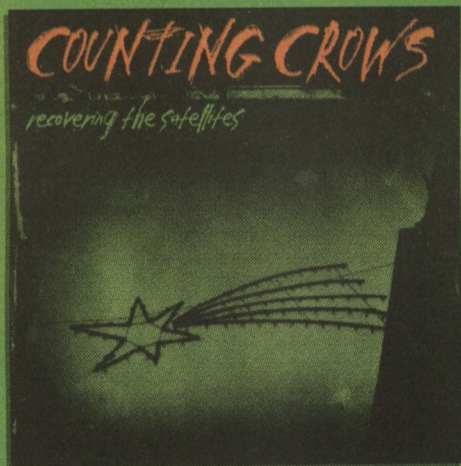
16 numre optaget mellem 1989 og 1994, fra Seattle til Springfield, fra London til Amsterdam - i små amerikanske klubber til store europæiske festivaler.

Nirvana's legendariske bagkatalog fås, hvor al god musik handles...

COUNTING CROWS

Forsangeren i Counting Crows, Adam Duritz' fabelagtige stemme og sangskriver-talent sørgede for, at det fede debut-album "August And Everything After" solgte 8 millioner eksemplarer.

Nu er holdet bag "Mr. Jones" tilbage med ny solid og sej skive, der er endnu bedre end debuten, mere fuldendt og helstøbt...

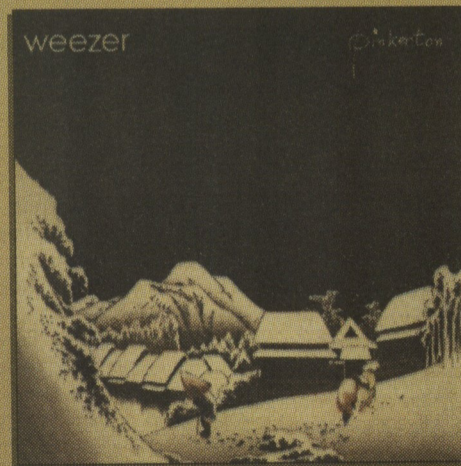
**14 geniale numre i "Mr. Jones" klassen...
Et af de bedste albums i meget lang tid!**

Nyt fantastisk album ude 14. oktober!

Inkl. Angels Of The Silence, Catapult, Long December og Daylight Fading

weezer

"Buddy Holly"-drene er tilbage med nyt energisk weezergeezer popalbum, der endnu engang sparker røven ud af bukserne.

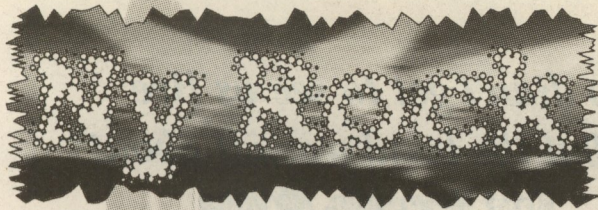
"Fræk og fængende mix af garagerock og MTV-pop med Weezer" - Politiken

"Ironisk nørdrock" - Morgenavisen Jyllandsposten

Nyt album UDE NU!

*Inkl. den fede nye single "El Scorcho"!
Superweezer fedt!*

Ved Per Reinholdt Nielsen

Forbindelsen mellem rockmusikken og samtiden har lige siden 60'erne været et felt, der både er blevet udnyttet kommercielt, og tit og ofte har været holdt op som den udslagsgivende afmåling af rockens kvalitet. For tit kunne man hævde, så længe vurderingen kun føres igennem i sproget, for det er mindst ligeså meget i lyden, at rocken har forstået sig på at kommentere tiden og rummet omkring sig. Tag nu ex-jugoslaviske **Laibach**, der med deres voldsomme og vulgærsymfoniske vrangversioner af på overfladen harmløse europæiske storsællerter peger på en ubehagelig tendens i vestlig popkultur, hvor de enkle militante budskaber, de fir-kantede smældende temaer og manende gentagelser bliver til et sprog, der ligeså godt kunne være opfundet af nazisternes propaganda-maskine som tidens mest populære popkunstnere. Således bliver det svenske mega-hit *The Final Countdown*, Status Quo's *In The Army Now*, Queen's *One Vision* (*Geburt Eine Nation*) og det midteuropæiske pophit *Leben Heisst Leben* i Laibach's vridemaskine til tonser-sange af særligt for-dummende karakter med mastodontisk iscenesættelse, dunkende march-rytmer og alle numres fanfare-agtige massehysteri trumfet igennem med gruppens sans for det højdramatiske og vildt overdrevne.

Bag alvoren gemmer sig en mægtig humor, men man kan kun i dag forstå Laibach som en særdeles besk kommentar til Vest-europas magtfulde "eurovisionsdrømme" om et harmonisk og samlet Europa i EU og som en vedvarende kritik af den tidligere Jugoslaviske leder Titos åbenbart ulogiske drøm om at forenet land. Den drøm dør med ham, og murens fald i 1989, og resten er krig og den vestlige kapital indtog i Østeuropa. Laibach reagerer dybt ironisk ved at udnævne deres egen stat NSK – efter deres kunstnersammenslutning *Neue Slowenische Kunst* – med eget pas og egen møntfod, og spiller deres rolle som kommenterende rockband videre med en koncertturné med titlen *Occupied Europa Nato Tour 1994-1995*. Turnéen, der kommer omkring de fleste store byer øst for det gamle jerntæppe, slutter den 20. november i Sarajevo med to koncerter og en række NSK-begivenheder, hvor gruppen blandt andet introducerer ideen om deres egen stat.

Laibach er rockmusik i historiens vingesus og et tungt skyts af både aktuelle politiske sværvægtene og en vedvarende kritik af den måde popmusikken misbruges som samlende og for-dummende kraft. Gruppen genfinder i vor tids slagsange massehysteriets psykologi. Med til billedet af denne enestående gruppe hører også deres Beatles-blasfemiske versioner af sange fra *Let It Be*-albummet og en pudsigt affære fra den hjemlige kommunalpolitiske fredsommelighed, hvor kræfter i Københavns Borgerrepræsentation trækker støttekroner tilbage fra en Laibach-koncert i byen i midten af 80'erne, fordi kommunalpolitikerne tror, gruppens flirten med nazi-symboler er ment alvorligt.

Koncerten fra Sarajevo er for nylig blevet udsendt på CD og video og her får man fuld indsigt i gruppens visuelle og musikalske manipulation, hvor Laibach til fulde forstår overdrivelses kunst.

Et helt andet sted på det musikalske landkort for såkaldt ny rock, findes hele skolen af lo fi-navne, der ikke alene kan aflæses som en rockmusikalsk kommentar til hele den bredt brovtende vokalkraft og det kommanderende up-tempo, der længe har tegnet genrens profil. Lo fi-skolen er med deres lavmælte og se-maling-tørre-logik mindst ligeså kraftig en hentydning til tidens jublende reklamefattigdom, hvor den der råber højest og oftest, som regel også trækker det længste strå.

Interessante formidlere af lo fi er den koncertaktuelle Minneapolis-trio **Low**. Gruppen har netop udsendt det tredje album *The Curtain Hits The Cast* og spiller deres langsommelige, minimalrock, hvor spændingen ligger i alt det usagte, på Loppen i København den 31. oktober.

En måned senere – mere præcist den 28. november – kan man så på Stengade på Nørrebro høre den skotske **Telstar Ponies'** krævende blanding af folk, low fi og støj i en indie-rock, der ikke har mange ligesindede netop nu på scenen. Telstar Ponies udsender i oktober deres andet album *Voices From The New Music* blandt andet med den over 13 minutter lange single med den poetiske titel *Does Your Heart Have Wings?* Atonale klange og splintrende støj sat op mod langsommeligt rugende forløb samt en fornem behandling af rummet i sangene er hovedattraktionen i Telstar Ponies sært konstruerede og ofte meget lyriske slow motion-centrifuge af rock-musik, der nok hører hjemme i randzonen af musikscenen, men altså samtidig sagtens kan forstås som en kommentar til tingenes tilstand, og står i forhold til samtidens strømninger.

Mia Pollmann

Bedst lige nu

The Aloof: Sinking Et svalende besøg i en undersøisk verden

Matthew Herbert: 100 lbs.

Minimalistisk house til stadig fornøjelse. "For Herberts everywhere."

Værst lige nu

Hvor er pigerne i den nye danske generation af musikere og bands? Er de tilbage på holdningskolerne?

Savage Affair: Actual Reality

-PolyGram

Håret er veltrimmet, tøjet moderigtigt og musikken har fået et perfekt snit, så det passer ind i et hvert radioprogram, der spiller lyttervenlig musik. Med andre ord, danske Savage Affair laver ingen krumspring på deres andet ordinære udspil *Actual Reality*, som man ellers havde turdet håbe på efter debut'en *Velvet Revolution* fra 1993. Med de afslappede forhold i Lundgaard-studierne i Vejen er det som om, gruppen har haft en trang til at læne sig en tand for meget tilbage og smagt lige rigeligt på ordet hygge. Bedre bliver det ikke af, at producer Oli Poulsen (Hanne Boel, Michael Learns To Rock og Me, She & Her) har givet dem en luksus-indpakning med lidt for meget sløjfe på og skåret de fleste skarpe kanter bort. Synd, fordi samspillet i Savage Affair ellers fungerer glimrende. Især mellem de to guitarister Torben Aalykke og Martin Schwerin, der indimellem sætter trumf på med et bundsolidt spil. Derimod synes sanger Alex Nyborg Madsen alt for anonym med sin lyse stemme. Især når man ved, hvilke højder denne glimrende sanger kan nå. Kun på albummets sidste og bedste nummer *Over Anyway* synes han at nå det punkt, hvor luften begynder at slippe op. Bandet trækker på store vekslere fra den amerikanske west-coast scene og ved at benytte Me, She & Her som funklende korvokaler på flere af numrene, giver det et ekstra skær af lidenskabelig troværdighed. *Actual Reality* er et iørefaldende album, der hverken vil det ene eller det andet bortset fra at underholde, og det er der jo ikke noget galt i. Men næste gang må Alex & co. godt få hænderne op af lommerne og give fanden i de knaster, der nu skulle befinde sig i det stykke tømmer, de er ved at behandle.

Finn P. Madsen

Gå i G•Punkt for anmeldelser af: Gabsky & The Heavenly Orchestra, Red House Painters, Jack, Marcella Detroit, Belinda Carlisle, Eleanor McEvoy, Web, Donna Lewis & Shirley. <http://www.gaffa.dk>

Anmeldelser

Eddi Reader: Candyfloss And Medicine

-Warner Music

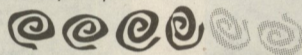
Før den halvakuistiske popjazz blev et alvorligt hit, gjorde det skotske band Fairground Attraction brug af denne opskrift med stor succes. De var på banen med en næsten uhorrt spileglæde, hvor publikum fik øjnene op for den enkle og iørefaldende instrumentering.

I forgrunden havde de Eddi Reader, der med et blussende rødt hår sang Fairground Attraction til tops på hitlisterne i slutningen af 80'erne. Siden opløsningen af succesbandet har Eddi Reader ikke ligefrem overrendt alverdens hitlister, men glemt er hun bestemt ikke, og hun nyder stadig stor respekt i England, hvor hun i 1995 fik prisen som årets engelske sanger.

Hendes nye album viser da også en sangerinde, som forvalter sit sangtalent på fornem vis. Uden på nogen måde at forfalde til hurtige løsninger er *Candyfloss And Medicine* et smukt popalbum, hvor specielt Eddi Readers indfølelse, gør sangene til en troværdig og nydelsesfuld oplevelse.

Det er det rolige anslag og de smukt anlagte melodier, der gør *Candyfloss And Medicine* til et vellykket album, og ikke de mere oppustede popslagere, som Eddi Reader også kaster sig ud i.

Jan Opstrup Poulsen

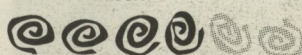

The Jon Spencer Blues Explosion: Now I Got Worry

-Mute/MD

I sin tid var han medlem af støj rock'n'roll bandet Pussy Galore, og det man bedst husker dem for er et nummer med den grumme titel *Eric Clapton Must Die* fra deres sidste album *Historia De La Musica Rock* fra 1990. Nu seks år efter er sangeren og guitaristen Jon Spencer klar med sit andet udspil i eget navn *Now I Got Worry* sammen med sit New Yorker band Blues Explosion bestående af Judah Bauer (guitar) og Russel Simmins (trommer). Musikalsk er det ikke blevet mindre stuerent, sjældent har man hørt sådan en beskidt og grim gang rhythm & blues, der på de fleste numre halser derudad med tungen hængende helt nede på jorden. Det er killer-musik af den barske slags, der stikker kniven i og drejer helt rundt. Jerry Lee Lewis hedder et af forbillederne, men ellers er det lyden af Bo Diddley, John Lee Hooker og den legendariske stax og soul sanger Rufus Thomas, som tegner billedet af *Now I Got Worry*. Netop den 79 årige Rufus Thomas, har Jon Spencer hentet ind i kulisserne til lidt prusten og spyttet i mikrofonen på den udkoksede *Chicken Dog*. Det, at bandet ingen bas bruger giver dem en krads lyd og er med til at give hele udspillet en ægte sound af low budget produktion, der får hele albummet til at svinge som en højeksplosiv cocktail.

Finn P. Madsen

Majbritte Ulrikkeholm: Sange Til Elisabeth

-EMI/Medley

Med sit tredje soloudspil tager Majbritte Ulrikkeholm det ventede skridt ind i den danske sang. Et skridt, der for mange sangere kan kaldes for afgørelsens time. Det engelske sprogs dækkende slør er pist forsvundet, og sangeren står pludselig klare, forståelige og helt nøgne.

Sange Til Elisabeth afslører dog ikke en overset dansk tekstforfatter, men derimod en temmelig usikker og famlende sangskriver, hvis skriverier tager udgangspunkt i "hjerterimer på smerte". Ulrikkeholm har altid været en ekstrem følsom sangskriver, hvis tekster har kredset om hende selv og hendes nærmeste. Dette kombineret med hendes meget søgende væsen, stiller store krav til den danske sangskrivning, hvilket Ulrikkeholm bestemt ikke er moden til.

Hvor hun snubler over ordene, så viser *Sange Til Elisabeth* stadig en sangerinde i rivende udvikling. Ulrikkeholm fremstår som en yderst selvsikker vokalist, der tør og kan kaste sig over de store udfordringer. Musikalsk synes Ulrikkeholm også godt på vej. *Sange Til Elisabeth* er blændende flot arrangeret, men uden ridser i lakken, som de fandtes på hendes debut. Til gengæld ligger hun behagelig afstand til den lettere vampede popdiva-stil på opfølgeren *Rain*.

Ulrikkeholm har derfor lavet et flot album, der desværre fejler på tekstsiden, som ellers er sat i højsædet. Der er både kraft, hjerte og smerte i hendes sang, som til almen gru udpensles i ordrige banaliteter.

Jan Opstrup Poulsen

Sponge: Wax Ecstatic

-Sony Music

På debuten *Rotting Pinata* fra 1994 viste Detroit-bandet Sponge sig som en tørlagt svamp, der var blottet for ideer til fordel for medløberi udi præ-grunge-scenen, men trods det solgte de over en million, og det har åbenbart givet dem blod på tanden. Efter en endt verdens-turné er gruppen gået direkte i studiet for at indspille *Wax Ecstatic*, og den energi har forplantet sig til en yderst konstruktiv energiudladning, som de overfører på bedste vis i numre som *My Purity*, *Got To Be A Bore* og titelnummeret, hvor de sammensmelter en hyper aktiv rock'n'roll med lyden af hård metal. Sponge har på flere af numrene hevet slide-guitaren ud af skabet og spiller på balladen *The Drag Queens Of Memphis* en smuppet rhythm & blues tilsat et klippede grand piano, hvor den excentriske sanger Vinnie Dombroski viser masser af flair for at synge *the blues*. På den psykedeliske *The Death Of The Drag Queen* driver tunge og mørke skyer ind over og skaber en faretruende stemning. Sponge har på *Wax Ecstatic* villet meget, og det lykkes særdeles godt på de fleste af numrene på denne bastard af et album, der bider mere og mere fra sig ved hver gennemlytning.

Finn P. Madsen

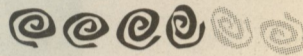

Lisa Germano: Excerpts From A Love Circus

-4AD/MD

Den tidligere violinist i John Mellencamp's band, Lisa Germano's fjerde album *Excerpts From A Love Circus* er en dragende ildvarslende mørkelagt rejse. Det er ikke "keep smiling" stemning, som præger de 12 depressive sange. Truende fortællinger om vold, sindsyge og katastrofe-kærlighed er svøbt i raslende minimale arrangementer, der sætter ørene på prøve. Lisa Germano synger hviskende, tilbagetrukket og intenst, og skriver små enkle og nogle gang smukke melodier. Rejsen gennem *Excerpts From A Love Circus* er ikke overstået på albummets 52 minutter, der skal flere ture til.

Lars Nielsen

Sko/Torp: A Perfect Day

-EMI-Medley

Letheden svæver gennem hele popduoen *Sko/Torps* fjerde CD *A Perfect Day*. Det er et let at lytte til Søren Sko fejlfri stemme, der fraserer og svinger perfekt, som en næsten ægte westcoast-sanger fra USA. Han fylder duoens popunivers med behagelig flygtig varme, men man skal ikke åbne vinduerne, når *Sko/Torp* er på afspilleren. Det er også let at lytte til Palle Torps afbalancerede kompetente og fnugfrie melodier. Alle besidder de næsten klassiske ørehængende kvaliteter, der hæver dem over mange lignende danske forsøg indenfor samme genre, men ikke hæver dem over hurtigt glemt pop. Det er faktisk endnu lettere at lytte til Palle Torps usandsynlig behagelige produktion. Et par numre er peppet lidt op med moderne rytmer, blæserne blæser eksemplarisk, og det hele er så fabelagtigt afdæmpet, at man skal lytte ekstra godt efter for at fange den sjæl, som de to sympatiske herrer trods alt har forsøgt at brænde ned i *A Perfect Day*. *Sko/Torp* har igen gjort, hvad de er bedst til, og det er som sagt ekstremt let at lytte til.

Lars Nielsen

Anja Garbarek: Balloon Mood

-BMG

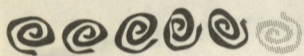
Balloner er noget bedragerisk legetøj. Nok så fornøjet tumler man rundt med dem, kaster dem op i luften og pludselig – bang – er den så imponerende lette runde form forvandlet til et stykke tyndt, vådt og slattent gummi. Norske Anja Garbarek har på sin anden udgivelse *Balloon Mood* pustet sig op til at være en kunstnerisk interessant og udfordrende mutation af Björk, Laurie Anderson og Tom Waits. Men hendes ti sange er overlæst med påtaget originalitet og anmassende opfindsomhed. Det hele skulle være et eventyr, hvor lytteren kunne fare lystfuldt vild i en krogket skov af kringledede lyde, sangstumper og underlige ord. Men ballonen har måske nok været oppe i luften på et tidspunkt og eventyret er også begyndt rigtigt med "der var en gang", men *Balloon Mood* er slatten og kedelig uden eventyrets dragende magi.

Lars Nielsen

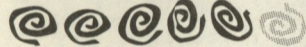
Gangway: That's Life

-BMG
Efter en gloværdig karriere som tv-vært i Puls er Henrik Balling vendt tilbage til et af Danmarks mest underholdende, kreative og oversete bands, Gangway. Eller overset og overset. Gangway har næsten altid fået gode anmeldelser (og denne er ingen undtagelse), men de tre musikhumoristiske herrer, Allan Jensen, Torben Johansen og altså Balling er ikke blevet de popmillionærer, som de har fortjent. Med *That's Life* har Gangway begået en moderne musikalsk genistreg. De har siden debuten *Twist* haft en utrolig og meget udansk evne for at skrive popsange med ironiske over-, mellem- og undertoner, og den evne rendyrker de på det nye album uden, at det lyder for-tænkt eller støvet intellektuelt. Og så har de fået en af landets bedste producere, Kasper Winding, til at bestille plads på ekspresen til 90'erne. Der er gået keyboard og programming i alle de 12 sange, men med Winding bag knapperne, har Gangway undgået den overstyrede maskinstation. Spændvidden i numrene vidner om en kreativ selvsikkerhed, der er sjælden på den danske scene. Pet Shop Boys møder Burt Bacharach på en cafe i Berlin for at diskutere Paul McCartneys akkordbrug og dø af grin. Sådan er Gangways *That's Life*.
Lars Nielsen

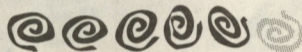
Satchel: The Family

-Sony Music
Regnvejret som går i forlængelse af det sidste nummer på Seattle kvartetten Satchel's andet udspil *The Family* synes at være uendeligt og selve indbegrebet af den stemning bandet befinder sig i. Satchel er lyden af regn, der pisker mod ruden i en sanseløs melankolsk strøm og visker alle minder bort med en sort himmel i baggrunden. Men Satchel er også et band, der kan sætte sig ud over det ved at forgribe sig på en musik, som befinder sig lysår borte fra grungerockens flossede himmelhvelv. Bandet dyrker en sfærisk soul rock med sært forlørende skær omkring sig. Stone Gossard fra Pearl Jam har produceret udspillet, men den funkende stjerne er den usædvanligt talentfulde sanger Shawn Smith, der spiller på et følelsesmæssigt register med sin inderlige og let hæse stemmeføring. Smith har en fortid i Pigeonhead og Stone Gossards fritidsband Brad, der udgav albummet *Shame* i 1993. *Breathe Deep* og *Roll On* er som åbne tårekanaler, mens *Isn't That Right* og *For So Long* er harmoniske og fulde af varm dagslys. I baggrunden på de fleste af numrene lurer Johnny Hoag med hans vibrerende og på en gang skarptoptrukne guitar linier, som er en isnende modpol til Smiths sanselige vokal. Satchel rammer med *The Family* dybt i hjertet, noget der på en gang er søgende, men også sært foruroligende.
Finn P. Madsen

Suzanne Vega: Nine Objects Of Desire

-A&M/PolyGram
En gang i midten af 80'erne dukkede en række kvindelige sangskrivere op i små klubber og senere på hitlisterne. Navne som Tracy Chapman, Michelle Shocked og Tanita Tikaram fik pladekøbere og anmeldere til at spidse ørerne. Suzanne Vega var en af dem, og hun er den eneste, som siden debuten i 1985 har formået at holde sin sangskriverstandard. Dog uden hits som *Luka* og *Tom's Diner*. Nu er hendes nye *Nine Objects Of Desire* klar til at binde lytteren til stolen foran anlægget. Igen er det den melankolske stemning af regnvåde ruder i et halvsnusket cafe-terea med helkold kaffe, der siver gennem alle Suzanne Vegas 12 nye sange. Men den Lou Reed-inspirerede New Yorker har forladt folk-scenen og kastet sig ud i små smagfulde musikalske sætstykker, hvor arrangementerne af de ord-tætte numre hele tiden bevæger og forfører. Suzanne Vega synger stadig med distance-ret kølighed, og det passer godt til de mere eller mindre underlige hverdagshistorier, hun fortæller. *Nine Objects Of Desire* er langt fra de nye kvindelige kunstneres aggressive og kreative angreb på dagens hitlister, men sangene viser at Suzanne Vega nemt kan måle sig med 90'ernes fremragende amazonerock.
Lars Nielsen

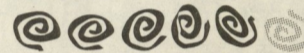
Sex Pistols: Filthy Lucre

-Virgin
Året mest omtalte og tvivlsomme comeback Sex Pistols har nu udsendt et bevis på at de virkelig har stået på en scene igen ved at bringe live-albummet *Filthy Lucre* til torvs, med en koncertoptagelse fra Finsbury Park i London denne sommer. Et bekendtskab Roskilde festivalen også fik den tvivlsomme fornøjelse af, hvor forsanger Johnny Rotten oprådte i et skræddersyet klonekostume og håret perfekt sat op i punk a la Haute Couture. Allerede her var den gal for i 1977, da de brød igennem, var der ikke noget der var perfekt og indøvet, dengang var de et simpelt oprør mod den etablerede engelske rockmusik, som havde nået et dødvande. Derfor kvitterede publikum også ved at sende en byge af flasker mod scenen, for det var jo ånden dengang. Desværre synes dette 20 år gamle klenodie mere at være sprunget ud af skabet, fordi bankkontoen er tom, end det er fordi de vil tilføje noget nyt til det smudsede billede af sig selv. Trods det leverer Sex Pistols med den originale besætning bestående af Johnny Rotten (vokal), Glen Matlock (bas), Paul Cook (trommer) og Steve Jones (guitar) en god gang punk'n'roll på *Filthy Lucre*, hvor de beviser, at de virkelig kan spille i forhold til deres kunsten tilbage i 1977.
Finn P. Madsen

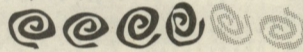
The Aloof: Sinking

-Warner Music
Spring på hovedet ud i havet, følg naturloven og synk, synk, synk mod havets bund, som du aldrig rammer når du er i selskab med britiske The Aloof, der med deres nye album *Sinking* viser sig som et orkester der er 'vokset' helt utroligt på kort tid. Som på deres forrige *Cover The Crime* fra 95, er trommerne helt fremme i lyd billedet. På *Sinking* er den store live-tromme-lyd suppleret med flere og mere gennemtænkte lydspor i modsætning til *Cover the Crime*, der var mere bastant techno-like i brug af lyd og trommespor. Det nye album er langt mere originalt og formår med Alooofs stadigt karakteristiske 'tørre' sound at skabe stor rum, klang og skønhed. Selv det dystre *Stuck On The Shelf* hvor den fremragende sanger Ricky Barrow messer 'Come on overhere and have some fun', så man virkelig ikke har lyst til at komme over and have som fun, er utrolig smukt med en langsomt vibrerende guitar, et ensomt anslået flygel og masser af percussion. *Sinking* er skridtet væk fra den efterhånden ret forudsigelige regel i den kommercielle techno-verden om 'floor'-effekter og susende 'Higher State Of Consciousness'-303's og jeg kan varmt anbefale et hop ud i The Alooofs nye vandland.
Mia Pollmann

Rockers HI FI: Mish Mash

-Warner Music
Folk med trang til dybe basslines bør checke det nye Rockers HI FI album *Mish Mash* ud. Rockers HI FI er blevet kaldt de europæiske ambassadører af dub, der er de sløve, reggae-inspirerede tunge basgange, som massivt fremføres på engelske klubscener og Rockers HI FI leverer da også seje dub-numre på *Mish Mash*. Men som så mange andre nye projekter vil Rockers ikke puttes ind under én stilart. Dub'en bliver således leveret i mange forskellige indpakninger - fra dyb dub ind i hurtige drum n' bass skæringer, rap med en kvindelig udgave af Tricky, et enkelt techno riff. Man aner endda easy listening-stemninger et par steder. Skæringerne krydres desuden med samples, blæsere og sågar en harpe. Det lyder som en ordentlig mundfuld, men det gør faktisk albummet spændende og efter anden gennemlytning vinder *Mish Mash* klart. Rockers HI FI består af Richard Whittingham og Glyn Bush. Begge kommer fra Birmingham, hvor de har spillet en vigtig rolle i klubmiljøet. De debuterede med det ret ukendte album *Rockers to Rockers* for et par år siden. Siden har de stået bag kompileringen *Music Is Immortal*. *Mish Mash* er et godt bud på den fremtidige sound på den danske klubscene.
Jesper Rydal

Hotte guitar-nyheder fra Roland & BOSS!

3 nye perler fra BOSS

GT-5 Suveræn Multieffekt

NYHED!

Indtil nu er det kun BOSS-ingeniørerne, som har haft så meget kontrol over effekterne! Med GT-5 får du en effekt-maskine med en eminent lyd-kvalitet og helt nye kontrolmuligheder. I GT-5 har BOSS anvendt den banebrydende COSM-teknologi, som kendes fra det revolutionære VG-8 V-Guitar System. GT-5 er en perfekt kombination af:

- Rolands Preamp/højtaler-simulation med COSM-teknologi.
- BOSS analog Distortion-teknologi.
- Helt ny akustisk guitar-simulator som ændrer din el-guitar til en akustisk guitar med et enkelt tryk på pedalen.
- Overbevisende guitar-synth effekter baseret på Rolands Harmonic Restructure Modeling (HRM) teknologi.

Ydermere har BOSS GT-5 en helt ny "Drive Customize"-funktion, som giver dig 100% kontrol over opsætningen af Preamp-sektionen og Distortion/Overdrive-effekterne. Vejl. uds. pris kr. 6.490,-

Dette overflødhighedshorn af effekter bør testes!

Hvis du er på Internet
så check også:
<http://www.rolandcorp.com>

PW-2 afleverer heavy "Gritty Sounds", som er specielt designet til dagens alternative/moderne rockguitarist. Vejl. uds. pris kr. 750,-

XT-2 en ægte unique Distortion-lyd for 90'ernes grænsebrydende guitarist - fra rock til heavy metal. Denne box er custom made til formålet! Vejl. uds. pris kr. 750,-

SYB-3 den første bas synthesizer lagt ned i en pedal. Omformer din el-bas til en Dance, Techno-, Hip-Hop-, Funk- eller R&B-maskine - ændrer en ren bas-lyd til enhver form for nutidens bas-synth lyde! Vejl. uds. pris kr. 1.590,-

Blues Cube ægte amerikanske forstærkere

4 nye forstærkere med special-udviklede, ægte amerikanske Vintage V-højtalere. Alle 4 forstærkere anvender Tube Logic™ Rolands ny-udviklede teknologi, som giver den rigtige rørlyd med varm og fed overdrive - og som reagerer præcis som en rørforstærker. Vejl. uds. priser fra kr. 3.190,-

Kom ind til din Roland-forhandler og oplev hvordan din guitar få nyt liv!

Kom ind til din Roland/BOSS-forhandler og overskrid nye grænser!

BOSS Roland

Spil, skriv og vind!

Sådan vinder du!

Vis os dit talent som
Guitar-journalist.

Skriv en seriøs anmeldelse/test
af det opstillede gear til
GAFFA/Soundcheck.

GAFFA's grejredaktør Palle Schul-
tz nærlæser alle indkomme
anmeldelser og bedste skribent
vinder hele set-uppet.

Sidste frist for deltagelse er
mandag d. 4. november

Vinderen offentliggøres i

GAFFA/december. Skriv til:

MUSIKMAGASINET
GAFFA
Soundcheck

Sjællandsgade 92 · 8000 Århus C

Gibson Epiphone

Les Paul Std.

Zoom 505

**Marshall VS-100R
combo**

**(Guitar, Effektpedal
og forstærker).**

Pigen følger ikke med

Epiphone

ZOOM PLAYER 2020

Marshall

Spil, skriv og find udstyret hos nedenstående forhandlere:

Akustikken Musikhandel, Jægergårdsgade 50B, Århus
Alfred Christensen A/S, Herningvej 76, Holstebro
Alfred Christensen A/S, Urbansgade 19-23, Ålborg
All Round Music, Østergade 50, Struer
Billund Musik I/S, Kløvervej 12, Billund
Bjørnholdt Musik, Lundsgade 18, Silkeborg
Centrum Musik, Hjørringvej 163, Frederikshavn
Centrum Musik, Kirkegade 9-11, Randers
Centrum Musik, Smallegade 12, Herning
Ejvind Christensen Musik A/S, Rødovre Centrum 133, Rødovre
Ejvind Christensen Musik A/S, Jernbaneplassen 63, Lyngby
Fyns Musikcenter APS, Rosengårdscntret Butik 8, Odense SØ
G-Nøglen, Ahlgade 12, Holbæk
Gay Musik, Rosen 5, Holbæk
Guitar NO. 1, Vester Stationsvej 21, Odense C
Guitargrossisten, Thorupgårdsvej 2, Voel, Silkeborg

Guitarværkstedet, Klosterstræde 24, KBH K
Henrik Bryde Musik, Jernbanevej 8, Tølose
John Godtfredsen Musik APS, Odensevej 57, Ringø
KMC Musik APS, H.C. Ørstedvej 3 A-B, Frederiksberg C
Knut Eskildsen Musik, Dalgsgade 17, Herning
Knut Eskildsen Musik A/S, Torvegade 6, Esbjerg
Knut Eskildsen Musik A/S, Store Torv 28, Århus C
Knut Eskildsen Musik A/S, Hobrovej 347, Ålborg SV
Køge Musikcenter, Nørregade 36, Køge
Kvik Musik, Årøundvej 232, Haderslev
Lydmuren, Asminderødgade 46, Fredensborg
Music Key, Søborg Hovedgade 37, Søborg
Musik Bixen I/S, Hospitalsgade 53, Kolding
Musik Bixen I/S, Nørregade 5, Horsens
Musik I Hillerød, Østergade 16, Hillerød
Musikbutikken A/S, Ø. Farimagsgade 6, KBH Ø

Musikbutikken A/S, Hjartbrovej 6, Bevtoft
Musikbutikken A/S, Vestergade 13, Vejle
Musikcentret, Søndergade 28, Nakskov
Musikcentret, Vestergade 15, Skive
Musikcentret Ålborg A/S, Vesterbro 55-57, Ålborg
Musikhuset, Løvegade 18, Slagelse
Musikhuset, Møllergade 33, Svendborg
Musikhuset, Østergade 1, Struer
Musikhuset Aage Jensen, Åbenrå 1-3, KBH K
Musikhuset Hjørring APS, Frederikshavnsvej 76, Hjørring
Musikhuset Næstved, Kindhestegade 24, Næstved
Musikhuset Vordingborg, Algade 44, Vordingborg
Musikken, Gothersgade 45, Fredericia
Musikladen, Nørregade 26, Odense C
Musiklageret, St.Sct. Pederstræde 4, Viborg
Musikleverandøren, Sjællandsgade 25 C, Vejle

Musikstationen, Vordinborgvej 66, Næstved
Orkestergraven, Vestergade 64, Århus C
Peter Musik, Brovejen 297-299, Middelfart
Pianohuset, Nørrebrogade 50, Vejle
Rock City, Gl. Munkegade 6, Århus C
Rock Sound, Rosenkildevej 39, Helsingør
Rockshoppen Ålborg APS, Danmarksgade 7B, Ålborg
Rythm & Blues, Gravene 7, Odense C
Rytmix, Hersegade 7 C, Roskilde
Sound City, St. Gråbrødrestræde 11, Odense C
Steff Musik, Christian D.8's vej 58, Silkeborg
Super Sound, Skindergade 27, KBH K
Thy Musikcenter, Nytorv 1, Thisted

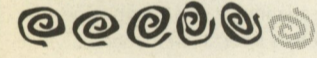
god fornøjesle..

The Cardigans: First Band On The Moon

-Stockholm Records/PolyGram
Hvad er det svenskerne kan i pop musikken, som danskerne ikke kan? De forstår at gøre den interessant med et flerfarvet særpræg, som i længden virker langtidsholdbart, og også besidder et internationalt snit. Det ypperste bevis på det er Jönköping-kvintetten The Cardigans, der med deres tredje udspil *First Band On The Moon* har lavet deres bedste album til dato. Allerede ved udgivelsen af deres første cd *Emmerdale* fra 1994 og med nummeret *Sick & Tired* hentet derfra fik den engelske musikpresse øjnene op for dem. At bandets yderst begavede komponist og guitarist Peter Svensson mest lytter til heavy rock, især Black Sabbath høres tydeligere end nogensinde før, uden der dog på noget tidspunkt bliver spillet med musklerne. Tværtimod spiller de på *First Band On The Moon* en teknisk velfungerende og personlig kitch pop, hvor Nina Perssons elegante alfe vokal tilfører sangene et stænk nonchalant jazz. Den luftige *Your New Cuckoo* er et rent intermezzo i 50'er swingmusik, mens den Blondie-påvirkede *Lovefool* viser en lidt mere straight udgave af bandet. Det træder specielt frem i den kæln hjerterknuser *Heartbreaker*, den sært psykedeliske *Loosers* og den Burt Bacharach inspirerede *Choke*. Og som på *Emmerdale*, hvor *Sabbath Bloody Sabbath* fik en ansigtsløftning, er det denne gang *Iron Man*, også af Black Sabbath, der får en meget personlig pleje. The Cardigans er iørefaldende og skarpsindig pop for dem, der kræver lidt mere end banale one-night stands.

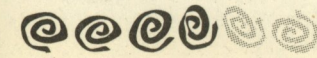
Finn P. Madsen

Backseat: Songs

-CMC Music
Sange er, hvad det hele handler om på Backseats nye, imponerende tætte og traditionelle *Songs*. Sange, der på en meget udansk måde finder vej til det dampende sted, hvor hovedet, hjertet og kroppen svinger sammen uden tanke for klicheer, sentimentalitet eller banaliteter. De fem herrer med den eneste danske rocksanger af international format, Ivan Pedersen, i front formår på deres fjerde statement, at perfektionerer deres amerikanske musik, så de fremstår som landets bedste inden for genren. De er urorlige, når de hiver fat i Ry Cooder, Eagles, Little Feat, John Hiatt og nu også Stephen Stills (på nummeret *Anywhere*), og sender de tunge sangerskriverdrenge gennem Backseatfiltret. Igen undgår de langt hen ad vejen plagiaternes ingenmandsland, og formår på forunderlig vis at få Vinderup til at lyde som Virginia. Deres eneste problem er, at de ikke længere stinker helt så meget af sved, cigaretter, bourbon og dyr kvindepafume. Perfektionen er blevet for perfekt, og nogle steder på *Songs* er kanterne slebet for meget ned. Men jeg står alligevel forrest i billetkøen, når Backseat lader deres nye sange ryge igennem forstærkerne på de danske scener.

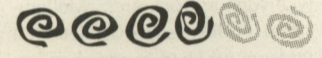
Lars Nielsen

Jamiroquai: Travelling Without Moving

-Sony Music
Under en stor underlig hat bor den engelske sanger og sangskriver Jay Kay. Hans band hedder Jamiroquai og er stinkende gode til cremet soulfunk, og jazzet disco. Det beviste de allerede med deres store hit *When You Gonna Learn?* på debuten *Emergency On Planet Earth* fra 1993. Efterfølgeren *Retun Of The Space Cowboy* lød som debuten, men uden det store hit. Nu er Jamiroquai klar til at indtage dansesgulvene igen med deres tredje forsøg, den udemærkede *Travelling Without Moving*. Endnu en gang er det tykt flydende vellyd og inspirationen fra 70'ernes disco blandet med Stevie Wonder, der sender Jay Kay og hans svingende følgesvende op over ligegyldig funkpop. Måske bliver nummeret *Virtual Insanity* et hit, men det er ikke så åbenlyst som *When You Gonna Learn*. Til gengæld lyder det som om Jamiroquai er rykket længere ud i hjørnerne, og givet sig selv lov til at eksperimenterer mere med genrer, som i *Drifting Along* og den underlige *Didjerama*. Der rockes, reggaes og syres mere end før. Og det forhindrer Jamiroquai i at klæbe helt fast i sit cremede udtryk.

Lars Nielsen

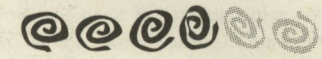

Type O Negative: October Rust

-Roadrunner
Med deres andet studiealbum *Bloody Kisses* fra 1993 opnåede Type O Negative status som gotisk kultmetal i stor målestok og solgte massive 500.000 i hjemlandet USA. Opfølgeren *October Rust* fortsætter, hvor forgængerens slap, med nogle få justeringer her og der. Hardcore-rødderne, der placerede sig ubekvemt blandt de mere romantiske tracks på *Bloody Kisses*, er droppet ligesom det fragmentariske islæt, der prægede mange af skæringerne på den tre år gamle opus, nu er afløst af en mere homogen og ensartet stil. Der er ikke noget så fængende som *Black No. 1* eller så dragende som *Christian Woman* på *October Rust*, singlen *My Girlfriend's Girlfriend* er det eneste nummer, der nærmer sig disse to miniklassikeres hitpotentiale. Men *October Rust* handler ikke om sange, i fokus er i stedet lange lydskulpturer, hvor keyboardflader, guitar og Peter Steeles dybe røst skiftevis påkalder lytterens opmærksomhed. Og det virker! Bedst på den 10-minutter lange afslutter *Haunted*, her kan man dårligt undgå at blive både skræmt og imponeret. *October Rust* tildeles dog to strafpoint: Et for den tåbelige intro/outro og et for at numrene ligner hinanden lige rigeligt.

NB: Type O Negative er mig bekendt det eneste band, der på coveret henstiller lytteren om at tage hensyn til omgivelserne ved ikke at spille deres album for højt.

Keld Rud Nielsen

John Parish & Polly Jean Harvey: Dance Hall At Louise Point

-Island/PolyGram
Heldigvis er *Dance Hall At Louise Point* med John Parish og P. J. Harvey kun et sideprojekt, og hvis man skal dømme ud fra vanlig stil, står det skidt til. John Parish som spillede trommer på den fremragende *To Bring You My Love* har komponeret musikken og spiller alle instrumenter, mens P. J. Harvey har skrevet teksterne og synger flere af sangene i så skingert et leje, at hun lyder som en hysterisk pulverheks, der gået i kredsløb omkring Bloksbjerg, fordi hun har fået for meget krudt i røven. De fleste sange er nedbarberede rent musikalsk, hvor akustisk guitar, små generende støjflader og et hypnotisk orgel omgiver P. J. Harveys anspændte sangføredrag om liderlige tilbøjeligheder og syndsforladelse. Selv om Mick Harvey gæsteoptræder på udspillet højdepunkt Peggy Lee nummeret *Is That All There Is*, er det ikke nok til at kunne redde de fleste sange fra at synke til bunds på glemslens ocean, her mangler den fængslende musikalitet, der gjorde *To Bring You My Love* så bæredygtig.

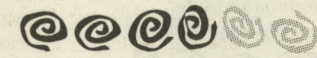
Finn P. Madsen

Nikolaj: Vi Er På Vej Til Et Sted Hvor Blomsterne Får Lov Til At Blive Nede I Jorden Og Drømme

-Kick Music
Den friske morgenluft lukkes ind fra første strofe og tegner en mere atmosfære-agtig lyd på det fjerde udspil fra Nikolaj med den noget snublende titel *Vi Er På Vej Til Et Sted Hvor Blomsterne Får Lov Til At Blive Nede I Jorden Og Drømme*, men egentlig ganske rammevende for hans prosaiske sangskriveri. Allerede på hans forrige udspil *Hen Over Jorden* lod han sit gamle backing band Piloterne flyve deres egne veje. På det nye album har han samlet sig en gang forholdsvis ukendte musikalske lejesvende, der har stilet efter lyden fra gode gamle rørførstærkere, samtidig med at den gode iørefaldende sang har fået lov til at blomstre i fuld flor. Musikalsk kigger Nikolaj stadig op under skørterne på den traditionsrige amerikanske rock med navne som Tom Petty, John Mellencamp og The Jayhawks, men på den lyriske side er det ikke de store åbne vidder, der blaffer på det nye udspil. For Nikolaj er en storby poet, som står under blinkende neonlys og besynger et tankespind fyldt af længsler og skuffelser. Især i de glimrende ballader *Sommeren Kom*, *Sommeren Gik*, *Et Hjerte Til Dig* og *Kaptajn Amerika* mærker man en varm atmosfærefyldt strømning, der varmer og indhyller med en intens glød. Af dansk-sproget rock at være er Nikolaj en digterspire i den bedste halvdel, og musikalsk holder han den gode håndspillede melodi i hævd.

Finn P. Madsen

Finn P. Madsen

Bedst lige nu

R.E.M : *New Adventures In Hi-Fi*
Har gjort det igen igen

Satchel : *The Family Lyden af regnen der falder tungt*

The Cardigans : *First Band On The Moon*
Firnurlige svenske popcorn(y)

Værst lige nu

John Parish & Polly Jean Harvey : *Dance Hall at Louise Point*
En pulverheks fløj helt ad Bloksbjerg til

Flesh Quartet: Fire Fire

-MVG/MD
Svenske Flesh Quartet er meste kendt for at være et fremragende liveband, og de også væltet publikum flere gange her i landet. Men de udgiver faktisk også CD'er, og selvom den nyeste *Fire Fire* ikke vælter noget, er den ikke så dårlig, som man kunne frygte fra et band, der har scenen, som deres ultimative sted. Flesh Quartet startede ud som en ren strygervartet med elektrisk forstærkning, og nu er der både trommer og sang. Men det er stadig strygernes, der leverer magien, når de ikke særligt fantastiske sange, skal trylles om til dystert svævende rockmusik med moderne dancerytmer som basis og nordafrikansk krøller som pynt. Freddie Wadling synger ordene, og det er mere kedeligt end markant. Til gengæld har den anden sanger, Lizzie Zachrisson, en stemme, der passer perfekt ind i den lidt ildevarslende stemning som præger *Fire Fire*. Desværre bruges hun for lidt. De bedste numre er de instrumentale *Play Me* og *Dear Old You*, hvor Flesh Quartet udnytter deres instrumenter optimalt og opfindsomt.

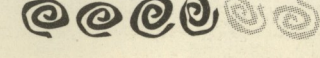
Lars Nielsen

ZZ Top: Rhythmeen

-BMG
Ordene "In the fine ZZ Top tradition" kommer frem, når den nye og tolvte cd *Rhythmeen* med Texas-trioen ZZ Top tages ud af æsken. En ganske glimrende beskrivelse af, at ZZ Top er vendt tilbage til den støvede vej, de kørte ind på ved dannelsen i 1970, og der går heller ej mange sekunder af indledningsnummeret før sandet slår en i øjnene. De sidste års leg med synthesizers og computer styret musik har de lagt bag sig. Måske er der ikke så meget hit potentiale at finde på *Rhythmeen*, men det klær bandet, at Billy Gibbons har skarpslebte guitarlyden og igen viser sin styrke, som den glimrende guitarist han er. ZZ Top kan deres boogie blues til fingerspidserne, hvis de gider, og det gør de på *Rhythmeen*, det er lang tid siden de har lydt så seje og onde.

Finn P. Madsen

Ved: Jens Villy Pedersen

People are getting more and more fascinated by roots – particularly in Europe. Maybe twenty years ago, hippies all went to India to discover their roots. Ten years ago, WOMAD festivals were filled with people looking for roots in african music. But our own roots are just as fascinating." Simon Emerson fra *Afro Celts Sound System* filosoferer over ny roots musik. Det er vigtigt at kende sine rødder, men at kigge mod fremtiden er endnu vigtigere. "On this album, what exites me is techno and trance music. I think that it's rooted, it's the heart of the music." *Sound Magic* er titlen på Afro Celt Sound System's nye CD. Som orkestrets navn antyder, er CD'en et roots mix mellem keltisk og afrikansk musik, med sampling og sequenser som bindemiddel. De lange numre er forløb som bevæger sig mellem yderpunkterne akustiske instrumenter og ren maskinpark. Af og til svævende meditativt, som i starten af *Listen to Me*, hvor en synth-drone lægger bund til en smuk dialog mellem den irske sanger *Larla O Lionaird* og koraspilleren *Kauwding Cissokho*. Eller rent dancebeat a la Rednecks i *Whirl-Y-Reel*. Uilleann pipes, fløjte, keltisk harpe og sang fra den keltiske tradition mixer med afrikansk kora, talking drum, sang m.v. Bortset fra to af de irske musikere har alle været stærkt involveret i musikalske blandingsformer. Den fælles ballast i fusionsmusikken er måske forudsætningen for den vellykkede balance mellem CD'ens elementer (Realworld). "File under European Roots Music", står der med store typer på *Uhlman's CD Acoustic Power*. De to unge brødre *Johannes* og *Andreas Uhlmann* og *Uli Stornowski* kunne man opleve ved dette års EBU festival i Roskilde. Kombinationen af toradet harmonika, basun og djembe blev udnyttet til det yderste. Ofte lå melodi og akkorder i harmonikaen, hvorunder funky og varieret baslinie på basunen og afrikansk inspireret djembespil gav nye dimensioner til traditionelle melodier fra Tyskland, Frankrig, Balkan og Sverige. En anden af multi-instrumentalisternes kombinationer kunne være violin, skalmeje og bouzouki, hvilket gav et helt anderledes udtryk. Sprudlende og levende ny folkemusik fra Tyskland, hvor folkemusik siden anden verdenskrig ellers har været et tabublagt begreb. Af cd'ens tretten titler er der fem egne kompositioner og otte traditionelle fra Tyskland og andre europæiske lande. Gruppen har her fået forstærkning af *Matthias Weyrich* på violin og *Till Uhlmann* på drejelire. *Un Limited Music And Noise*. (R.U.M.Rec.; R. Breitscheid Str. 39, 04105 Leipzig) På World Music Chart's andenplads ligger tyske *Schäl Sick Brass Band* med *Majnoun*. Med rødder i bayersk brassband tradition har orkestret udviklet en uortodoks blanding af polka, funk og afro. Efter at den persiske sanger *Maryan Akhondy* er blevet medlem af orkestret, har musikken taget en drejning mod det mellemøstlige. Orkestret som er baseret i Köln er en del af det multikulturelle miljø som er med til at farve de årlige karnevaller. Persisk musik med skæve taktarter og mørke molskalaer udgør cirka halvdelen af CD'ens repertoire. Sydafrikanske *Abdullah Ibrahims African Marketplace* findes her i en New Orleans udgave, og nigerianske *Fela Kuti's Colomentality* har til lejligheden fået en ny tekst af rapperen *Ade Odukoya*. Der er også en operettebid af *Offenbach*, en Dresdens polka, en brasiliansk samba og en italiensk tarantella. Cd'en slutter med en blanding af remix og brass-grooves. En ordentlig appetitlig mundfuld. (Network, tlf. (+49) 69-4990097) Først høres congas og claves – cubansk rumba, og hvad sker der så: Hey jude, don't make it bad....osv. Skift til ren salsa-groove i omkvædet, krydret med spidse blæserriffs. Solodel med la la la la la la la la hey Jude og sangimprovisation på spansk. Senere bliver *Can't buy me love* sunget udelukkende på spansk under titlen *No Puedes Comprame*. Salsa-pladeselskabet *RMM* har samlet deres bedste kunstnere om projektet *Tropical Tribute to the Beatles*. Coverets lay out er inspireret af *Sgt. Pepper*. Øverst, tronende over en conga-tromme er et persongalleri af afdøde salsastjerner i sort/hvid, og nedenunder de nulevende stjerner i farver. *Celia Cruz*, *Oscar D'Leon*, *Tony Vega*, *Johnny Rivera* synger sig igennem tretten Beatlesmelodier og slutter alle sammen med at synges *Come Together*, som i denne anledning hedder *Vamos Juntos*. Det er et interessant eksperiment som fungerer udmærket på dansesgulvet, men det går unægteligt ud over originalerne at blive slæbt gennem RMM's poleremaskine. Enkelte numre fungerer godt, men de fleste får et ufrivilligt (?) humoristisk skær over sig. (RMM, RMD 82011)

OBS! Læs i Verdensmusikillægget om Verdensmusik i oktober og Verdens Musikfestivalen i Vejle d. 26 oktober.

Det mest bemærkelsesværdige og overraskende genembrud sidste år må den californiske kvintet **Korn** noteres for. De tog røven på alle, da de med deres debut, meget opfindsomt også kaldet *Korn*, solgte stive 800.000 i staterne uden megen MTV-airplay. Nogle jubledede over den mærkværdige og sælsomme weirdo-metal, der med en blanding af hip-hop, hardcore, metal og ganske almindelig besynderlighed beskrev et univers beboet af neuroser, psykoser, fobier og diverse andre sindslidelser, mens andre undrede sig. Hvis du jubledede, så sæt et kryds i kalenderen ved den 14. oktober – datoen, hvor et nyt Korn-album, *Life Is Peachy*, vil komme til verden. Du har muligvis allerede hørt den første single *No Place To Hide*. Korn er i forvejen garanteret massiv omtale ikke blot med debut'en in mente, men i ligeså høj grad pga. teksterne til opus 2, der ikke lægger fingre imellem. Med titler som *Adidas*, der ikke er en slagsang for sportstøjsproducenten, men står for *All Day I Dream About Sex*, *K**t*, *Porno Creep*, *Ass Itch*, *Swallow*, *Kill You* er der lagt op til spredt forargelse. Korn skulle oprindeligt også have medvirket på soundtracket til *The Crow II: The City Of Angels* med nummeret *Sean Olsen*, men nummeret måtte falde for censorernes saks pga. af linierne *I'm Coming, I'm Coming, I'm Coming On You...* Forældrene til den 15-årige Elyse Marie Pahler sagsøger i disse dage **Slayer** i endnu en af de retssager amerikanerne er mestre i. Teenage-pigen Elyse blev dræbt, torteret og voldtaget af tre 15-17-årige drenge. Alle tre drenge var medlemmer af dødsmetalbandet Hatred, der efter sigende var meget inspirerede af Slayer. Sagen er endnu et eksempel på, at en tragedie, der involverer mindst et fuldstændigt meningsløst dødsfald, gennem en lang cirkusforestilling i en retssal bliver forvandlet til en absurd farce...

Alle yndere af den progressive metal kan godt glæde sig til 1997. De øjeblikkelige kejsere inden for genren, **Dream Theater**, har skrevet sange til deres fjerde skive ligesom dem o'er af sangene er blevet fabrikeret. Titlerne er: *Raise The Knife*, *Where Are You Now*, *Take Away My Pain*, *You Or Me*, *Anna Lee*, *Burning My Soul*, *The Way It Used To Be*, *Lines In The Sand*, *Just Let Me Breathe*. Producervalget er endnu ikke blevet afsløret, men tiden nærmer sig hvor kongerne af halsbrækkende temposkift, synkrone soli og storslåede, episke lydudfoldelser entrere studiet for at smække sådan cirka firs minutters musik ned. Og som om det ikke var nok, har endnu et progmetalband et album i kanden til 1997, det drejer sig om veteranerne **Fates Warning**. Deres næste album vil kun indeholde ét nummer, men det er et meget langt et. Forvent at der tekstmæssigt bydes på et stortladent koncept omhandlende noget komplet uforståeligt og eksistentielt.

Corrosion Of Conformity: Wiseblood (Columbia)
Wiseblood er det perfekte soundtrack til en hed og kortvarig affære med en sixpack. *Wiseblood* er svedig, beskidt guitarlyd, ja måske den bedste guitarlyd i hele verden. *Wiseblood* er Ned Beatty nede på alle fire, husdyr der løber løbsk i studiet og sikker kandidat til en af årets bedste metaludgivelser. *Wiseblood* er bluesy metalrock i verdensklasse og alle pengene værd.

Dominus: The First 9 (DIEHARD)
View To The Dim, Dominus' debut, imponerede mig ikke synderligt, men med *The First 9* er der grund til at lade kæben falde til gulvet. Fra at være et halvkedeligt black/death-ensemble har Dominus udviklet sig til en velsmurt groovemaskine, der leverer veldrejet død med præcis den nødvendige mængde variation i form af en pæn dosis melodi. Tekstmæssig har vi at gøre med et virkeligt mystisk koncept, der nok skal sikre tekstforfatter Michael Poulsen en direkte billet til den lukkede med forlænget ophold på ubestemt tid.

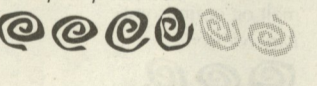
Solhverv: Tågernes Årtusinde (euphonious/Voices Of Wonder)
 Det måtte jo ske før eller siden, et black metal band med udelukkende danske tekster. Solhvervs tekster har sin helt egen særegne charme, der på ingen måde matches musikalsk. Her taler vi virkelig om en noget tvivlsom og omtåget affære, der halter årtusinder bagefter bannerførerne for den i forvejen ret primitive black metal-genre.

Sanne Salomonsen: 1996
 -Virgin
 Det er ikke de store landvindninger, som Sanne Salomonsen gør sig på hendes dansksprogede album 1996. Men her er tale om dansk poprock i særklasse, der på fremragende vis udstiller traditionisterne Sanne og Nikolaj Steen i et frugtbart samarbejde. Det er nemlig venen og kollegaen Nikolaj Steen der ligger mere end bare en enkelt grundsten til 1996. Han fungerer både som producer og musikalsk hovedleverandør, og hvad han ikke har formået at tilføre rockmusikken i eget navn lykkes til og med kryds og slange i Sannes navn. Han får ganske enkelt det bedste frem i Sanne, som denne gang har lavet et album, der er herligt befriet for internationale ambitioner og fortænkte intentioner. Et album, der viser Sanne, som en afslappet og behændig dansk sangerinde. Det hele starter ellers lidt slapt med *Mødet Med Din Mund*, der ikke rigtig rykker, men den suveræne refrænsangerinde kaster sig straks ud i øreklaskeren *Guder Og Gudinder*, og på den måde bumper 1996 afsted, dog uden egentlige svipsere. Nikolaj Steen holder nemlig Sanne i kort snor, så hun ikke når at lade sig rive med af pludselige følelser og stemninger. I stedet får vi et klokerent Sanne-hit i *Den Lille Løgn* og en flot popballade i *Gadebarn*.

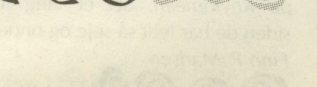
Hele molevitten kører som en velsmurt maskine, hvor guitartalentet Jonas Krag har en velfortjent hovedrolle. Men den absolutte star er jo Sanne, og det er i det hele taget en fryd at lægge øre til en erfaren sangerinde, som i den grad er dus med sit modersmål. Der er heller ingen som Sanne, som på krukken vis kan frasere over ordet "du". Og med sikker rygdækning i kompetente danske sangskrivere som Elisabeth Gjerluff Nielsen og Steffen Brandt, ligger ordene bare rigtigt. 1996 vil bestemt markere Sanne som vores mest trofaste og formfuldendte sangerinde, der uden at blinke med øjnene kan gøre banaliteter vedkommende, og så er man nået langt.

Jan Opstrup Poulsen

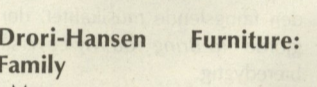
Heavy Stereo: Déjà Voodoo
 -Creation/Sony
 Den engelske musikscene har de sidste to års tid kastet sig over alt, hvad der er retro, især rockmusikken fra 60'erne har ofte været det sagesløse offer. London kvartetten Heavy Stereo er ingen undtagelse på deres debut *Déjà Voodoo*, dog er det 70'ernes scene de stikker deres små tilbage-skuende nåle i. Uden nogen form for respekt prøver de at skabe magi ved at kopiere Rod Stewart & The Faces tilsat T.Rex riffs, håndklap og bølgende korvokaler. Vist svinger det på numre som *Tell Yer Ma*, *Bangers and Mash* og *Deep Fried Heart*, men det er for åbenlyst et tyveri til nogensinde at kunne blive en smule troværdigt. For meget deja-vu og for lidt voodoo.

Finn P. Madsen

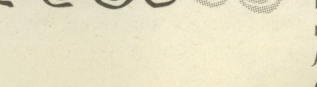
De La Soul: Stakes Is High
 -Tommy Boy/Mega
 Gode gamle De La Soul er tilbage med en ny LP. Denne gang står de stort set selv for produktionen, og det er tydeligt at de er blevet inspirerede af deres tidligere producer Prince Paul, for musikken er typisk "De La-agtig" – med det mener jeg blød, men samtidig sprød funky hip hop-musik. Der er ikke, i modsætning fra tidligere albums fra denne trio, noget disko-hit, og man kan også kigge forgæves efter et såkaldt MTV-hit som De La altid har haft trang til at lave. Personligt tror jeg ikke at de gider den slags mere, og at de simpelthen laver den musik, de har lyst til. Nu er det sådan at man simpelthen ikke kan bedømme *Stakes Is High* på et par numre – det er en LP man skal høre fra start til slut, for at forstå, hvor De La Soul står i dag, og helhedsindtrykket er overdrevet positivt. Det er sgu' lang tid siden, at jeg har hørt en hel LP uden at lige springe et track over hist og her.

Michael C.U.P. Rasmussen

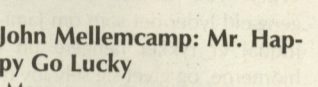
Drori-Hansen Furniture: Family
 -Mega
 70'er-revivalen har efterhånden huseret længe og intenst, men indtil videre har det hovedsageligt været som et pudsigt mellem-spil eller en halvdårlig joke. Det kitchede årti har i den grad appelleret til den dårlige smag – også musikalsk. Hverken Diskofil, Master Fatman eller Abba Revival har kunne tage årtiets musikalske forklædninger seriøst. Det gør Drori-Hansen derimod. Med deres andet albumudslip ser det rigtig skidt ud for Zapp-Zapp fans. For sangeren Erann Drori og makkeren Casper Hansen spiller på *Family* en tæt svingende soul, som den blev spillet dengang svaj i bukserne var revolutionerende. En cremet og letflydende soul, der kryber ned i skoene og giver legemet en behagelig kropstemperatur. *Family* er nemlig først og fremmest behagelig. Blød som en ægte divanese, hvor man hurtigt forsvinder i magelighed. Hvor Drori-Hansens debutalbum *For Their Friends* på mange måder virkede ufærdig og for slap, er der strammet gevaldigt op på *Family*, der indenfor soul og funken favner bredt og varieret. Væk er den imiterede Stevie Wonder og fremme er soulsangeren Erann Drori, der bakkes op til fuldkommenhed af Ivan Horn på guitar, Klaus Menzer på trommer, Otto Sidenius på keyboards og selvfølgelig duoen anden halvdel på bas. På *Family* lyder Drori-Hansen Furniture også mere som et sammentrængt band end bare et fornøjeligt fritidsprojekt. Med *Family* er duoen blevet fuldtidsarbejdende, og hvis de to barndomsvenner fortsat kan tage hånd om soulmusikken med lige dele alvor og kærlighed, er det et farvel til funkbandet Zapp-Zapp, der allerede er et ubetydeligt komma i fortiden.

Jan Opstrup Poulsen

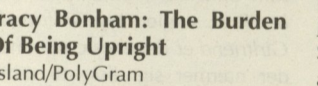
Neneh Cherry: Man
 -Virgin
 Efter måneders forgæves venten har Neneh Cherry nu endeligt udsendt sit 3. album med den enkle titel *Man*. Og den har været værd at vente på. Tilbage er de rå og enkle tekster, Cherry's fremragende rap-vokal og den scratchende, hvinende, pumpende orkestrering, der bygget op om de små fire akkorder, der er blevet Cherry's varemærke. Det er sejt og sexet, og de tungt anlagte, slæbende trip hoppende numre, som *Trouble Man* og det ligeså tungt rockende *Kootchi*, viser Neneh Cherry's store format som formidler af enkle tanker om det evigt besværlige og inspirerende forhold mand/kvinde. Neneh Cherry beviser igen på *Man*, at hun er den sejeste kvindelige udøver indenfor sin genre. It's as simple as that.

Mia Pollmann

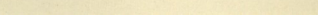
John Mellemcamp: Mr. Happy Go Lucky
 -Mercury
 Muldrockeren John Mellemcamp er for alvor ankommet til dette utrolige årti. På hans nye og til tider fremragende *Mr. Happy Go Lucky* har han brugt dance-manden Junior Vasquez til at skyde moderne rytmer direkte ind i de tykflydende rock-årer. Mellemcamp er ikke sikret spilletid på undergrundsklubber, men han formår at kombinere Vasquez's dance-erfaring med en god fornemmelse for, hvor langt hans solide og traditionelle rocksange kan trækkes, formes og udvides. Og en gudsbenådet sangskriver er han stadig. *Mr. Happy Go Lucky* er et billedalbum, hvor der elegant skiftes mellem afklarede personlige closeups som *The Full Catastrophe*, præcist tegnede portrætter af skæve eksistenser som *Jerry* og skræmmende shapshots af ondskab som *Mr. Bellows*. Der er en sunpet, svingende spilleglæde over hele albumet, der beviser, at John Mellemcamp trods hjerte-tilfælde og nedsat cigaretforbrug stadig er i den øverste division af amerikanske sangsmæde.

Lars Nielsen

Tracy Bonham: The Burden Of Being Upright
 -Island/PolyGram
 Man tager en spinkel pige, der er klassisktrænet violinist, og giver hende en elektrisk guitar i hånden. Herefter får man hende til at skribe al sin opsparede vrede ud under sikker kontrol af et par vægtige producerdrenge. Det lyder koldt og beregnende, men er den halve sandhed bag Tracy Bonhams rockdebut. Den anden halvdel af sandheden er nemlig, at Tracy Bonham er en ganske slagkraftig dame, der føler sig som en fisk i vandet blandt hylende guitarer og en pumpende rockbund. *The Burden Of Being Upright* er et rigtigt balls-off rockalbum, der giver klare mindelser i retning af Alanis Morissette, men Bonham har en lidt større tyngde i sine melodier. Albumet er måske en anelse for velproduceret af Sean Slade og Paul Koldrie (Hole, Radiohead, Morphine), men Bonham finder næppe violinen frem de næste par dage.

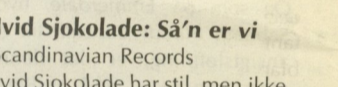
Jan Opstrup Poulsen

Midnight Oil: Breathe
 -Sony Music
 De australske rockmastodonter har klogeligt nok taget en dyb indåndning før indspilningen af deres 10. album, der igen gør Midnight Oil til et både vedkommende og tæt spillende rockband. Efter gigantsucces'en *Diesel And Dust* fra 1987, den alt for stort anlagte efterfølger *Blue Sky Mining* og den allerede glemte *Earth And Sun And Moon* fra 1993 trækker Midnight Oil atter vejret frit og ubesværet. Den ofte lidt overdimensionerede rockform og hårde politiske agitation er blevet nedtonet til fordel for en legende let og søgende rockmusik, der stadig har idealerne på plads uden at udbasunerer dem i frustrerede krampe-trækninger.

Vigtigst er dog Midnight Oil's musikalske revision. Bandet bringer absolut intet nyt til torvs, men har fundet tilbage til en rastløs og tæt spillende garagelyd, der giver den karismatiske sanger Peter Garrett langt større råderum, og mulighed for at vise sin sande formåen. De bedste steder besidder de australske frontkæmpere U2's nysgerrighed og Neil Youngs højspændte elektricitet, og det gør *Breathe* til et af Midnight Oil's absolut bedste albums.

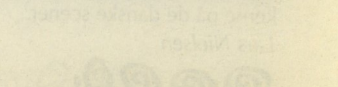
Jan Opstrup Poulsen

Hvid Sjokolade: Så'n er vi
 -Scandinavian Records
 Hvid Sjokolade har stil, men ikke forstået på den måde, at jeg synes det er et stilet image de 3 drenge kører – "vi er bare lig'som jer" og "vi er ikke noget særligt", er bare nogle af de meget ydmyge sætninger, man kan høre fra sådanne 3 små snotthalpe, der ellers fører sig frem med halvfæde hip hop-maver og gummiarme. På *Så'n er vi*, bliver der med et fedt flow rappet om hvor ligegyldigt fedt de 3 har det til daglig, og det der er godt ved teksterne, er at man føler sig truffet, det kunne jo lige så godt være mig, der blev busted med *Pikken i Hånden*, eller mig der havde brug for *Penge*, eller mig som *Bajerne Forvandler* til psykopat – ja, man ku' jo blive ved. Hvid Sjokolade har en utrolig mass appeal, men insisterer på at holde fast i at de er, og agter at fortsætte med at være hip hopper. På et nummer som *Mer' End Hvad Du Ser* prøver de at fortælle alle som ikke kender noget til hip hopkulturen, hvad den er for en, og specielt hvad hip hop ikke er. På *Det en Sjokoting* fortæller de om hvordan de selv opfatter hip hoppen, og hvilke elementer de ikke bryder sig om ved hip hopkulturen. Forleden læste jeg for øvrigt at Erik Clausen udtalte at: "det er ikke på den etablerede pop/rock-scene, man skal lede efter fornyelser i det danske sprog, næh, det er sku' hos de unge rappere", og endnu engang har den gode Clausen ret, lyt selv med på denne kanon-debut fra Hvid Sjokolade.

PS: Musikken er også fed.

Michael C.U.P. Rasmussen

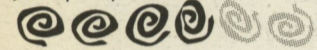
John Cale: Walking On Locusts

- Rykodisc/MD

John Cale har sandsynligvis top-pet kunstnerisk, men det forhindrer ham ikke i fortsat at skrive vandtætte sange. På *Walking On Locusts*, der er Cales første studiealbum i seks år, møder vi den venlige og imødekommende herre, som altid har været sin egen, og bestemt ikke bryder sig om at blive kostet rundt med af sin gamle makker Lou Reed. Til gengæld har han allieret sig med blandt andet Maureen Tucker og David Byrne på dette yderst afvekslende album. Cale prøver ikke at tækkes de ungdommelige idealer, men står ved sine grå stænk i håret. Med sin mørke og varme vokal giver han sit bud på en række modne sange, der holder et adstadigt tempo, og frasiger sig umotiverede eksplosioner.

Bedst lykkes hans flirten med countrymusikken, og *Crazy Egypt* der er skrevet med David Byrne udstråler også en vis portion originalitet, men ellers bliver det mest ved hyggemusik fra Onkel Cale.

Jan Opstrup Poulsen

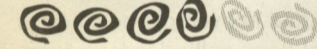

60 Ft. Dolls: the big 3

-BMG

De er fra Wales, og deres guitarist hedder det samme som en af de originale medlemmer af Status Quo. Alligevel er 60 Ft Dolls værd at bruge tid på. Deres debut *the big 3* er energisk konstant kortrock med melodi. De blander lidt punk og tresserrock med en pågående attitude, der stinker langt væk af "her kommer vi, og vi gør sgu lige, som vi vil". Og det gør de ret godt. 60 Ft. Dolls er ikke guds gave til musikbranchen, men de spiller råt uimponeret og kan skrive små, gode sange.

Lars Nielsen

The Kelly Deal: Go To The Sugar Altar

-MD

Mørke skyer trak sig op omkring Kelly Deal, da hun i december 1994 blev arresteret for narkotika-besiddelse. For efter at have været stofmisbruger siden hendes fjortende år, syntes hun at være kommet så langt ud, at hendes fremtid i bandet The Breeders, som hun var kommet med i på foranledning af tvillingesøsteren Kim Deal, at være noget uvis. Efter at have været indlagt til afvænnning, været clean i over otte måneder og flyttet St. Paul langt væk fra narkomiljøet, rejser hun sig værdigt med hendes nye band The Kelly Deal 6000 og debuten *Go To The Sugar Altar*. Det kunne ligeså godt være det næste Breeders album, for de to søstre går næsten i samme sko, når der skal spindes små finurlige sange med skæve faldgruber. Intet er givet, først skramler musikken derudad, derefter går den næsten i tomgang for igen at bryde med nogle alarmerende guitar-støjflader. *Go To The Sugar Altar* er Kelly Deals eget lille iørefaldende og musikalsk sobre syretrip med masser af lunefulde psykedeliske inputs, og den beviser at hun blomstrer aldeles farverigt på egen hånd.

Finn P. Madsen

Steve Harley: Poetic Justice

-Kavan

Med bare to sange helt tilbage fra 70'erne har Steve Harley skabt sig en fast plads i rockhistorien. *Sebastian* og *Make Me Smile (Come Up And See Me)* er sange, som stadig fortjener at blive lyttet til. Siden har den sympatiske og intellektuelle sanger og sangskriver udgivet hurtigt glemte solo album og spillet skuespil. Nu er han ude med den ujævne *Poetic Justice*, der osrer langt væk af seriøs sangskrivning med poetiske ambitioner. Steve Harley kan stadig skrive sange, selvom de ikke har samme klasse som sangene fra 70'erne. Både *That's My Life In Your Hands*, *Loveless* og *Two Damn'd Lies* er glimrende rock-folk numre, hvor Harleys fornemmelse for ord og melodi skinner igennem. Men resten er en halvkedelig oplevelse. Og hans coverversion af Dylans *Love Minus Zero-No Limit* er en direkte pinlig opvisning i misforstået ærbødighed og kvalmende keyboard-strygere.

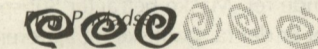
Lars Nielsen

Rocket From The Crypt: Scream Dracula Scream

-Virgin

"Punk is dead" lyder den sidste note i innerslevet på San Diego kvartetten Rocket from the Crypts tredje album *Scream Dracula Scream*, et statement der indimellem forekommer noget uforståeligt, for meget af tiden lyder bandet, som om de har sat tænderne i The Clashs kødelige rester. Udspillet er en rigtig blodsuger, der med sin blanding af hyper aktiv rock'n'roll og punk-attitude flænses i lytteren fra start til slut - her gives ikke megen pusterum til sarte sjæle. På *Scream Dracula Scream*, som er indspillet live, har gruppen hentet trompet og sax ind i lyd-billedet for at give albummet et snert af sort stax-soul og det lykkes aldeles glimrende. Bandet ter sig det meste af tiden som en rigtig gemen køter med sin swingende hårdtpumpede lyd, der hele tiden trænger sig på med nogle melodiose og skiteagtige refrains. Dog synes denne bastante rock dog indimellem at mangle nogle flere kælnede tiltag midt i de frådede guitar rundgange, som gang på gang blæser lytteren omkulde.

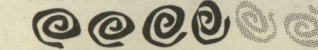

Acoustic:

-April Records/Voices Of Wonder

Alias'ernes band over alle slår til igen. Bandet hedder Future 3 og dæknnavnet for en tredjedel af den fremragende københavnske trio er denne gang Acoustic. Jesper Skaanings valg af dæknnavn skal ikke tages for bogstaveligt, men nærmere betragtes som et andet udtryk for det enkle og forfinede lydbillede, som Skaaning præsenterer os for på hans debut, *No. 1*. Vi er i gentagelsernes verden hvor udsving er sjældne og ro er den fremherskende følelse. Ikke at *No. 1* på nogen måde er ambient i udtryk; albummet fremstår snarere som en samling blødt vuggende, elektroniske vuggeviser gennem den minimalistiske og tikkende stil, der kendetegner de fleste numre. En fin og interessant debut, der hædrer enkelthedens kunst.

Mia Pollmann

Ved: Michael C.W.P. Rasmussen

Rockers By Choice er i øjeblikket i fuld sving med deres comeback med LPen *De fem på flugt* på gaden, og en igangværende tour med et slamin' live show, som jeg oplevede i Århus sammen med 3-400 mennesker. Jeg må indrømme at de rykker live, hvor deres erfaring er guld værd. Det er også som om at teksterne giver mere mening, efter at jeg nu har set dem live, specielt *Jeg Er Skizofren* holder live. Tjek dem ud hvis du får chancen. RBC spiller følgende steder i oktober: d. 5. i Brædstrup, d. 10. i Struer, d. 11. i Nyborg, d. 12. i Fredericia og d. 26. i Hillerød. **Kølig Kaj** og hans backup vokal-guy **Medie Peter** varmer op for RBC på hele efterårs touren.

Hvid Sjokolade's LP *Så'n er vi*, er netop udkommet (også på vinyl!) og den "holder herre". Hvis der ikke er nogen anmeldelse i denne udgave af GAFFA, så kan du finde den på Internettet, hvor GAFFA også styrer pisset på "G-punktet" (www.GAFFA.DK).

For nylig blev der afholdt *Battle of the Year*, som du kan læse mere om andetsteds her i bladet. Selve turen til Hanover gik over al forventning - jeg mener, 50 hip hoppere på samme hotel, hvor det lykkes receptionen at få 3 klager inden folk var chekket ind. Bortset fra tumult og ødelagte døre, forløb turen rimeligt. **Faktaposen** viste en sand jysk drukånd med en kasse af Harboes 110 bajere og en liter Jägermeister hver, det førte dog senere til lettere hukommelsestab og en mistet taske.

"DM i Dansk Rap 96" hedder en ny konkurrence, der består af 3 indledende runder i København, Odense og Århus, som blev afviklet i slutningen af september, og nu er man så nået til finalen, som foregår på X-Ray i København, torsdag d. 3. oktober kl.20, med shows fra følgende kunstnere: **Den Gale Pose**, **Malk De Kojin**, **DJ Noice**, **Kenneth K** og breakdance med **Freestyle Phanatics**. Udover alle disse folk, kan du møde de bands/solister, der er gået videre til finalen i konkurrencen. Resultatet kan du læse i næste nummer af GAFFA. Torsdag d. 10. oktober vil der være det vildeste jam i Århus, nærmere betegnet i Ridehuset, hvor noget så sjældent som en graffiti-battle vil foregå imellem **Swet** og **Dise**. **CMP** fra Næstved vil også male, men ikke battle. Desuden vil der være breakere fra hele landet repræsenterede og følgende rapnavne er på plakaten: **Sund Fornuft**, **Kølig Kaj**, **Per Vers & Clemens**, og de sidste 2 vil bare være nogle af de mange der vil battle. Selveste **Tue Track** vil aftenens konferencier, og jeg skal huske at skrive at det allerede starter kl. 18:00.

Her til sidst vil jeg lige tilføje, at undertegnede og en guy ved navn **Allan Skjærn** er begyndt at lave hip hop-TV på XTV, som sender på Københavner Kanalen. Programmet er et funky småfjøllet hip hop-TV show, og går under det latterlige navn **Love Hurts**. Du kan lure os hver torsdag kl. 17:00, med genudsendelse fredag og tirsdag kl. 12:30, og med det er jeg ude som 2 Pac.

dEUS: In A Bar, Under The Sea

-PolyGram

Det er ikke hverdag at et belgisk band betræder de engelske musiktidsskrifter med så meget bevågenhed, som da Deus udsendte deres debut *Worst Case Scenario* i 1994. De engelske anmeldere var mere end begejstrede for dette belgiske ensemble, som på debuten spillede en respektløs psykedelisk rock, der hentede inspiration fra både jazz og folk. På deres andet udspil er der heller ingen grænser for opfindsomheden og spontaniteten, hvilket slet ikke er nogen dårlig indgangsvinkel til fornøjelse, desværre havner flere af numrene i en blindgyde, hvor de spænder ben for sig selv ved at ville for meget. Skurende guitar-flader, skrattende vokaler, hylende violiner og truttende trompeter hviner om ørene på en, for derefter at gå ned i tempo, inden der igen spilles op til storm. dEUS lægger yderligere en alen til det i forvejen fordrejede og uberegnelige musikalske landskab, som i længden bliver for knoldet og uigennemtrængelig.

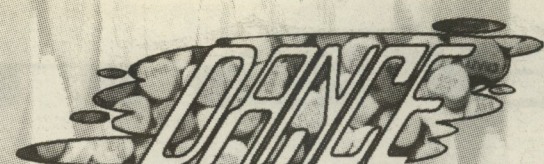

Cathedral: Supernatural Birth Machine

Earache/Voices Of Wonder

Hvor Cathedrals debutalbum, *Forest Of Equilibrium*, bød på måske verdens langsomste dødsdoom, har de sidste to skiver *The Ethereal Mirror* og *The Carnival Bizarre* bevæget sig i retning af en mere svingende 70'er heavy rock'n'roll. Englændernes fjerde album byder ikke på de store stilistiske udsving, men fortsætter udviklingen fra de to forrige albums. Problemet med *Supernatural Birth Machine* er, at man under gennemlytning for let forfalder til at lege 'hvilket Black Sabbath album er det riff hugget fra'. Og det er lidt ærgerligt for Cathedral bearbejder ellers stilarstens parametre fint. Et andet ankepunkt er sanger Lee Dorrian, der lyder som om han har en mellemstor gnaver snildt indopereret i tarmkanalen. Hans vokal er mildest talt rædselsfuld og ødelægger en del af glæden ved den ellers herlige Sabbath-tribute rock, bandet gør sig i.

Keld Rud Nielsen

Ved: Domino

S pørgsmålet er ikke længere om man kan more sig uden alkohol.....!Det kan man godt, skulle jeg hilse at sige, fra en ældre mand jeg mødte ved busstoppestedet. Men ét er sikkert; musik skal der til, hvad enten det gælder et tyrolertelt eller en kælder-beværtning. Nu er det så op til dit inderste "JEG", at vælge den rigtige rytme og det rette kvantum. Er dit eneste musikalske formål udelukkende, at skræmme livet af uskyldige jitterbug-dansere så hold dig til *Higher State of Consciousness* - ellers er du *Left Above The Sky*, som også er titlen på **Josh Wink's** nye album-udspil. Wink er en alsidig herre, hvilket de fleste DJ's allerede har erfaret gennem de seneste års mangfoldige 12"-udspil (remix eller ej). Det er dog først ved den 10'ende gennemlytning af albummet, at den nye *Higher State*-generation (måske) vil falde til "Josh-patten". Blandt mine favorit-tracks er den "sumpede" *Warm Wet Sand* og det "uptempo-pumpende" *Verano-Azul*. Albummet findes som dobbelt-CD og triplepack-vinyl på Nervous Records.

En anden amerikansk personlighed **DJ Sneak** har nyligt udsendt et EP-udspil. Det er en 6 track dobbelt-12" selv-produceret house-ting med det sædvanlige disco-touch, et stænk electro med et "bund-punch" der er til at forstå (Strictly Rhythm). Skal det bare være 100% disco-house, har *Disco Dancin'* fra *Smokin' beats*-serien nået det fjerde stadie. **DJ Tonka** har remixet, men det er **Booka Shade's** tykke og velsvingende remixes som skal have den løftede tommeltot. Opskriften er gammel, men ikke forældet når husets dansegulv skal pakkes. **Stretch 'n' Vern** har også samlet mølposen (næsten) tom. Top 10-hittet *I'm Alive* når efter min mening ikke førnævnte til sokkeholderne. Det skyldes måske *Boogie Wonderland*-samlet, som Earth Wind & Fire allerede har "nævenyttig-gjort" til hudløshed. Objektivt set er det muligvis en god anledning (for jeres forældre) til at dykke ned den musikalske scrapbog fra en tid der svandt.... snøft!! Også house, men i det mere luftige hjørne er *Want Love* fra **Hysteric Ego**. Et kommercielt dansehite, som bør nydes i Jules Vern og Seb Fontaine's *Itchy and Scratchy*-mix. (Warner Music). Rå og mere techno er **Scoria Desiera's** EP *Klassisk tech-opbygning med en bassline hylende i vilden sky*. God! Også goa-trance-genren har nyt at byde på for alle os entusiaster som bare ikke kan få nok, selvom en erfaren kyniker nok vil spørge sig selv hvad nyt der er i goa..... Koyote Records har på baggrund af mangt en 12" udsendt opsamlingen *Strange Vibrations*. En ok lille sag, som dog nok må se sig overhørt, når den nye *Phosphorescent*-compilation fra T.I.P. Records er på pladespilleren. Store navne som **X-Dream**, **Hallucinogen** og "danske" **Orichalcum** pryder dette længe ventede album. To af gutterne fra sidstnævnte optræder desuden som **Alienated** på den seneste Matsuri Records compilation. Det er franske **DJ Byzught**, amerikanske **Jeff** og danske **Thomas** du skal rygklappe for *Free Return*, måske de så laver noget mere? Flere psykedeliske godter kunne være *Transient Compilation* (Electric Universe, M.F.G., Cosmosis m.fl.) Sidst men ikke mindst er **Flying Rhino's** seneste compilation (eminent).

Drum'n'bass på Ministry of Sound? Jo, det ellers så housede club-label følger det engelske trend (tildels); du er nemlig pisket til at købe alle 3 CD'er i *5 years of M.O.S*-opsamlingen. Det er desværre sådan for den inkarnerede "jungle-fan" at bla. **Todd Terry** og **Jon Pleased Wimmin'** følger med det ellers så kølige **L.T.J. Bukem**-mix. Håber du også kan li' house. Mere "downbeat" er **Kruder** og **Dorfmeister's** trip-hop mix i serien *DJ Kicks* (K7) Du møder bla. danske **James Bong**, **Hardfloor** og selvfølgelig de to dj's egen-produktion. Mixet er lidt tungt bagi, men hver ting til sit tidspunkt, dagen derpå... Ellers er der jo **Jamiroquai's** *Travelling Without Moving*. Det måtte for min skyld gerne flirte lidt mere med drum'n'Bass, som M-Beat-hittet *Do You Know Where You're Coming From* gør, men alt i alt et ok hygge-album."Kald det kærlighed, kald det lie' hva' du vil....."

Domino

DJ Rad Rice's fave ten (Tag Records, Stumble, UK)

- 1) **Der Dritte Raum**: *Narkose* (Eye Q)
- 2) **Deeper Throat**: *Mouth Organ* -remix (Stumble)
- 3) **Jeroen Verhey**: *Secret Cinema vol. 2* (Music Man)
- 4) **Steve Mason**: *Cenception Vessel* (Experience Grooves)
- 5) **S+M Project**: *The Lights* (Stumble)
- 6) **Christopher Just**: *Jeans + Electronic vol. 2* (Test Tube)
- 7) **Val Weller**: *Liar* (Suntune)
- 8) **Freakpower**: *Can You Feel It* (Fourth and Broadway)
- 9) **Schulmädchen**: *Gert Wilden + Orchestra* (Report)
- 10) **X-Press 2**: *Tranz Euro Xpress* - Ian Pooley-remix (Junior Boys Own)

Ved: Nils Harbo

Single Sex Society

Info: 33 15 49 10

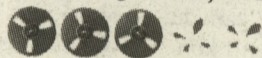
Herværende og nærværende båndsalatredaktør har før skrevet om de tre sprøde herremodeller fra Nykøbing Falster, der udgør Single Sex Society. De spiller stadig fuldfed falsterrock, med gode nuancer, der udnytter de begrænsede instrumentale muligheder, der ligger i trioformen. Bassen får f.eks. lov at spille små insisterende linier, der senere flås brutalt fra hinanden af grungeguitarer på tinnutusniveau; hvorefter bassen senere får lov at tage over igen. Et spændende bekendtskab og det kan høres på sammenspillet at drengene har god liveerfaring. Energien strømmer ud, men af en eller anden årsag har musikken også et element, der virker uvedkommende og ligefrem keder lytteren ind imellem. Måske er det kompositionernes beskafenhed, de mangler mere musikalsk overskud i gammeldags forstand. Energi er fedt – kedsomhed træls. Derfor holder det ikke til fem båndspoler, højst tre. Vi glæder os til næste bånd, for at se om det kan komme højere op.

Burnin Water

Info: 20 96 58 95

Karsten Olesen siger at han blev født som protestsanger og de sange han skriver er født akustiske. Han optræder flittigt på pubber og beboerhuse som solist, men har alligevel fundet tre musikere, for at danne et band. Bandet elektrificerer hans musik og forandrer den fra akustisk folkemusik til et band, der spiller rockmusik. Sjovt nok bliver stemningen og sounden da også, som da folkemusikerne i tresserne gjorde det samme. Bob Dylan, Birds, Donovan, John Denver og andre har derfor lagt den musikalske sti Karsten Olesen følger. Desværre er der efter min mening for mange heavy metal licks fra guitarist Kurt Termansen, han får lidt for ofte diarree, så alt for mange toner sprøjter meningsløst ud. Karsten Olesens sangforedrag og kompositoriske talent blæser også endnu lidt for meget i vinden – teksterne virker dog gode og har fået stor prioritet, men jeg savner mere markante melodier. Det er som at vers og omkvæd flyder ud i et. Ellers er musikstilen forfriskende anderledes og det er sjovt at få besøg fra 1967.

Bobface Betty

Info: 40 18 92 97

Som det er enhver bekendt, der læser disse spalter, har en stribe danske bands rent kompositorisk lagt sig i røven på grungebølgen og hver anden dansk rockmusiker, der komponerer sine egne sange, kæmper med at få de harmoniske "vanskelige" akkorder til at gå op og for at få dem til at lyde nogenlunde sammenhængende, sådan som det lykkedes for Nirvana og Pearl Jam, der er mestre i at forklæde atonalitet som vellyd. Desværre er det ikke alle, der har de samme melodiske talenter som Curt Cobain og (undskyld udtrykket) forstår at ramme plet, når det gælder. Det er lykkedes for Dizzy Mizz Lizzy og til dels Kashmir; men mange rammer ofte ved siden af og resultatet kan blive uvedkommende musik, der måske nok har håndværk og energi i orden, men som forbliver anonym. Det ville dog både være uretfærdigt og uhøfligt overfor de venlige sønderjyder at kalde Bobfaced Betty fra Sønderborg for anonyme eller talentløse musikere. De er faktisk i stand til at skrue melodier sammen af nogenlunde kvalitet, men der alligevel langt til at det bliver rigtig fedt. Bandet kommer uvægerligt til at ligne de førnævnte forsøg, der er gjort i halen på grungebølgens succes. De fire musikere spiller ellers rigtig godt på den selvproducerede cd og energien er på niveau med Netto kort før lukketid. Havde kompositionerne været en anelse bedre, ville det have rakt til fem båndspoler – men jeg elsker altså at høre på hits; d.v.s. sige rigtig gode sange. Det er ikke (altid) nok med højt musikalsk håndværk.

Vil du også være med i Båndsalat, så send bånd, cd, pressemateriale og fotos m.v. til båndsalatredaktør Nils Harbo, der lytter til al slags musik og bedømmer det strengt, men uretfærdigt.

Vigtigt: Mærk alt materiale med tydelig navn og telefonnummer. Ønsker du dit materiale retur, så vedlæg frankeret svarkuvert.

Send dit bånd til: Musikmagasinet Gaffa, Sjøllandsgade 92, 8000 Århus C. Mærk kuverten "Båndsalat".

Check desuden Båndsalat, bands og musik på Internettet. Brows din vej til på G•punkt: <http://www.gaffa.dk>

MUSIC
SEX
SOCIETY

Die Unfrugtbare Äpfelbaum in Hintergarten

Info: 8618 24 12

Denne måneds sjoveste, men mest upraktiske navn, spiller funky metal med inspiration fra hip hop. Det er der måske ikke noget nyt i, Red Hot Chili Pepper og andre har været der før. Men fire funky metalmusikere og en dj på pladespiller -se det er noget der rykker og skaber en usædvanlig sound, ihvertfald i forhold til, hvad der ellers plejer at blive sendt ind til denne spalte. Der er dog to ulemper: Scratchen har desværre en tendens til at drukne i larmen fra guitarerne, når der bliver spillet tunge metalriffs og det tyske navn leder tanken hen på punk fra firserne. Men drengene er ikke livstrætte eksisterer fra storbyens stenbro, de kommer såmænd fra Ørnens hjemby Herning. Iøvrigt er det også svært at få tysk til at rime på engelsk. "Listen to the sound, from the incredible äpfelbaum" lyder ikke ligefrem som det ultimative rimsmederi. Trods lidt for spredt fægtning i kompositionerne, der spænder fra rap over reggae til trash, har drengene alligevel en cool og funky charme a la Clawfinger møder Kashmir og de er tilgivet. Fire spoler, en for funk, en for rap og to for pladespilleren.

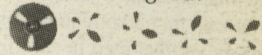
Subspecies

Info: 36 45 11 16

"Svækkelse af konkurrenceevnen" og "vi har arbejdet hårdt for det vi har opnået" er gennemgående fraser fra de riges verden. Det hævder Subspecies i hvert fald i covernoterne på deres cd, hvor de fortsætter "Hvad kan vi bruge disse mennesker til i al deres velbeslåede og komfortable tilfredshed – tjå, vi kan jo mase dem til en klistret masse, der så kan bruges til ophængning af pro-revolutionære plakater". Sådan lyder indledningen til nummeret *We Need Some Glue* og propagandaen fortsætter. Subspecies opfordrer folk til at "Organize your hate, react when they discriminate".

Kvartetten stammer fra København og spiller en slags punkinspireret form for hardcore med samfundskritisk lyrik i et opskruet tempo. Teksterne er både på engelsk og dansk – og sjovt nok kan forsanger Jonas lyde som en ung Steffen Brandt, kort sagt TV-2 anno 1980 uden techno tilsat lidt Clash og Sepultura. Desværre synger og råber samme forsanger sig igennem numrene på en måde, der ville få farmor til at hævde, at han ikke har en tone i livet. Jeg er tilbøjelig til

at give hende ret. Måske betragter Subspecies det som en anerkendende ros. Det er det rå, politiske og agiterende, der står i højsædet hos de fire københavnere, ikke musikalsk smagfuldhed. Alle numre ligner stort set hinanden – det er sgu for monotont for mig. Jeg synes til gengæld teksterne er spændende, anderledes og provokerende. Jeg kan dog ikke lade være med at spørge mig selv hvilke sange drengene ville skrive, hvis de fandt nogle søde veninder, der gav dem lidt kærlighed?

Jamiroquai konkurrence

Jamiroquai er koncert- og plade-aktuel. GAFFA udlodder i den forbindelse lækre præmier

PRÆMIERNE

1. 2 billetter til koncerten i København d. 19. november
2. 2 x 1 Jamiroquai Cd-pakke
3. 2 fede polo trøjer

SPØRGSMÅLENE

1. Hvilken slags musikgenre har Jamiroquai senest snuset til?
2. Hvilken stimulans er Jamiroquai's varemærke?
3. Hvad hed Jamiroquai's debutalbum?

Send din besvarelse til: Musikmagasinet GAFFA, Sjøllandsgade 92, 8000 Århus C. Vi skal senest have dine svar d. 16 oktober

EXIT 2000

-multimedia-teaterkoncert

Bellevue Teatret, Premiere d. 12. oktober 1996

Instruktør & idé: Tómas Gislason.

Komponister & idé: Kasper Winding, Kenneth Knudsen & Thomas Blachman.

Koreografi / stunt & idé: Alexander Kølpin, Lasse Spang Olsen.

Medvirkende: Caroline Henderson, Al Agami, Mark Linn, Lasse Spang Olsen,

Alexander Kølpin, Kasper Winding, Thomas Blachman, Kenneth Knudsen,

Martin Spang Olsen, Claus Gerving, Bo Thomas, Tina Robinson, Deni Jordan.

Bellevue Teatret, Strandvejen 451, 2930 Klampenborg. Billettelefon 39 63 64 00.

TUBORG

OKTOBER 1996

Tirsdag d. 1. - kl. 21
AMORPHIS (sf)
Therion(e) + Hardware (uk)

Fredag d. 4. - kl. 22
Verdenmusikfestival
DUB WISE + GUAYA JAM

Lørdag d. 5. - kl. 12-17
ODENSES INT.
CD/BRUGTPLADEMESSE

Lørdag d. 5. - kl. 22
SOUVENIRS

Torsdag d. 10. - kl. 21
MICHAEL KATON (us)

Fredag d. 11. - kl. 22
FIELFRAZ

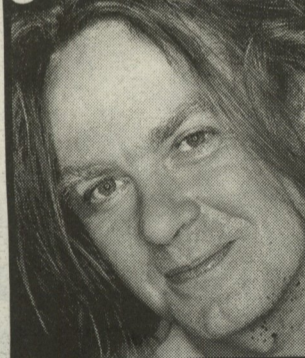
ROCKFYN 96:
Tor. d. 17. - kl. 21 - kr. 25
BEETROOT
& **URKRAFT & KLYSTER**
Fre. d. 18. - kl. 21 - kr. 25
BOYSCOUTS ON BOOZE
& **MOVE'N GROOVE**
& **THROWING BONES**
Lør. d. 19. - kl. 21 - kr. 25
SISTER HAIR & ZODIAC
& **STONED BY JESUS**

Mandag d. 21. - kl. 21
SAINTS (aus)

Tirsdag d. 22. - kl. 20.30
MOONSPELL(p)
+ **SAMAEL (ch)**
+ **ROTTING CHRIST(uk)**

ODENSE FOLK FESTIVAL:
Fredag d. 26. - kl. 20.30
HÖLDERLIN EXPRESS (g)
& **TEARS FOR BEERS (g)**
& **COWFREAKS REVIVAL**
Lørdag d. 27. - kl. 20.30
GARMARNA (g)
& **ESTHER'S PARENTS (g)**
& **KÆTTER KVARTET**
Torsdag d. 31. - kl. 22
PSYCHED UP JANIS
+ **supp PABLO**

CV JØRGENSEN

GREATEST HITS Kongreshuset

Torsdag 7. nov kl 20
Århus Billetbureau 86 13 05 44

DUB WISE
WAKE UP TOUR '96

LOPPEN
CHRISTIANIA
FREDAG-LØRDAG KL: 22-05 ANDRE DAGE 21-02
TEL. 31 57 84 22 FAX. 31 57 84 20

OKTOBER

TIR. 1. **STOTTEFEST ROCKNETRADIO** ENTRE

ONS. 2. **SIXTEEN FEET DOLLS** GRATIS

TOR. 3. **LOUNDRUMAT JOLLYCORE** GRATIS

FRE. 4. **DUCK SOUP** ENTRE

LØR. 5. **LUDO X** ENTRE

ONS. 9. **LASSE LITEN BLUES BAND** GRATIS (S)

TOR. 10. **SE DAGSPRESSEN** GRATIS

FRE. 11. **HELLACOPTERS DICTATORS** ENTRE (S)

LØR. 12. **SWARTZWALD LIBRARY** ENTRE

TIR. 15. **LISA GERMAND MOJAVI 3.** FORSALG (US)

ONS. 16. **SE DAGSPRESSEN** GRATIS

TORS. 17. **H.BLOK X DUBWAR** FORSALG (US)

FRE. 18. **RED SNAPPER** FORSALG (US)

LØR. 19. **THE JON SPENCER BLUES EXPLOSION** FORSALG (US)

SON. 20. **THE SAINTS SUGARGLAM** ENTRE (US)

ONS. 23. **ZENI GEVA OXBOW** ENTRE (US)

TOR. 24. **dEUS EVIL SUPERSTAR** FORSALG (B)

BYENS BEDSTE
WEEKEND NAT DANSE SCENE
02-05 BUS & NASTEN TIL DØREN
RET TIL ÆNDRINGER FORBEHOLD.

Oktober '96

Torsdag d. 3-10 kl 22.30 - Fri entre
GRAND MOFF TARKIN

Fredag d. 4-10 kl 23 entre/forsalg
MORRIS DAY & THE TIME
'the return tour 96'

Torsdag d. 10-10 kl 22.30 - Fri entre
ROY RICHARDS & THE GANG

Torsdag d. 17-10 kl 22.30 Fri entre
ORGANIC PASTE

Torsdag d. 24-10 kl 22.30 Fri entre
BLUE STEEL m/ Sam Mitchell

Lørdag d. 26-10 kl 22.30 Fri entre
DUB WISE - reggae

Torsdag d. 31-10 kl. 22.30 - Fri entre
THE TOM JONES EXPERIENCE

PARK
Østerbrogade 79, 2100 Ø
Tlf: 31 42 62 48 Fax: 31 42 62 61
<http://www.parkcafe.dk>
TUBORG ... gør noget ved musikken

WAFEN

Lørdag d. 5. oktober
KASHMIR
kr. 95.00

Søndag d. 3. November
URIAH HEEP
Kr. 85.00

23.10: **MAJBRIITTE ULRIKKEHOLM**

01.11: **BAAL/CATUS**

09.11: **CÆCILIE NORBY**

14.11: **DIZZY MIZZ LIZZY**

16.11: **HOTEL HUNGER**

21.11: **ØSTKYST HUSTLERS**

22.11: **MARIE BERGMAN**

23.11: **C.V. JØRGENSEN**

RØDOVRE PARKVEJ 130
2610 RØDOVRE
TLF. 36 70 45 00

PROUDLY OFF-BEAT PRODUCTIONS PRESENTS

GANGWAY THAT'S LIVE

4/10 SØNDERBORG
5/10 ALBERTSLUND
11/10 KØBENHAVN
12/10 ESBJERG
18/10 HERNING
19/10 ÅRHUS
1/11 ODENSE
2/11 FREDERICIA

NYT ALBUM
THAT'S LIFE
BMG

PSYCHED UP JANIS
Scandinavien Tour
29.10. København, Rust
30.10. Ålborg, 1000 Fryd
31.10. Odense, Rytmeposten
1.11. Århus, Huset
2.11. Kolding, Pitstop
5.11. Strækning, Studion
6.11. Oslo, Sentrum
7.11. Milano, KB
8.11. Göteborg, Underground
9.11. Albertslund, Fortælleren

New 4 track CD out October 7th.
Where The Lights Won't Shine

HUSETS MUSIKTEATER OKTOBER

On. 2. **SUPER FURRY ANIMALS (UK)**

Lø. 5. **ANESTHESIA (I)**

Ti. 8. "LITTERATUREN PÅ SCENEN"

To.10. - Lø.12. **SPOT 03**

Ma.14. **MOJAVE 3 (USA)**

LISA GERMAND (USA)

Ti.15. **DOG EAT DOG (USA)**

On.16. **H-BLOCKX (D)**
DUB WAR (UK)

Fr.18. **dEUS (B)**

Lø.19. **GANGWAY**

To.24. **MARCOS VALLE (BRA)**

Fr.25. **MELANIES BREAST**

GAFKA

MUSIKTEATERET, HUSET, VESTERALLE 15, 8000 ÅRHUS C, # 8612 0444 (ÅR)

ICO præsenterer

FAITHLESS
10/10 Kbh., X-Ray

H-BLOCKX & DUBWAR
16/10 Århus, Huset
17/10 Kbh., Loppen

MEAT BEAT MANIFESTO
21/10 VEGA - lille sal, Kbh. ★★

INTASTELLA
20/11 Rust ★★

FOOL'S GARDEN
1/11 Rust, Kbh. ★★
2/11 Kongrescentret, Herning

CLOUDBERRY JAM
5/11 København, Rust ★

BAD MANNERS
7/11 Kbh., Loppen ★

BACKSTREET BOYS
6/12 Kbh., Vega EL19 - udsolgt
6/12 Kbh., Vega EL 22 - udsolgt

DEFUNKT
6/12 VEGA - lille sal, Kbh. ★★

MAD PROFESSOR
12/12 Loppen, Kbh. ★★

Forsalg: + BilleNet 38887022
★ Sex Beat 33128292
• Både Både 33114036

DIZZY MIZZ LIZZY Rotator
Kongreshuset
Onsdag 6. nov kl 20
Århus Billetbureau · Studsgade 44
86 13 05 44

DANMARK PRÆSENTERER

Super Furry Animals 8.10. Stengade 30
Compulsion 9.10. Stengade 30

The Cardigans
13.10. Pumpehuset

Dog Eat Dog
14.10. Pumpehuset
15.10. Huset, Århus

No Fun At All Randy
16.10. Stengade 30

Red Snapper
18.10. Loppen

dEUS
Evil Superstars
18.10. Huset, Århus
24.10. Loppen

The Selecter
25.10. Loppen

No Doubt (USA)
10.11. Pumpehuset

Fläskkvartetten
14.11. Huset, Århus
15.11. Pumpehuset

Life Of Agony
20.11. Pumpehuset
21.11. Huset, Århus

Laibach 23.11. Vega
(Lille Sal)

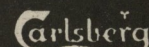
Sebadoh Chrome Cranks
21.10. Loppen

Neneh Cherry
21.11. Vega

Freak Power
27.11. Loppen
28.11. Huset, Århus

Prodigy
15.12. Vega

FORSALG SEX BEAT 22 12 82 92 ELLER BILLETNET

STYRKER KULTUREN

presents

SOUNDGARDEN

KB HALLEN 13-10 KL 19

support ELEVEN SPONGE MOBY

AUST 24-10 KL 21

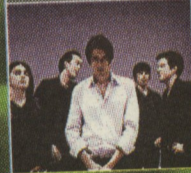
THE VERVE PIPE + IMPERIAL DRAG

SUEDE

VALBYHALLEN 25-10 KL 20

1/2 billetter

support - THE BOO RADLEYS

THE CRANBERRIES

FALKONGER TERREST 26-11 KL 20

METALLICA

support - CORROSION OF CONFORMITY

FORUM 26-11 KL 19

EXTRA

FORUM 27-11 KL 17

UDSOLGT

THE CURE

FORUM 28-11 KL 19

new music UNITED
web via
www.tuborg.dk

TUBORG...gør noget ved MUSIKKEN.

billetter billetnet 38 88 70 22 og på dit lokale posthus

...Fredag 18

22.00 Red Snapper, Loppen
22.00 Melted, Studenterhuset
22.30 Blues, Mojo
23.00 David Bowie Jam, Kellerdirk
24.00 Jacob Decco & The Soul-makers, Jomfruburet
ÅRHUS
16.00 Jazzjam, Bent J
21.30 dEUS/Evil Superstars, Husets Musikteater
22.30 Ted Robinson, Jacobs BBQ
HADERSLEV
21.30 Souvenirs, Panic
HERNING
22.00 Gangway/Bloom, Fermaten
HILLERØD
23.00 Øernes Blues Band, Cafe Hoe
HORSENS
20.00 Backseat, Horsens Ny Teater
HUMLEBÆK
22.00 Chimbo's Revival, Gadespejlet

KØGE

21.00 Mud Ball/Bay, Teaterbygningen
NÆSTVED
22.00 Michael Falch, Musikstalden
ODENSE
20.00 Dissing-Andersen, Magasinet
21.00 Boy Scouts On
Booze/Move'n Groove/Throwing Bones, Rytmepost
21.00 Blink, Australien Bar
23.00 Five A Side, Cafe Oscar
RANDERS
21.00 Maravilla, Tante Olga
22.00 Live Musik, Cafe Hatten
RINGSTED
21.00 Die Herren, Ringsted
Rockcafe
ROSKILDE
22.00 Kim Zachariasen, Swan Inn
SILKEBORG
21.00 Baal, Rampelyset
SØNDERBORG
20.00 Trick'r'Treat, Sønderborg-
hus
VARDE
22.00 Fielfrac, Smedeværkstedet
AALBORG
21.00 Uno Mundo, Huset
22.00 Wanted 4 Acid, Studenter-
huset

Lørdag 19

KØBENHAVN
20.00 Maraton-Rock, Studenter-
huset
21.00 Tuff Talk, Ca'feen Funke
21.00 Kashmir, Forbrændingen
21.00 Uno Mundo, Bananrepub-
likken
21.00 Fielfrac, Pumpehuset
21.00 Bob Hund, Stengade 30
21.00 Dureforsøg, Rust
21.00 Fire And Rain, Cafe
Blågårds Apotek
21.00 King Guru, Kul Kafeen
21.00 Innocent Blood, Barcelona
21.00 Cloak & Dagger Records
Night, Pakhus 11
21.00 Hedge Hog, Stengade 30
21.00 Krølle Erik-Morten Wit-
trock, Cafe Svejk
21.00 Spy Nation, Billen Farum
21.30 ...And A Little Something,
Baghuset Ballerup
21.30 Innocent Blood, Barcelona
21.30 Ok-Nok-Congo, Copenha-
gen Jazzhouse
22.00 The Agency, Sputnik
22.00 The Jon Spencer Blues
Explosion, Loppen
22.30 Børge Biceps Blues Band,
Mojo
23.00 Cry For Soul, Kellerdirk
24.00 Øernes Blues Band, Drop
Inn
24.00 Jacob Decco & The Soul-

makers, Jomfruburet

ÅRHUS
21.30 Gangway/Bloom, Husets
Musikteater
22.30 Ted Robinson, Jacobs BBQ
24.00 Live Musik, Blitz
ESBJERG
22.00 Michael Falch, Tobaksfabrikken
HELSINGØR
22.30 Chimbo's Revival, Under-
huset
HERNING
12.00 Cardinalerne, Fermaten
22.00 Savage Affair, Fermaten
HORSENS
20.00 Peter & De Andre
Kopier/Zoo-2, Horsens Ny Teater
KOLDING
23.00 Drori/Hansen Furniture,
Pitstop
ODENSE
21.00 Sister Hair/Zodiac/Stoned
By Jesus,
Rytmeposten
21.00 Ole Friis, Magasinet
23.00 Five A Side, Cafe Oscar
RANDERS
21.00 King Of Pain, Tante Olga
22.00 Ate Techno, Cafe Hatten
ROSKILDE
22.00 Tony Millet, Swan Inn
STRUER
21.00 Hit The Road, Cafe Nats-
værmeren
SØNDERBORG
21.00 Baal/Applepie, Sønderborg-
hus
AALBORG
22.00 H.P. Lange-Thomas Holm,
Griflen

Søndag 20

KØBENHAVN
14.30 Salsa Meets Jazz, Studen-
terhuset
20.30 Enteli m. Lena Willemark,
Copenhagen Jazzhouse
21.00 The Saints, Loppen
21.00 Anastasia "Before The
Rain", Vega
22.30 Paul Banks-Danny Boy,
Mojo
ÅRHUS
20.00 Lis Sørensen, Musikhuset
ODENSE
15.00 Big Band, Magasinet
RANDERS
20.00 Iversen Band, Tante Olga
mandag 21
KØBENHAVN
21.00 Billy White Trio, Rust
22.30 Sam Mitchell, Mojo
ÅRHUS
20.30 Lacy/Carpato, Bent J
ODENSE
21.00 The Saints, Rytmeposten

KØBENHAVN

20.00 The Corrs, Falconer
21.00 Roundabouts, Rust
22.30 Blues Division, Mojo
24.00 Stone Free, Drop Inn
ÅRHUS
20.30 Repertoire Quartet, Bent J
22.00 Ted Robinson, Jacobs BBQ
ODENSE
20.30 Moonspell/Samael/Rotting
Christ, Rytmeposten
AALBORG
21.00 Yellow River, Cafe Rendez-
vous
21.00 Wombat, Studenterhuset
onsdag 23
KØBENHAVN
20.30 Dalia Faitelson Common
Ground, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Sencous, Rust
21.00 Zeni Geva/Oxbow, Loppen
22.00 Street Soul, Barcelona
22.30 Jump Jukes, Mojo
ÅRHUS
22.00 Ted Robinson, Jacobs BBQ
HERNING
20.00 Wombat, Fermaten
HORSENS
20.00 Søs Fenger, Kulisselageret
ODENSE
20.00 McTell/MacNolia, Badstuen
AALBORG
21.00 Yellow River, Cafe Rendez-
vous

Torsdag 24

KØBENHAVN
20.30 Live Musik, Copenhagen
Jazzhouse
21.00 Niclas Knudsen Quartet,
Bananrepublikken
21.00 The Verve Pipe/Imperial
Drag, Rust
21.00 Lill Rastad Quartet, Cafe
Blågårds Apotek
21.00 dEUS/Evil Superstars, Lop-
pen
21.00 Dog Food, Stengade 30
21.00 Kenneth & Svend Dance-
band, Klaptræet
21.00 Cannonball Jam, Studenter-
huset
22.00 Funky Stuff, Barcelona
22.30 Blue Steel, Park
22.30 Blues Jam, Mojo
23.00 Popsene, Klaptræet
ÅRHUS
21.30 Marcos Valle, Husets
Musikteater
22.00 Ted Robinson, Jacobs BBQ
24.00 Live Musik, Blitz
HAMMEL
22.00 Chimbo's Revival, Johns
Place
HERNING
21.00 Gabriel Yacoub, Fermaten
ODENSE
20.00 Oyster Band/Sorten Muld,
Magasinet
22.00 Mr. Ben, Cafe Oscar
AALBORG
20.00 Dahlia Faitelson & Com-
mon Ground, Huset

fredag 25

KØBENHAVN
20.00 Suede, Valby Hallen
21.00 Cokio Club, Ca'feen Funke
21.00 Muzi Danzim Band, Krudt-
tønden
21.00 Waitin For Janis, Cafe
Blågårds Apotek
21.00 Dissing-Daler-Søgaard, Chri-
stianshavns Beboerhus
21.00 Svane & Svanholt, Cafe
Svejk
21.00 Beatnik Pone m.fl., Gran-
toften Ballerup
21.30 Stig Skovlind & The Mon-
key Agency, Copenhagen Jazzhou-
se
22.00 The Groove Connection,
Barcelona
22.00 Selectors/Libartor, Loppen
22.00 Miss Medice/Strawdogs,
Studenterhuset
22.30 Blues, Mojo
23.00 Beat The Meetles, Keller-
dirk
24.00 Jacob Decco & The Soul-
makers, Jomfruburet
ÅRHUS

16.00 Jazzjam, Bent J

21.00 Savage Affair, Forbrændin-
gen
21.00 Drori/Hansen Furniture,
Blitz
21.00 Ester Brohus Band, Egå For-
samlingshus
21.30 Melanies Breast, Husets
Musikteater
22.30 Ted Robinson, Jacobs BBQ
BORNHOLM
22.00 Ruby Fruit Jungle, Musikhu-
set
FREDERIKSVÆRK
21.00 Michael Falch, Gjethuset
HADERSLEV
21.30 Greene, Panic
HORSENS
21.30 Shades Of Blue, Nørregade
51
KOLDING
23.00 Backseat, Pitstop
ODENSE
20.00 Dalia Faitelson, Jazzhus
Dexter
20.00 Humdingers, Paddy Go
Easy
20.00 Phoenix/Speed The
Strings/VanDango, Badstuen
20.00 Cowfreaks Revival/Teart
For Bears/Hælderlin Express, Ryt-
meposten
23.00 Long Tall Sally, Cafe Oscar
20.00 The Original Danish Polkaly-
psoOrchestra, Studenterhuset
RANDERS
22.00 Boys Are Back In Town,
Tante Olga
22.00 Blink, Cafe Hatten
ROSKILDE
22.00 Live Musik, Swan Inn
THISTED
23.00 Chimbo's Revival, Hotel
Nordsøen
VEJLE
21.00 Crazy Call Buddha, Par-
aplyen
VIBORG
21.30 Søs Fenger, Paletten
AALBORG
22.00 She Almost Said, Studenter-
huset

Lørdag 26

KØBENHAVN
20.00 Rockers By Choice, Støberi-
hallen Hillerød
21.00 Cokio Club, Ca'feen Funke
21.00 Cannonball Jam, Bananre-
publikken
21.00 No Pan, Krudttønden
21.00 Ruth To Hell, Rust
21.00 Trick R'Treat/Medicine Tra-
in, Sputnik
21.00 Kazio Kierpaul All Star,
Blågårds Apotek
21.00 Robilya, Kul Kafeen
21.00 Just-Friis-Gudman, Cafe
Svejk
21.00 October, Billen Farum
21.00 Lucid/Crazy Call
Buddha/Levi, Mantzius Salen Bir-
kerød
21.30 Flow, Baghuset Ballerup
21.30 Neil Young Jam, Barcelona
21.30 The Michael Brecker Gro-
up, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Club Kalium, Forbrændin-
gen
22.00 Live Musik, Loppen
22.30 Dub Wise, Park
22.30 Kenn Lending Blues Band,
Mojo
23.00 Mister & Misses, Kellerdirk
24.00 Jacob Decco & The Soul-
makers, Jomfruburet
ÅRHUS
20.00 Trio Rococo, Musikhuset
22.30 Ted Robinson, Jacobs BBQ
ESBJERG
20.00 Søs Fenger, Tobaksfabrikken
ESPERGÆRDE
22.00 Chimbo's Revival, Nissens
Cafe
HADERSLEV
21.30 Dalia Faitelson & Common
Ground, Panic
HERNING
22.00 Greene, Fermaten
KIRKEHYLLINGE
21.30 Michael Falch, Hallen
KOLDING
23.00 Country Leif, Knuds Garage
ODENSE
20.00 Esthers Parents, Rytme-
posten
20.00 Flamenco Fuerte/Balkan

Transit/Sedjanka, Studenterhuset
21.00 Hotel Hunger, Magasinet
23.00 Long Tall Sally, Cafe Oscar
RANDERS
21.00 Ester Brohus, Tante Olga
ROSKILDE
22.00 Jacob Decco, Swan Inn
AALBORG
22.30 Water & Bread, Griflen

Søndag 27

KØBENHAVN
14.30 Salsa Meets Jazz, Studen-
terhuset
20.30 Match Brothers, Copenha-
gen Jazzhouse
21.00 MNA/Mobility/Blackcident,
Templet
22.30 Homesick Mac, Mojo
ODENSE
15.00 Tip Toe Big Band, Magasi-
net
SKØRPING
20.00 John Abercrombie, Kino-
grafen

Mandag 28

KØBENHAVN
20.30 Repertory Quartet, Copen-
hagen Jazzhouse
22.30 Honey Drippers, Mojo

Tirsdag 29

KØBENHAVN
20.30 Louis Sclavis-Dino Saluzzi,
Copenhagen Jazzhouse
21.00 Psyched Up Janis, Rust
22.30 Claus Toft Band, Mojo
ÅRHUS
22.00 Ted Robinson, Jacobs BBQ
ST.HEDDING
20.00 Søs Fenger, Snurretoppen
AALBORG
21.00 Great Danes, Cafe Rendez-
vous
21.00 Jazz-Jam, Studenterhuset

onsdag 30

KØBENHAVN
18.00 Chimbo's Revival, Vestre
Fængsel
20.30 Django Bates & Jazzgruppe
90, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Drori/Hansen Furniture,
Pumpehuset
21.00 Mother Of Mary, Rust
22.00 Street Soul, Barcelona
22.30 Blue Orange, Mojo
ÅRHUS
22.00 Ted Robinson, Jacobs BBQ
HØRSKOLM
20.00 Tangoorkestret, Trommen
KOLDING
20.30 Søs Fenger, Pitstop
AALBORG
21.00 Great Danes, Cafe Rendez-
vous
21.00 Psyched Up Janis, 1000fryd

Torsdag 31

KØBENHAVN
20.30 Beibom-Kroner Big Band,
Copenhagen Jazzhouse
21.00 Majbritte Ulrikkeholm,
Pumpehuset
21.00 Cactus Circle, Rust
21.00 Paul Irish, Cafe Blågårds
Apotek
21.00 Popsene, Klaptræet
21.00 Port Friendly, Stengade 30
21.00 Mallit, Christianshavns
Beboerhus
21.00 Fat Cat Quartet, Studenter-
huset
22.00 Funky Stuff, Barcelona
22.30 The Tom Jones Experience,
Park
22.30 Blues Jam, Mojo
ÅRHUS
22.00 Ted Robinson, Jacobs BBQ
HADERSLEV
21.30 Tangelroots, Panic
HERNING
21.00 C.V. Jørgensen, Fermaten
22.00 Die Herren, Bowl Inn
ODENSE
20.00 Michael Falch, Magasinet
22.00 Psyched Up Janis/Pablo,
Rytmeposten
22.00 Helpless, Cafe Oscar
RANDERS
21.00 Søs Fenger, Tante Olga
SØNDERBORG
21.00 Dizzy Mizz Lizzy, Statskole-
nen
VARDE
21.30 Chimbo's Revival, Big Ben

LABYRINTH

ANGST:

LØR. 5 OHT. 22:00

SCORN (UK)

MAIN (UK)

E.A.R. (UK)

TAG TEAM TINITUS (DK)

BOM-TIC

LØR. 12 OHT. 22:00

DBX (US)-DANIEL BELL

CLAUDE YOUNG (US)

NEIL LANDSTRUMM (UK)

BJØRN SVIN LIVE-SET (DK)

DANIEL (DK)

BRUBAR: QUICKSTEP, KLAUS B.

TORPEDOHALLEN

HOLMEN

FORSALG:

FRESH 31248514

BADEN BADEN 33174035

MAIN SPONSOR

TUBORG

ÅRETS ROCK OPLEVELSE!

H A I R

Instruktion: PETER LANGDAL.

Scenografi: CHRISTIAN LEMMERZ

Koreografi: KENNETH KREUTZMANN. Kapelmester: STIG CHRISTENSEN

Medv.: ERANN DRORI, YASMIN JACOBSEN, DONNA CADOGAN, ANDERS ØRSAGER, VERONICA MORTENSEN, KLAUS TANGE, KAYA BRÜEL, ARVID NIELSEN, AL AGAMI, HENRIK LAUNBJERG, XENIA LACH-NIELSEN, ZINDY LAURSEN OG NIELS H.P

Orkester: IVAN HORN, MICHAEL FRIIS, KLAUS MENZER/THOMAS DUUS
CASPER HANSEN, STIG CHRISTENSEN OG JEPPE KAAS

Billetter: 31 21 14 90 (ma.-fr. 14-18, lø. 14-16)
Fax 31 31 45 46. BILLETnet 38 88 70 22
HVERDAGE KL. 20, LØRDAGE KL. 17

BETTY NANSEN
T E A T R E T

DEN DANSKE BANK

Mach

Martin

MUSIK
HUSET

Aarhus Musikkontor præsenterer

fielfraz

på slick-tur

- 11.10 - Odense - Rytmeposten
- 12.10 - Århus - Ridehuset
- 17.10 - Fredericia - Teatret
- 18.10 - se dagspressen
- 19.10 - København - Pumpehuset
- 25.10 - Grindsted - Gymnasiet
- 26.10 - Varde - Smedeværkstedet
- 01.11 - Næstved - Vershuset
- 02.11 - Århus - Husets Musikteater
- 07.11 - Roskilde - Gimle
- 08.11 - Lyngby - Templet
- 09.11 - Rønne - Bornholms Musikhus
- 14.11 - Kolding - Pitstop
- 15.11 - se dagspressen
- 16.11 - Horsens - Statsskolen - luk. arr.
- 21.11 - Thisted - Plantagehuset
- 22.11 - Esbjerg - Tobaksfabrikken
- 23.11 - Herning - Fermaten
- 29.11 - se dagspressen
- 30.11 - Ballerup - Baghuset

husk også nyt album "slick"

månedens program

TORS DAG 3. OKTOBER - DØRENE ÅBNES KL. 20.00
Stand Up Comedy: Uffe Holm, Dorte Rømer, Mick Øgendahl + æsel Ole Wolf
 FREDAG 4. OKTOBER - DØRENE ÅBNES KL. 24
Hit med Firserne

Spot 03

TORS DAG 10 OKTOBER - DØRENE ÅBNES KL. 21
Hobby, Kick the Kangaroo
 FRE. 11 + LØR. 12. OKT. - DØR. ÅBNES KL. 21
Gabsky and the heavenly orchestra, Porcelain, These Hands (kun 12/10), The Cavemen, SuperFuzz, Watership, Roundabouts, Supersilent, Me' rang

TORS DAG 17. OKT. - DØRENE ÅBNES KL. 20
Stand Up Comedy:
 Peter Hansen, Carsten Bang, Jacob Tingleff + æsel Sebastian Dorset

FRE. 25. OKT. - FORSALG - DØR. ÅBNES KL. 21
Drori/Hansen

LØR. 26. OKTOBER - DØRENE ÅBNES KL. 20
Stand Up Comedy

TORS. 31. OKTOBER - DØRENE ÅBNES KL. 20
Stand Up Comedy:
 Thomas Wivel, Jakob Pettersen, Amin Jensen + æsel Rune Green

www.blitz.dk
 telefon: 86 12 98 99
 Åbningstider: 10-18
 Forsalg: hverdag 10-17 76
 & hote indboerklip 1522 88 78 17 17

fredag 1. november 20.00 Lille Sal:

Majbritte Ulrikkeholm

in concert CD: "Rain"

tirsdag d. 15. november 20.00 Lille Sal:

Susi Hyldgaard

in concert CD: "My Female Family"

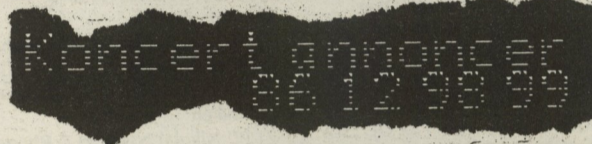
torsdag d. 17. november 20.00 Lille Sal:

Marie Bergman

in concert CD: "Fruit"

musikhuset aarhus

forsalg: 11 - 21 89 31 82 10

LIS SØRENSEN

Indtil Dig Igen - LIVE

Ringsted Kongrescenter
 Fredag 4. okt kl 20, Tlf 57 67 09 09

Musikteatret Vejle

Fredag 11. okt kl 20, Tlf 75 83 66 00

Musikhuset Århus

Lørdag 12. okt kl 20

Tlf 86 13 05 44 eller 89 31 82 10

Odense Koncerthus

Torsdag 17. okt kl 20, Tlf 66 14 01 10

Herning Kongrescenter

Fredag 18. okt kl 20, Tlf 97 21 13 33

Aalborghallen

Onsdag 23. okt kl 20, Tlf 99 35 55 66

Tivolis Koncertsal

Onsdag 30. okt kl 20, Tlf 33 15 01 11

husk også **NYT ALBUM**

Turne: RMT Productions 86 20 13 44

Rock on præsenterer

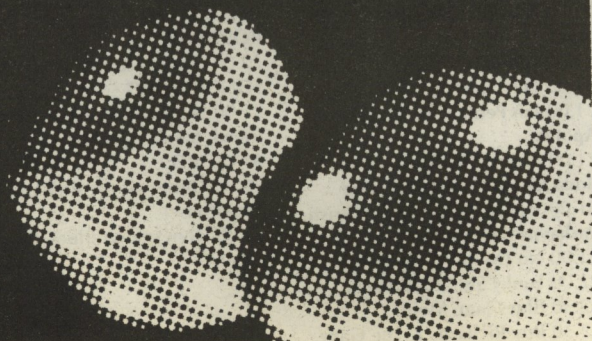
ØSTKYST HUSTLERS

Fuld af løgn Live 96

NOVEMBER

BILL.:

- 1. Randers, Værket 86432900
- 2. Odense, Magasinet 66140110
- 8. Fredericia, Teater 75921377
- 9. Århus, Kongreshuset 86130544
- 14. Albertslund, Musikteatret 43640244
- 15. Esbjerg, Tobaksfabrikken 75180000
- 16. Silkeborg, Teatersalen 86825777
- 21. Rødovre, Viften 36704500
- 22. Ringsted Kongrescenter 57670909
- 23. Ålborg, Studenterhuset 98110522
- 28. København, Pumpehuset 38887022
- 29. Helsingør, Toldkammeret 49282222
- 30. Slagelse Gymnasium 58505066

ROADRUNNER

vi har startet tourbussen og besøger:

Københavns, Roskilde og Frederiksborg Amt

tjek dit lokale spillested/café for program

og kom gratis til koncert med de bedste danske amatør rock bands

Arrangeret af Foreningen Øvelokaler i København & Landsforeningen FAJABEFA

med støtte fra:

TUBORG...gør noget ved MUSIKKEN.

Torsdag 3

KØBENHAVN
20.00 Warlimo Wa Wa Limo Tatanane, Krudttønden
20.30 Band Of Inner Urge, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Blink, Rust
21.00 Claus Waidtløw Kvartet, Studenterhuset
21.00 Børge Biceps-Henrik Vester, Café Blågårds Apotek
21.00 Organic Paste, Bananrepublikken
21.00 Miss Delta, Cafe Bankerått
21.00 Live Musik, Loppen
21.00 Michael Falch, Pumpehuset
22.00 Covers Of Creedence, Gokken & Kokken
22.00 Funky Stuff, Barcelona
22.30 Blues Jam, Mojo
22.30 Grand Moff Tarkin, Park
23.00 Popsene, Klaptræet

ÅRHUS
22.00 Ted Robinson, Jacobs BBQ

HERNING
21.00 Nikolaj Nørlund & Rhonda Harris, Fermaten

ODENSE
22.00 Showcase, Rytmeposten
22.00 KMA-Patriots, Rytmeposten

RANDERS
22.00 Souvenirs, Tante Olga

VARDE
22.15 Seagulls, Play

VEJLE
21.00 Om Trail, Paraplyen

AALBORG
20.00 Singh Bandhu Group, Huset
21.00 Grau & Co., Cafe Rendez-vous

Torsdag 4

KØBENHAVN
20.00 LudoX/Birdy 100, Templet Lyngby
21.00 Wittrock-Egedal, Cafe Svej 21.00 Søs Fenger, Pumpehuset
21.00 Mads Pasberg Group, Ca'feen Funke
21.00 Dog Food/The Gringos/Greenjayder, Forbrændingen
21.00 Gohlke-Rågaard, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Damn!, Bananrepublikken
21.00 Mobility, Sputnik
21.30 Salsa Na Ma, Copenhagen Jazzhouse
22.00 And A Little Something, Studenterhuset
22.00 Live Musik, Loppen
22.00 The Groove Connection, Barcelona
22.30 Shades Of Blue, Mojo
23.00 Dr. Zulu, Kelderdirk
23.00 Morris Day & The Time, Park
24.00 Jacob Decco & The Soul-makers, Jomfruburet

ÅRHUS
16.00 Jazzjam, Bent J
22.30 Ted Robinson, Jacobs BBQ

BORNHOLM
22.00 Kashmir, Musikhuset

FREDERICIA
21.00 Yellowbellies, Det Bruunske Pakhus
22.00 Frederiksværk

HADERSLEV
21.00 Blink, Højhatten

HELSINGØR
21.30 Flow, Panic

HERNING
22.00 Chimbo's Revival, Geviret
22.00 Majbritte Ulrikkeholm, Fermaten

HOLBÆK
21.30 Michael Falch, Elværket

KOLDING
23.00 Scream, Pitstop

NØRRESUNDBY
19.30 Melodic Meltdown/Secret Survivors/Origami, Stationen

ODDER
20.00 Son Clasico m. Jorge Cordero, Amtsgymnasiet

ODENSE
21.00 Son De Cuba, Badstuen
22.00 Dub Wise/Guava Jam, Rytmeposten
23.00 Sockrow, Cafe Oscar

RANDERS

22.00 Melanies Breast, Cafe Hatten

RINGSTED
21.00 Roxanne, Ringsted Rockcafe

ROSKILDE
21.00 Konkhra/Grope, Twin Peak
22.00 Kim Zachariassen, Swan Inn

SØNDERBORG
21.00 Gangway/Bloom, Sønderborghus

VANLØSE
22.00 Covers Of Creedence, Vanløse Forsamlingshus

VARDE
22.15 Seagulls, Play

AALBORG
21.00 N'gogo High Life, Huset
21.00 Nikolaj Nørlund & Rhonda Harris, Skråen

22.00 Baal, Studenterhuset

Lørdag 5

KØBENHAVN
20.00 Eksperimental Audio Research, Torpedohallen
20.00 Matendo/Metatu, Krudttønden
21.00 Live Musik, Ca'feen Funke
21.00 Die Herren U2, Billen Farum
21.00 Jazz Five Live, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Corpus Mortale/Compulsory, Rock Ama'r
21.00 Wanted For Acid, Bananrepublikken
21.00 Nikolaj Nørlund & Rhonda Harris/Future 3, Pumpehuset
21.00 Kashmir, Viften Rødovre
21.00 Hugo Race, Stengade 30
21.00 Gangway/Bloom, Forbrændingen
21.00 Stig Møller-Peter Ingeman, Cafe Svej
21.30 Blink, Baghuset Ballerup
21.30 Second Line Occasion Band, Barcelona
21.30 Ulrik 6 Simon Spang-Hansen Group, Copenhagen Jazzhouse
22.00 LudoX, Loppen
22.00 Ex-Africa Video Performance, Vega
22.30 Shades Of Blue, Mojo
23.00 Cry For Soul, Kelderdirk
24.00 Jacob Decco & The Soul-makers, Jomfruburet

ÅRHUS
21.30 Anestesia/Tin Tin/DJ Conrad, Husets Musikteater
22.30 Ted Robinson, Jacobs BBQ
24.00 Live Musik, Blitz

FREDERICIA
12.00 Frokostjazz, Det Bruunske Pakhus
22.00 On Trial, Det Bruunske Pakhus

HERNING
12.00 Katrine Madsen, Fermaten
22.00 Humleridderne, Fermaten

HORSSENS
21.00 Pasadena Roof Orchestra, Horsens Ny Teater
21.30 Rytmsk Basisensemble, Nørregade 51

KOLDING
22.00 John Pilkinton, Knuds Garage
23.00 Årets Danske Hard-rock Band, Pitstop

N.FALSTER
21.00 Flow, Det Gamle Bryghus

ODENSE
20.00 ScumClub, Badstuen
22.00 Souvenirs, Rytmeposten
23.00 Sockrow, Cafe Oscar

RANDERS
21.00 Majbritte Ulrikkeholm, Tante Olga
22.00 Jamsession, Cafe Hatten

RIBE
21.00 Yellowbellies, Stenbohus

ROSKILDE
22.00 Jacob Decco, Swan Inn

RUDKØBING
21.00 Michael Falch, Langelandshallen

SLAGELSE
20.00 Søs Fenger, Musikhuset

STRUER
21.00 The Blues-Tones, Cafe Natsværmeren

VEJLE
20.00 Elaiene Elias & Maria Hiort

Petersen, Paraplyen

AALBORG
21.00 Cocktailparty, Cafe Rendez-vous

22.00 Blue Steel, Studenterhuset

Søndag 6

KØBENHAVN
14.30 Salsa Meets Jazz, Studenterhuset
20.30 Cyrus Chestnut, Copenhagen Jazzhouse
22.30 Dana La Croix/Finn Poulsen, Mojo

HADERSLEV
21.30 Ortiga, Panic

ODENSE
15.00 Big Band, Magasinet
15.00 Gypsy Jam, Badstuen

Mandag 7

KØBENHAVN
20.30 Eliane Elias & Maria Hiort Pedersen, Copenhagen Jazzhouse
22.30 Earl Thomas-Aske Jacoby, Mojo

ÅRHUS
20.30 Katrine Madsens Swing, Bent J

HADERSLEV
21.30 Cannibal Corpse/Immolation, Panic

KØBENHAVN
20.00 Def Leppard, KB Hallen
21.00 Lucid, Rust
21.00 Super Furry Animals, Stengade 30
22.30 Just Say Moe, Mojo

ÅRHUS
22.00 Ted Robinson, Jacobs BBQ

ESBJERG
20.00 Claus Waidtløw Quartet, Tobaksfabrikken

STRUER
21.00 Spil-Sammen-Aften, Cafe Natsværmeren

AALBORG
21.00 Hot Copy, Cafe Rendez-vous

21.00 Jazz-Jam, Studenterhuset

onsdag 9

KØBENHAVN
20.30 Radioens Big Band-Django Bates, Copenhagen Jazzhouse
21.00 DK SWE Betweens/Sang Freud, Øxnehallen
21.00 Compulsion, Stengade 30
21.00 Lasse Liten Blues Band, Loppen
21.00 Souvenirs, Rust
22.00 Street Soul, Barcelona
22.30 Bottle Trouble, Mojo

ÅRHUS
22.00 Ted Robinson, Jacobs BBQ

ST.HEDDING
21.00 Chimbo's Revival, Snurretoppen

AALBORG
20.00 Ortiga, Huset
21.00 Hot Copy, Cafe Rendez-vous

Torsdag 10

KØBENHAVN
20.00 Michael Falch, Baltoppen
20.00 Backseat, Cafe Tandklinikken Ishøj
20.30 Radioens Big Band-Django Bates, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Blue Orange, Cafe Bankerått
21.00 Soul Quality Quartet, Bananrepublikken
21.00 Baal/Steak Phillips, Pumpehuset
21.00 Faithless, X-Ray
21.00 Rust
21.00 Jan Petry, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Marco Spallanzani-Pia Boda Kvartet, Studenterhuset
21.00 Trio Mask & Musik, Christianshavns Beboerhus
21.00 No Doubt, Loppen
22.00 Funky Stuff, Barcelona
22.30 Blues Jam, Mojo
22.30 Roy Richards & The Gang, Park

23.00 Popsene, Klaptræet

ÅRHUS
20.00 Hoola Bandoola Band, Musikhuset
20.30 Lauridsen/Knudsen/Jørgensen Trio, Bent J
21.00 SPOT 03: Hobby/Kick The Kangaroo, Blitz
21.30 Spot 03: Odd Gallery, Husets Musikteater
22.00 Ted Robinson, Jacobs BBQ

BORNHOLM
21.00 Nikolaj Nørlund & Rhonda Harris, Bornholms Musikhuset

KOLDING
22.00 Souvenirs, Pitstop

ODENSE
21.00 Michael Katon, Rytmeposten
22.00 Soklettes, Cafe Oscar

Torsdag 11

KØBENHAVN
20.00 Nikolaj Nørlund & Rhonda Harris, Templet Lyngby
20.00 John Abercrombie, Brøndsalen
20.00 Kashmir, Støberihallen Hillerød
20.00 MI 22 Big Band, Studenterhuset
21.00 Lange-Holm, Cafe Svej
21.00 Strictly Ballades, Ca'feen Funke
21.00 Gangway/Bloom, Pumpehuset
21.00 Live Musik, Forbrændingen
21.00 Blind Guardian, Rust
21.00 Blind Man Buff/Saturnus, Sputnik
21.00 Wombat, Bananrepublikken
21.00 Christian Sievert, Cafe Blågårds Apotek
21.30 XiamÇ, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Hellcopters/Dictators, Loppen
22.00 Chimbo's Revival, Sløjfen
22.00 The Groove Connection, Barcelona
22.30 Mojo Hands, Mojo
23.00 Tom Jones Experience, Kelderdirk
24.00 Jacob Decco & The Soul-makers, Jomfruburet

ÅRHUS
16.00 Jazzjam, Bent J
20.30 SPOT 03: Sweet Boys/Inter View/Slightly Annoyed, Husets Musikteater
21.00 SPOT 03, V58
21.00 SPOT 03, Blitz
22.30 Ted Robinson, Jacobs BBQ

BORNHOLM
21.00 Baal, Musikhuset

FREDERICIA
21.00 Nice Little Penguins/Souvenirs, Fredericia Teater

HADERSLEV
21.30 Jamm-arrangement, Panic

HERNING
19.00 Maraton Rock, Fermaten

HOBRO
20.00 Søs Fenger, Medborgerhuset

KOLDING
23.00 Pikku Buddha, Knuds Garage

LØGUMKLOSTER
21.00 Michael Falch, Løgumhalerne

ODENSE
21.00 Majbritte Ulrikkeholm, Magasinet
22.00 Fjelfraz, Rytmeposten
23.00 Mr. Ben Brothers, Cafe Oscar

RANDERS
21.00 Uno Mundo, Tante Olga
22.00 Magic Marmalade, Cafe Hatten

RINGSTED
21.00 The Charlies, Ringsted

Rockcafe
22.00 Mogens Karlsen, Swan Inn

SØNDERBORG
21.00 De Sidste Mohikanere/Girlfriend, Sønderborghus

AALBORG
20.00 Konservatorie BigBand, Studenterhuset
24.00 Honeymoon Blues, Studenterhuset

KØBENHAVN
20.00 Bom-tchik, Torpedohallen
20.00 Hip Hop Jam, Blågårdsmedborgerhus
20.00 Maria Montell, Støberihallen Hillerød
20.00 Maraton-Rock, Studenterhuset
21.00 Strictly Ballades, Ca'feen Funke
21.00 Nirvana Jam, Billen Farum
21.00 Clube Brazil, Krudttønden
21.00 Pacific Waves/Yetis On Fire/Kafmaroc, Slotsbio Hillerød
21.00 HP Lange & Thomas Holm, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Club Rocksteady m. Gordon, Stengade 30
21.30 Anders Bergcrantz New York Quartet, Copenhagen Jazzhouse
21.30 Jacoby-Gaardmand-Lauritzen-Back, Barcelona
22.00 Club Kalium, Forbrændingen
22.00 Schwartzwald Library, Loppen
22.00 Chimbo's Revival, Sløjfen
22.30 Shuffle & Such, Mojo
23.00 Nikolaj Benson, Kelderdirk
24.00 Jacob Decco & The Soul-makers, Jomfruburet

ÅRHUS
16.00 SPOT 03: Django Bates, Husets Musikteater
20.30 SPOT 03: Sweet Boys/Inter View/ Slightly Annoyed, Husets Musikteater
21.00 SPOT 03, V58
22.00 Fjelfraz, Ridehuset
22.30 Ted Robinson, Jacobs BBQ

ÅRUP
22.30 Nice Little Penguins, Årup Hallen

ESBJERG
21.00 Gangway/Bloom, Tobaksfabrikken

FREDERICIA
21.00 Rockers By Choice, Fredericia Teater

FREDERIKSVÆRK
21.00 The Latest Flames, Generallens Bodega

HELSINGØR
21.00 Innocent Blood, Toldkammeret

HERNING
22.00 Kashmir, Fermaten

HORSSENS
21.30 Louisiana Red & The Bluesmasters, Nørregade 51

ODENSE
23.00 Mr. Ben Brothers, Cafe Oscar

RANDERS
22.00 The Snotlers, Tante Olga
22.00 When Granny Sleeps, Cafe Hatten

ROSKILDE
22.00 Live Musik, Swan Inn

THISTED
21.00 De Sidste Mohikanere, Plantagehuset

VARDE
20.00 Søs Fenger, Smedjeværkstedet

VIBORG
21.30 Nikolaj Nørlund-Rhonda Harris, Paletten

Torsdag 12

KØBENHAVN
13.00 Gefion Trio, Færgen Kronborg
20.30 Bates-Lundin-Diers, Copenhagen Jazzhouse
21.00 De Sidste Mohikanere, Rust
21.00 Johannes Larsen Trio, Cafe Blågårds Apotek
21.00 H-Blockx/Dubwar, Loppen
21.00 Another Brother, Christianshavns Beboerhus
21.00 When Granny Sleeps, Studenterhuset
22.00 Funky Stuff, Barcelona
22.00 Øernes Blues Band, Gokken & Kokken
22.30 Organic Paste, Park
22.30 Blues Jam, Mojo
23.00 Popsene, Klaptræet

ÅRHUS
20.00 Frank Lorentzen, Musikhuset
20.00 Michael Falck, Kongreshuset

HERNING
22.00 Ted Robinson, Jacobs BBQ

HORSSENS
21.00 Blink, Kulisselageret

ODENSE
21.00 Beetroot/Urkraft/Klyster, Rytmeposten
22.00 Mr. Ben, Cafe Oscar

RANDERS
20.00 Snuff Cameramen/Cactus Circle/Scream, Tante Olga

AALBORG
20.00 Schmidt-Suwalski-Suloman, Huset
21.00 På Slaget 12, Cafe Rendez-vous

Søndag 13

KØBENHAVN
14.30 Salsa Meets Jazz, Studenterhuset
19.00 Soundgarden/Eleven/Sponge/Moby, KB Hallen
20.30 Gemini-Gemini, Copenhagen Jazzhouse
21.00 The Cardigans, Pumpehuset
22.30 LP Simonsen, Mojo

ÅRHUS
13.00 Jakob Elvstrøm Quartet, Musikhuset

ODENSE
15.00 Flamenco Noir, Badstuen

AALBORG
11.30 Pro Musica, Studenterhuset
20.00 A-team, Huset

KØBENHAVN
21.00 Dog Eat Dog, Pumpehuset
22.30 Just-Banks, Mojo

ÅRHUS
20.30 Roy Williams/Brockstedt Kvartet, Bent J
21.30 Lisa Germano/Mojave 3, Husets Musikteater

ODENSE
20.00 Hoola Bandoola Band, Magasinet

VIBORG
20.30 David Munyon, Paletten

Torsdag 15

KØBENHAVN
21.00 Diamond Dogs, Rust
21.00 Lisa Germand/Mojave 3, Loppen
22.30 Blueass Bluesband, Mojo

ÅRHUS
21.30 Dog Eat Dog, Kongreshuset
22.00 Ted Robinson, Jacobs BBQ

AALBORG
21.00 Zinkay, Cafe Rendez-vous

onsdag 16

KØBENHAVN
21.00 Speaker Bite Me, Rust
21.00 Live Musik, Loppen
22.00 Street Soul, Barcelona
22.30 Rick Heart & The Blues Engines, Mojo

ÅRHUS
21.30 M:A:D:D, Gyngen
21.30 H-Blockx/Dub War, Husets Musikteater
22.00 Ted Robinson, Jacobs BBQ

AALBORG
21.00 Zinkay, Cafe Rendez-vous

Torsdag 17

KØBENHAVN
13.00 Gefion Trio, Færgen Kronborg
20.30 Bates-Lundin-Diers, Copenhagen Jazzhouse
21.00 De Sidste Mohikanere, Rust
21.00 Johannes Larsen Trio, Cafe Blågårds Apotek
21.00 H-Blockx/Dubwar, Loppen
21.00 Another Brother, Christianshavns Beboerhus
21.00 When Granny Sleeps, Studenterhuset
22.00 Funky Stuff, Barcelona
22.00 Øernes Blues Band, Gokken & Kokken
22.30 Organic Paste, Park
22.30 Blues Jam, Mojo
23.00 Popsene, Klaptræet

ÅRHUS
20.00 Frank Lorentzen, Musikhuset
20.00 Michael Falck, Kongreshuset

HERNING
22.00 Ted Robinson, Jacobs BBQ

HORSSENS
21.00 Blink, Kulisselageret

ODENSE
21.00 Beetroot/Urkraft/Klyster, Rytmeposten
22.00 Mr. Ben, Cafe Oscar

RANDERS
20.00 Snuff Cameramen/Cactus Circle/Scream, Tante Olga

AALBORG
20.00 Schmidt-Suwalski-Suloman, Huset
21.00 På Slaget 12, Cafe Rendez-vous

Torsdag 18

KØBENHAVN
13.00 Gefion Trio, Færgen Kronborg
20.00 Peanut Pumpgun/Schwartzwald Library, Templet Lyngby
20.00 Joe Cocker, Vega
21.00 Tuff Talk, Ca'feen Funke
21.00 Live Musik, Forbrændingen
21.00 Hotel Hunger, Pumpehuset
21.00 Ortiga, Krudttønden
21.00 Live Musik, Rust
21.00 Bamba Moliue Quartet, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Hopcroft-Stanford, Cafe Svej
21.30 Anker-Petersen Kvartet, Copenhagen Jazzhouse
22.00 The Groove Connection, Barcelona

AUDIO-KOPIERING

CD/MC PRODUKTION

Ring og hør nærmere

Telf. 86 54 56 77
Fax 86 54 56 99

Agent for:
DanDisc

FE SOUND

Tlf. 86156482 · 86158359

Cassette og CD kopiering fra 1 til 500.
(eneste af slagsen CD'er fra kr. 150/stk.)
CD tape mastering/redigering.
Hurtig og billig service
Ring eller skriv efter prisliste:

TAM Studio
Svenstrupvænget 3
5260 Odense S.
Tlf. 66 15 04 30 Fax 66 15 08 87

CD PRODUKTION

•DANMARKS BEDSTE PRISER•
•HURTIGSTE LEVERING•
•BEDSTE SERVICE•

F.eks.: 500 stk. album fra kr. 6.750,- alt inkl. (ex.moms & nCb)

Prisliste samt uforpligtende tilbud kan rekvireres hos:

SUNDANCE
the scandinavian music company

TLF. 33338720 • FAX 33338730

AGENT FOR EUROPAS STØRSTE CD FABRIK SONOPRESS (BMG)

BILLETTER

BILETNET
33 15 62 64

GRAFISK DESIGN

Buddha Graphics
86 12 53 26

HØJSKOLER

KUNSTARKITEKTUR DESIGN

- OG 24 ANDRE FAG FÅ EN BROCHURE!

KRABBESHOLM HØJSKOLE
7800 SKIVE TLF 97520227

Vallekilde Højskole

Forårsskole
16 uger 5. jan. 97
53 45 60 45
Fax: 53 45 66 30

SOMMERSKOLE 1997
juni-juli 4 eller 8 uger

VESTBIRK HØJSKOLE

Musiklinien 8 mdr.
oktober '96 - maj '97

**Rock
Jazz
Fusion
Klassisk**

Ring efter brochure

Vestbirk Højskole
8752 Østbirk
tlf. 75 78 11 71

INSTRUMENTER

George L's
Guitarstreng

USA topkvalitet og Nashville Sound.
• En speciel varme- og kuldehærdet ståltype med langt højere trækstyrke og stemmepræcision end normalt •
"Pedal Steel Guitar Kvalitet"

El-guitar m/ gratis ekstra E-1:
nickel, XL 09-42 vejl.i.m.sæt.kr. 82
stainless-stål, XL 09-42 82

Bas-guitar:
stainless-stål, L 40-102 348

Import · kun salg til musikhandlere:
HENNING K. MUSIC
8654 2959

INSTRUMENTER

Wamoth
Made in USA

Exclusive Guitar & Bas Parts

Guitarhalse..... Fra kr. 1.925,-
Ahorn / Ahorn.

Guitarkroppe... Fra kr. 1.495,-
Elletræ.

Ring/skriv efter katalog

ROCK CITY
86 12 75 22
GLMUNKEGADE 6. DK-8000 ÅRHUS C. Guitars, Amps, Effects

B.C. Rich
GUITARS U.S.A.

LARS GREEN MUSIK
Køgevej 40
2630 Taastrup
DK-Denmark
Telefon +45 42 52 23 35
Telefax +45 43 71 11 61

Salg
Reparation
Demonstration
Service

LYS & LYD

MAZUR
PROF. LYD -
LYSANLÆG
SALG-
UDLEJNING

Nr. Bjertvej 74
6000 Kolding
75 56 54 11

SOUND CO
31 356100
86 147055

Meyer Sound - Crown
Soundcraft - Crest-JBL
ElectroVoice - Yamaha

PROFESSIONEL LYDUDLEJNING

INSTRUMENTER

UDLEJNING, SALG OG SERVICE AF PROFESSIONELT LYD- & LYS-ANLÆG TIL:

**KONCERTER
TURNÉER
FESTIVALER
SKOLER
DISKOTEKER**

DANSK LYD & LYS UDLEJNING
NØRREVOLDGADE 4 · 5000 ODENSE C
66 11 38 06

LYS & LYD

POWER SUPPLY PA
PROFESSIONELT LYD- & LYSUDSTYR
Danmarksvej 7 · 9900 Frederikshavn
Tlf./fax 98 43 23 08 · Biltlf. 30 99 51 12

MERCHANDISE

T-shirts, jakker, huer m.m. - fremstillet i England.

You name it - we make it!

RIGTIG MERCHANDISE
86 20 96 04

MUSIKERKONTAKT

Sanger søges!

American Music Club møder Paul Weller og Del Amitri og har en affære med Nina Forsberg og Rhonda Harris.

Ring og hør nærmere!
86 10 75 53
86 20 16 78

PLADESELSKABER

MCA

MCA Music Entertainment A/S
Esplanaden 46 · 1263 København K
Tel. 33912110 · Fax 33913110
e-mail: mcadanmark@mcamei.com

REJSER

USA CANADA

New York..... 2.105
Toronto..... 2.500
San Francisco. 3.005
Los Angeles... 3.455
Miami..... 2.940

Rejseperiode:
1. okt.-14. dec. / 8. jan.-30. mar.
RING FOR ANDRE BYER

inter-travel

Frederiksholms Kanal 2 · 1220 K.
Lavpriser til alle verdensdele

33 15 00 77

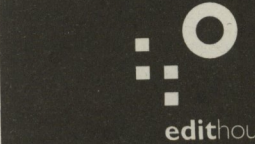
STUDIER

HØJT TIL LOFTET

48 SPOR, AUTO MIX, CDPM, MASTERING

AIR PLAY RECORDING STUDIO
Montanogade 29 E, 8000 C, 86191212

STUDIER

edithouse

digital videoredigering
digital lydredigering
cd mastering m. pq kode
lydarkiv
musik- og jinglekomposition

Dampfærgevej 2
2100 København Ø
tel 35 43 00 45
fax 35 43 02 46

ARP STUDIET
SKOVEJEN 11-13
DK-8000 AARHUS C
86 12 94 65

Professionel optagelse og redigering af musikproduktioner
Demobånd og DAT mastering
DAT og kassetbandkopiering

CHELSEA ROSE SOUND STUDIO

24 Spor
100 Kr / Timen
Incl. moms

Mastering på CD eller DAT

Fostex, Soundcraft, Alesis, Roland, EV, BBE, Lexicon, Behringer, Shure, m.m.

43 44 94 94

BIRDLAND RECORDING STUDIO

86 25 50 00

I.P. JACOBSENSVEJ 35
8230 ÅBYHØJ

32 spor kombineret med 64 MIDI-spor og delvist computermix

FE Sound Recording
Tlf. 86 15 64 82 · 86 15 83 59

AUDIOKOPIERING

DEMO CD

Tel: 3940 0993

CD-R
Fra DAT - 20min
Introduktionspris:
10 stk. kr. 1195,-
incl. box/cover.

BIRKUM I/S
STRANDVEJEN 112
2900 HELLERUP

Fax: 3940 1670

DEMO BÅND

DEMO Bånd
Fra DAT real time
100 stk. C-20:
Kr. 900,-
Labels Kr. 200,-
Cover Kr. 690,-

TRANSPORT

BAND-FLYTTE-BILER
Udlejes uden fører

DRUM CITY

MUNKEGADE 11 · 8000 ÅRHUS C
Tlf. 86 12 75 66 · Fax 86 12 74 12

MERCEDES BANDBUS

PLADS TIL 7-8 PERSONER OG GEAR

86 18 91 10

ØVELOKALER

Fajabefa-Århus udlejer øvelokaler og PA-anlæg til nogle af Århus' billigste priser.

Info på 86121444

PROF. SESSION-ØVELOKALE
evt. m. backline.

Udlejes på dag eller ugebasis.

MUNKEGADE 11 · 8000 ÅRHUS C
Tlf. 86 12 75 66 · Fax 86 12 74 12

DRUM CITY

ØVELOKALER

Sturlasgade 14
2300 København S

hvor man kan øve døgnet rundt, til leje. Henvendelse til:

Rock Island Øvelokaler
v/ Kurt E. Bang Christensen
Tlf. 53 82 61 67
fax 53 82 63 68

XXX-ANNONCER

MUSIKRUBRIKKER

Pris pr. millimeter 8,50 kr.

Bredde: 40 mm

Rabatter:
6 x - 10%
12 x - 20%

bestil nu!

telefon 86 12 98 99
telefax 86 18 92 22

AUDIOKOPIERING

DEMO CD

Tel: 3940 0993

CD-R
Fra DAT - 20min
Introduktionspris:
10 stk. kr. 1195,-
incl. box/cover.

BIRKUM I/S
STRANDVEJEN 112
2900 HELLERUP

Fax: 3940 1670

DEMO BÅND

DEMO Bånd
Fra DAT real time
100 stk. C-20:
Kr. 900,-
Labels Kr. 200,-
Cover Kr. 690,-

TUBORG...GØR NOGET VED FILMEN.